

Ê-sai

¹ Về đời Ô-xia, Giô-tham, A-cha và Ê-xê chia, là các vua nước Giu-đa, thì Ê-sai, con trai A-mốt, có sự hiện thấy về nước Giu-đa và thành Giê-ru-sa-lem. ² Hỡi các tầng trời, hãy nghe; hỡi đất, hãy lắng tai; vì Đức Giê-hô-va có phán rằng: Ta đã nuôi nấng con cái, trưởng dưỡng chúng nó, song chúng nó dấy loạn nghịch cùng ta. ³ Bò biết chủ mình, lừa biết máng của chủ; song Y-sơ-ra-ên chẳng hiểu biết, dân ta chẳng suy nghĩ. ⁴ Ôi! nước mắc tội, dân mang lỗi nặng nề, tông giống độc dữ, con cái làm bậy bạ kia! Chúng nó đã lia bỏ Đức Giê-hô-va, khinh lờn Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, đã trở nên xa lạ và lui đi. ⁵ Các người sao còn cứ bợn nghịch, để lại bị đánh nữa? Đầu đều đau đớn cả, lòng đều mòn mỏi cả. ⁶ Từ bàn chân cho đến đỉnh đầu, chẳng có chỗ nào lành: rặt những vết thương, vít sưng cùng lằn mới, chưa rịt, chưa quấn, cũng chưa bôi dầu cho êm. ⁷ Xứ các người là nơi hoang vu, thành các người bị lửa thiêu hủy; dân ngoại nuốt đất đai các người trước mặt các người, hoang vu như bị dân ngoại phá tán. ⁸ Con cái Si-ôn bị bỏ lại như lều vờn nho, như chòi ruộng dưa, như thành bị vây. ⁹ Ví bằng Đức Giê-hô-va vạn quân chẳng để chúng ta còn sót lại chút đỉnh, thì chúng ta sẽ giống thành Sô-đôm và như thành Gô-mô-rơ vậy! ¹⁰ Hỡi các quan trưởng Sô-đôm, hãy nghe

lời của Đức Giê-hô-va. Hỡi dân Gô-mô-rơ, hãy để tai vào luật pháp của Đức Chúa Trời chúng ta! ¹¹ Đức Giê-hô-va phán: Muôn vàn của lễ các người nào có can hệ gì đến ta? Ta đã chán chê của lễ thiêu bằng chiên đực và mỡ của bò con mập. Ta chẳng đẹp lòng về huyết của bò đực, chiên con và dê đực đâu. ¹² Khi các người đến châu trước mặt ta, ai khiến các người giày đạp hành lang ta? ¹³ Thôi, đừng dâng của lễ chay vô ích cho ta nữa! Ta gớm ghét mùi hương, ngày trắng mới, ngày sa-bát cùng sự rao nhóm hội; ta chẳng khứng chịu tội ác hội hiệp nơi lễ trọng thể. ¹⁴ Thật, lòng ta ghét những ngày trắng mới và kỳ lễ các người, là nặng nề cho ta, ta lấy làm mệt mà gánh lấy. ¹⁵ Vậy nên, khi các người giơ tay, thì ta che mắt khỏi các người. Khi các người cầu nguyện rườn rà, ta chẳng thềm nghe. Tay các người đầy những máu. ¹⁶ Hãy rửa đi, hãy làm cho sạch! Hãy tránh những việc ác khỏi trước mắt ta. Đừng làm dữ nữa. ¹⁷ Hãy học làm lành, tìm kiếm sự công bình; hãy đỡ đỡ kẻ bị hà hiếp, làm công bình cho kẻ mồ côi, bình vực lễ của người góa bụa. ¹⁸ Đức Giê-hô-va phán: Bây giờ hãy đến, cho chúng ta biện luận cùng nhau. Dầu tội các người như hồng điều, sẽ trở nên trắng như tuyết; dầu đỏ như son, sẽ trở nên trắng như lông chiên. ¹⁹ Nếu các người sẵn lòng vâng lời, sẽ ăn được sản vật tốt nhất của đất. ²⁰ Nhược bằng các người chẳng khứng và bạn nghịch, sẽ bị nuốt bởi gươm; vì miệng Đức Giê-hô-va đã phán. ²¹ Ôi! thành trung nghĩa đã

hóa ra ky nữ, nó vốn đầy sự chánh trực, và sự công bình ở trong nó, mà bây giờ đầy những kẻ giết người! ²² Bạc người biến thành cặn, rượu người pha lộn nước. ²³ Các quan trưởng của dân người là đồ phản nghịch, làm bạn với kẻ trộm, mỗi người trong chúng đều ưa của hối lộ, đeo đuổi theo tài lợi; chẳng làm công bình cho kẻ mồ cô, vụ kiện của người góa bụa chẳng đến cùng chúng nó. ²⁴ Vậy nên, Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, Đấng Quyền năng của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Oái! ta sẽ được thỏa lòng về kẻ đối định ta, và báo trả kẻ cừ thù ta! ²⁵ Ta sẽ lại tra tay trên người, làm ta sạch hết cặn người, và bỏ hết chất pha của người. ²⁶ Ta sẽ lập lại các quan xét của người như ngày trước, các mưu sĩ của người như lúc đầu. Rồi sau người ta sẽ xưng người là thành công bình, là ấp trung nghĩa. ²⁷ Si-ôn sẽ được chuộc bởi sự chánh trực, còn kẻ nào trở lại đó thì được chuộc bởi sự công bình. ²⁸ Song những kẻ bạn nghịch và mắc tội sẽ cùng bị hủy diệt, còn kẻ bỏ Đức Giê-hô-va sẽ bị diệt vong. ²⁹ Vậy các người sẽ hổ thẹn vì những cây thông mình ưa; mắc cỡ vì những vườn mình đã chọn. ³⁰ Vì các người sẽ giống như cây thông khô lá, như vườn không nước. ³¹ Người mạnh sẽ như bã gai, việc làm của nó như đóm lửa; cả hai sẽ cùng nhau cháy, chẳng có ai giập tắt.

2

¹ Lời mà Ê-sai, con trai A-mốt, đã thấy về Giu-đa và Giê-ru-sa-lem. ² Sẽ xảy ra trong những

ngày sau rớt, núi của nhà Đức Giê-hô-va sẽ được lập vững trên đỉnh các núi, cao hơn các đồi. Mọi nước sẽ đổ về đó, ³ và nhiều dân tộc sẽ đến mà nói rằng: Hãy đến; chúng ta hãy lên núi Đức Giê-hô-va, nơi nhà Đức Chúa Trời của Gia-cốp: Ngài sẽ dạy chúng ta về đường lối Ngài, chúng ta sẽ đi trong các nẻo Ngài. Vì luật pháp sẽ ra từ Si-ôn, lời Đức Giê-hô-va sẽ ra từ Giê-ru-sa-lem. ⁴ Ngài sẽ làm sự phán xét trong các nước, đoán định về nhiều dân. Bấy giờ họ sẽ lấy gươm rèn lưỡi cày, lấy giáo rèn lưỡi liềm. Nước này chẳng còn giá gươm lên nghịch cùng nước khác, người ta chẳng còn tập sự chiến tranh. ⁵ Hỡi nhà Gia-cốp, hãy đến, chúng ta hãy bước đi trong sự sáng của Đức Giê-hô-va. ⁶ Thật Chúa đã bỏ dân Ngài, là nhà Gia-cốp, vì họ đầy dẫy tục phương đông, và bói khoa như người Phi-li-tin, lại giao ước với con cái dân ngoại. ⁷ Xứ nó đầy bạc và vàng, của cải vô cùng; xứ nó đầy những ngựa, xe cộ vô số. ⁸ Xứ nó chan chứa những hình tượng, họ thờ lạy đồ tay mình làm ra, đồ ngón tay mình tạo nên. ⁹ Kẻ hèn sẽ bị khuất, người sang sẽ bị hạ mình; vậy Chúa đừng tha họ! ¹⁰ Người khà vào nơi vàng đá, ẩn mình trong bụi đất, đừng tránh khỏi sự kinh khiếp Đức Giê-hô-va và sự chói sáng của uy nghiêm Ngài. ¹¹ Con mắt ngó cao của loài người sẽ bị thấp xuống, sự kiêu ngạo của người ta sẽ bị hạ đi; trong ngày đó chỉ Đức Giê-hô-va là tôn trọng. ¹² Vì sẽ có một ngày của Đức Giê-hô-va vạn quân đến trên mọi vật kiêu căng, ngạo mạn, tự cao; nó sẽ bị hạ

xuống; ¹³ lại đến trên mọi cây bách cao lớn của Li-ban, và mọi cây dẻ của Ba-san; ¹⁴ cùng trên mọi núi cao, mọi đồi cả, ¹⁵ trên mọi tháp cao và mọi vách thành vững bền, ¹⁶ trên mọi tàu bè của Ta-rê-si, và mọi vật chi đẹp mắt. ¹⁷ Sự tự cao của loài người sẽ bị dẫn xuống, và sự cậy mình của người ta sẽ bị hạ đi; trong ngày đó chỉ Đức Giê-hô-va là tôn trọng. ¹⁸ Bấy giờ các thần tượng sẽ qua hết đi. ¹⁹ Người ta sẽ vào trong hang đá, trong hầm đất, dựng tránh khỏi sự kinh khiếp Đức Giê-hô-va và sự chói sáng của uy nghiêm Ngài, khi Ngài dậy lên dựng làm rung động đất cách mạnh mẽ. ²⁰ Trong ngày đó, người ta sẽ ném cho chuột cho dơi những thần tượng bằng bạc bằng vàng mà họ làm ra cho mình thờ lạy; ²¹ và vào trong hang đá, trong kẽ đá, dựng tránh khỏi sự kinh khiếp Đức Giê-hô-va và sự chói sáng của uy nghiêm Ngài, khi Ngài dậy lên dựng làm rung động đất cách mạnh mẽ. ²² Chớ cậy ở loài người, là loài có hơi thở trong lỗ mũi; vì họ nào có đáng kể gì đâu?

3

¹ Này, Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, sẽ cất lấy chói và gậy khỏi Giê-ru-sa-lem và Giu-đa, tức là cả bánh nó cậy và cả nước nó nhờ. ² Ngài sẽ cất lấy những người mạnh mẽ, chiến sĩ, quan xét, đấng tiên tri, thầy bói, trưởng lão, ³ cai đội, dòng quý phái, mưu sĩ, lương công, và thuật sĩ. ⁴ Ta sẽ ban cho họ những người trai trẻ làm quan trưởng, và con nít sẽ cai trị họ. ⁵ Dân

sự hà hiếp nhau, người với người, lân cận với lân cận; con nít lấn lướt kẻ già cả, người hèn hạ lấn lướt người tôn trọng. ⁶ Khi một người sẽ bắt anh em mình tại nhà cha mà nói với rằng: Người có áo choàng; hãy làm đầu chúng ta, và sự bại hoại này hãy thuộc về dưới tay người! ⁷ Trong ngày đó người kia lên tiếng đáp rằng: Không, ta không làm thầy chữa lành, và trong nhà ta không có bánh cũng không có áo; chớ lập ta làm quan cai dân sự. ⁸ Giê-ru-sa-lem phải nghiêng úp, và Giu-đa xiêu đổ; vì lời nói việc làm của họ nghịch cùng Đức Giê-hô-va, và trêu chọc con mắt của uy nghiêm Ngài. ⁹ Bộ mặt họ làm chứng nghịch cùng mình; họ bêu tội rõ ràng như thành Sô-đôm chẳng giấu chút nào. Khốn thay cho linh hồn họ! vì họ đã làm hại cho mình! ¹⁰ Hãy rao cho kẻ công bình được phước; vì họ sẽ ăn trái của việc làm mình. ¹¹ Khốn cho kẻ hung ác, ắt mang họa! Vì họ sẽ thâu lại việc tự tay mình làm ra! ¹² Dân ta bị con nít hà hiếp, và đàn bà cai trị nó. Hỡi dân ta, kẻ dẫn người làm cho người sai lạc, và họ phá hoại đường lối người. ¹³ Đức Giê-hô-va dấy lên đặng biện luận, Ngài đứng mà xét đoán các dân. ¹⁴ Đức Giê-hô-va xét đoán các trưởng lão của dân Ngài với các quan trưởng nó: Aáy chính các người là kẻ đã nuốt vườn nho; của cướp bóc kẻ nghèo đang ở trong nhà các người! ¹⁵ Các người có ý gì mà đè ép dân ta, giày vò mặt kẻ nghèo khó? Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, phán vậy. ¹⁶ Đức Giê-hô-va lại phán rằng: Vì những con gái Si-ôn kiêu ngạo,

ngóng cổ bước tới, liếc mắt trêu người, vừa đi òng ẹo, vừa khua động tiếng dưới chân, ¹⁷ nên Chúa sẽ làm cho đỉnh đầu con gái Si-ôn đóng vảy, và Đức Giê-hô-va sẽ lột trường chúng nó. ¹⁸ Trong ngày đó, Chúa sẽ cất những vòng mắt cá họ trang sức đi, cái lưới và cái cài; ¹⁹ hoa tai, xuyên và lúp; ²⁰ mào, chùy mắt cá, nịt lưng, hộp hương và bùa đeo; ²¹ cà rá và khoen đeo mũi; ²² áo lễ, áo lá rộng, áo choàng, túi nhỏ; ²³ gương tay, vải mỏng, khăn bịt đầu và màn che mặt. ²⁴ Sẽ có mùi hôi hám thay vì thơm tho; dây tới thay vì nịt lưng; đầu sói thay vì tóc quăn; bao gai quấn mình thay vì áo dài phấp phới; dấu phồng thay vì sắc đẹp. ²⁵ Lính chiến người sẽ ngã dưới gươm, những kẻ anh hùng người sẽ bị tử trận. ²⁶ Các cửa nó sẽ than khóc và thảm sầu; nó vắng vẻ ngồi trên đất.

4

¹ Trong ngày đó, bảy người nữ sẽ bắt lấy một người nam, và nói rằng: Chúng tôi ăn bánh của mình, mặc áo của mình; chỉ xin cho phép chúng tôi mang danh người; hãy cất sự xấu hổ của chúng tôi đi. ² Trong ngày đó, chồi của Đức Giê-hô-va sẽ làm đồ trang sức vinh hiển của những kẻ sót lại trong Y-sơ-ra-ên, sản vật dưới đất sẽ làm sự tốt đẹp cho chúng nó. ³ Phàm những kẻ còn lại Si-ôn, những kẻ sót lại ở Giê-ru-sa-lem, tức là những kẻ ở Giê-ru-sa-lem được chép vào sổ người sống, thì sẽ được xưng là thánh; ⁴ khi Chúa đem thần công bình cùng thần thiêu

đốt mà rửa sự ô uế của những con gái Si-ôn, tẩy sạch huyết Giê-ru-sa-lem khỏi giữa nó. ⁵ Trên khắp nơi núi Si-ôn, trên khắp các hội nó, Đức Giê-hô-va sẽ dựng lên một đám mây bọc khối trong ban ngày, và ngọn lửa soi sáng trong ban đêm. Vì một cái màn sẽ che cả sự vinh hiển: ⁶ sẽ có trại làm bóng mát tránh nắng ban ngày, và dùng làm nơi núp chỗ đụp cho khỏi gió táp mưa sa.

5

¹ Ta sẽ hát cho bạn rất yêu dấu ta một bài ca của bạn yêu dấu ta về việc vườn nho người. Bạn rất yêu dấu ta có một vườn nho ở trên gò đất tốt. ² Người khai phá ra; cất bỏ những đá; trồng những gốc nho xinh tốt; dựng một cái tháp giữa vườn, và đào một nơi ép rượu. Vả, người mong rằng sẽ sanh trái nho; nhưng nó lại sanh trái nho hoang. ³ Hỡi dân ở Giê-ru-sa-lem cùng người Giu-đa, vậy thì bây giờ ta xin các ngươi hãy đoán xét giữa ta với vườn nho ta. ⁴ Có điều chi nên làm cho vườn nho ta mà ta không làm cho nó chẳng? Cớ sao khi ta mong sanh trái nho, thì nó lại sanh trái nho hoang vậy? ⁵ Nay, ta sẽ bảo các ngươi về điều ta định làm cho vườn nho ta: Ta phá rào, nó sẽ bị cắn nuốt; ta hạ tường xuống, nó sẽ bị giày đập. ⁶ Ta sẽ để nó hoang loạn, chẳng tưới sửa, chẳng vun xới; nhưng tại đó sẽ mọc lên những gai gốc và chà chuôm; ta lại truyền cho mây đừng làm mưa xuống trên nó nữa. ⁷ Vả, vườn nho của Đức Giê-hô-va vạn quân, ấy là nhà Y-sơ-ra-ên, và những người của Giu-đa tức là cây mà

Ngài ưa thích. Ngài trông họ được công chánh, mà này, có sự bạo ngược; trông được công bình, mà này, có tiếng kêu la. ⁸ Khốn thay cho những kẻ thêm nhà vào nhà, thêm ruộng vào ruộng, cho đến chừng nào chẳng còn chỗ hở nữa, và các người ở một mình giữa xứ! ⁹ Đức Giê-hô-va vạn quân có phán vào tai tôi những lời này: Thật nhiều nhà sẽ bỏ hoang, những nhà ấy lớn và đẹp mà chẳng có người ở! ¹⁰ Aáy vậy, mười mẫu vườn nho chỉ sanh được một bát rượu; một ô-me hột giống chỉ được một ê-pha. ¹¹ Khốn thay cho kẻ dậy sớm đặng tìm kiếm rượu, chày đến ban đêm, phát nóng vì rượu! ¹² Trong tiệc yến họ có những đàn cầm, đàn sắt, trống cơm, ống sáo và rượu nữa, nhưng chẳng thiết đến công việc Đức Giê-hô-va; họ chẳng xem xét công trình của tay Ngài. ¹³ Vậy nên, dân ta phải bắt làm phu tù, vì không hiểu biết; kẻ sang nó chịu đói, chúng dân nó chịu khát. ¹⁴ Vậy nên sự ham muốn của âm phủ đã rộng thêm, hả miệng vô ngần, sự vinh hiển nó, dân chúng nó, sự sang trọng nó và kẻ vui mừng giữa nó đều sa xuống đó. ¹⁵ Kẻ hèn bị khuất; kẻ tôn trọng bị thấp hèn, con mắt người cao ngạo bị hạ xuống; ¹⁶ song Đức Giê-hô-va vạn quân lên cao trong sự công chánh, Đức Chúa Trời là Đấng Thánh nên thánh trong sự công bình. ¹⁷ Bấy giờ những chiên con sẽ ăn cỏ như trong đồng cỏ mình, người ngụ cư sẽ ăn ruộng hoang của kẻ giàu. ¹⁸ Khốn thay cho kẻ lấy sự dối trá làm dây kéo sự gian ác theo sau, và như dùng đũa xe kéo tội lỗi; ¹⁹ họ nói: Xin với

vã kíp làm nên công việc Ngài, hầu cho chúng tôi thấy! Nguyên xin mưu của Đấng Thánh Y-sơ-ra-ên hãy lại gân, hãy tới đến, cho chúng tôi được biết! ²⁰ Khốn thay cho kẻ gọi dữ là lành, gọi lành là dữ; lấy tối làm sáng, lấy sáng làm tối; vật chi cay trở cho là ngọt, vật chi ngọt trở cho là cay. ²¹ Khốn thay cho kẻ chính mắt mình coi mình là khôn ngoan, tự mình xét đoán mình là thông sáng! ²² Khốn thay cho kẻ mạnh uống rượu, có sức lực đặng pha các thức uống hay say; ²³ vì hối lộ mà xưng kẻ có tội là công bình, và cướp lấy sự công bình của người nghĩa! ²⁴ Vậy nên, như lửa đốt gốc rễ và rơm cháy thiêu trong ngọn lửa thể nào, thì rễ họ cũng mục nát và hoa họ cũng bay đi như bụi đất thể ấy; vì họ đã bỏ luật pháp của Đức Giê-hô-va vạn quân, và khinh lời của Đấng Thánh Y-sơ-ra-ên. ²⁵ Nhân đó, cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-va phừng lên nghịch cùng dân Ngài. Ngài đã giơ tay nghịch cùng nó và đánh nó; núi non đều rúng động: xác chết chúng nó như phân ngang giữa đường. Dầu vậy, cơn giận Ngài chẳng lánh khỏi, nhưng tay Ngài còn giơ ra. ²⁶ Ngài dựng cờ lên hướng về các dân tộc ở xa cách, và xuýt mà gọi họ từ nơi đầu cùng đất; và này, họ lật đật chạy đến, kíp và mau. ²⁷ Trong đám họ không một người nào mỗi mệt, chẳng ai vấp vấp, chẳng ai ngủ gật hoặc ngủ mê; không ai có dây lưng tháo ra hoặc dây giày đứt. ²⁸ Tên của họ đã nhọn, cung đã giương; vó ngựa cứng dường đá, bánh xe như gió lốc. ²⁹ Tiếng gầm khác nào sư tử cái;

rống như sư tử con; chúng nó sẽ rống và bắt mỗi đem đi, không ai cứu được. ³⁰ Trong ngày đó, sẽ có tiếng gầm nghịch cùng nó khác nào tiếng sóng biển âm âm; nếu người ta nó vào xứ, chỉ thấy tối tăm và khốn nạn: sự sáng sẽ bị che tối bởi các chòm mây.

6

¹ Về năm vua Ô-xia băng, tôi thấy Chúa ngồi trên ngai cao sang, vạt áo của Ngài đầy dẫy đền thờ. ² Những sê-ra-phin đứng bên trên Ngài; mỗi sê-ra-phin có sáu cánh, hai cái che mặt, hai cái che chân và hai cái dùng để bay. ³ Các sê-ra-phin cùng nhau kêu lên rằng: Thánh thay, thánh thay, thánh thay là Đức Giê-hô-va vạn quân! Khắp đất đầy dẫy sự vinh hiển Ngài! ⁴ Nhân tiếng kêu đó, các nền gạch cửa rung động, và đền đầy những khói. ⁵ Bây giờ tôi nói: Khốn nạn cho tôi! Xong đời tôi rồi! Vì tôi là người có môi dơ dáy, ở giữa một dân có môi dơ dáy, bởi mắt tôi đã thấy Vua, tức là Đức Giê-hô-va vạn quân! ⁶ Bây giờ một sê-ra-phin bay đến tôi, tay cầm than lửa đỏ mà đã dùng kiểm gắp nơi bàn thờ, ⁷ để trên miệng ta, mà nói rằng: Này, cái này đã chạm đến môi ngươi; lỗi ngươi được bỏ rồi, tội ngươi được tha rồi. ⁸ Đoạn, tôi nghe tiếng Chúa phán rằng: Ta sẽ sai ai đi? Ai sẽ đi cho chúng ta? Tôi thưa rằng: Có tôi đây; xin hãy sai tôi. ⁹ Ngài phán: Đi đi! nói với dân này rằng: Các ngươi hãy nghe, nhưng chẳng hiểu chi; hãy xem, nhưng chẳng thấy chi. ¹⁰ Hãy làm cho dân

ấy béo lòng, nặng tai, nhắm mắt, e rằng mắt nó thấy được, tai nó nghe được, lòng nó hiểu được, nó trở lại và được chữa lành chẳng! ¹¹ Tôi lại nói: Lạy Chúa, cho đến chừng nào? Ngài đáp rằng: Cho đến chừng các thành bị hoang vu, không có dân ở, nhà không có người, và đất đã nên hoang vu cả; ¹² cho đến chừng Đức Giê-hô-va dời dân đi xa, và trong xứ rất là tiêu điều. ¹³ Giả sử còn lại một phần mười dân cư tại đó, họ sẽ lại bị thiêu nuốt. Nhưng, như khi người ta hạ cây thông cây dẻ, chừa gốc nó lại, thì cũng vậy, giống thánh là gốc của nó.

7

¹ Về đời A-cha, con trai Giô-tham, cháu Ô-xia, vua nước Giu-đa, xảy có Rê-xin, vua xứ Sy-ri, và Phê-ca, con trai Rê-ma-lia, vua Y-sơ-ra-ên, lên đánh thành Giê-ru-sa-lem; nhưng không thắng được. ² Có người báo tin đó cho nhà Đa-vít, mà rằng: Sy-ri kết minh cùng Eùp-ra-im. Bấy giờ A-cha và dân sự người trong lòng kinh động, như cây trên rừng bị gió lay. ³ Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Ê-sai rằng: Người cùng con trai người là Sê-a-Gia-súp hãy đi đón A-cha tại nơi cuối cống ao trên, trên đường cái ruộng thợ nện, ⁴ mà nói cùng người rằng: Hãy cẩn thận, ở yên lặng; đừng sợ chi, lòng người chớ bủn rủn vì có hai đôi đuốc có khói, tức là vì cơn giận dữ của Rê-xin và Sy-ri, và của con trai Rê-ma-lia. ⁵ Vì Sy-ri với Eùp-ra-im và con trai của Rê-ma-lia đồng mưu hại người, nói rằng: ⁶ Chúng ta hãy lên

ngịch cùng Giu-đa, khuấy rối nó, phá thành và lập một vua giữa nó, tức là con trai của Ta-bê-ên. ⁷ Chúa là Đức Giê-hô-va phán như vậy: Sự hăm dọa ấy không thành, điều đó không xảy ra! ⁸ Vì đầu của Sy-ri là Đa-mách, đầu của Đa-mách là Rê-xin. Còn trong sáu mươi lăm năm, Eùp-ra-im sẽ bị hủy diệt, không được kể là dân nữa. ⁹ Đầu của Eùp-ra-im là Sa-ma-ri, đầu Sa-ma-ri là con trai của Rê-ma-lia. Nếu các người không tin, chắc sẽ không đứng vững được. ¹⁰ Đức Giê-hô-va lại phán cùng A-cha rằng: ¹¹ Hãy xin Giê-hô-va Đức Chúa Trời người một điềm, hoặc dưới vực sâu, hoặc trên trời cao. ¹² A-cha thưa rằng: Tôi sẽ chẳng xin tôi cũng chẳng thử Đức Giê-hô-va. ¹³ Ê-sai bèn nói rằng: Hỡi nhà Đa-vít, hãy nghe! Các người cho làm phiền người ta là nhỏ mọn, mà muốn làm phiền Đức Chúa Trời ta nữa sao? ¹⁴ Vậy nên, chính Chúa sẽ ban một điềm cho các người: nầy một gái đồng trinh sẽ chịu thai, sanh ra một trai, và đặt tên là Em-ma-nu-ên. ¹⁵ Con trẻ ấy sẽ ăn mỡ sữa và mật, cho đến chừng nào biết bỏ điều dữ và chọn điều lành. ¹⁶ Vả, trước khi con trẻ biết bỏ điều dữ chọn điều lành, thì nước của hai vua mà người đang ghét sẽ bị bỏ hoang. ¹⁷ Đức Giê-hô-va sẽ giáng trên người, dân người, và nhà cha người, bởi vua A-si-ri, những ngày mà từ ngày Eùp-ra-im lìa bỏ Giu-đa chưa từng có giống như vậy. ¹⁸ Xảy ra trong ngày đó, Đức Giê-hô-va sẽ suýt mà gọi những ruồi ở cuối các sông Ê-díp-tô, và những ong ở xứ A-si-ri. ¹⁹ Hai giống đó sẽ đến

đâu trong các nơi trũng hoang loạn, trong các lỗ nẻ vàng đá, trên rào gai cùng các đồng cỏ. ²⁰ Trong ngày đó Đức Giê-hô-va sẽ dùng dao cạo thuê tại bên kia sông, nghĩa là vua A-si-ri, mà cạo đầu cùng lông chân, và bỏ cả râu nữa. ²¹ Trong ngày đó mỗi người có thể nuôi một con bò cái tơ và hai con chiên, ²² bởi nó có sữa dư dật thì người sẽ ăn mỡ sữa; vì phàm ai sẽ còn sót lại giữa xứ, thì nuôi mình bằng mỡ sữa và mật. ²³ Xảy ra trong ngày đó, phàm chỗ đất trồng được một ngàn gốc nho, đáng giá một ngàn siếc-lơ bạc, sẽ mọc đầy những gai gốc và chà chuôm. ²⁴ Người ta sẽ đem cung tên đến đó, vì cả xứ chỉ là gai gốc và chà chuôm. vậy. ²⁵ Cũng không ai đến trên các gò là nơi mình đã cày cuốc nữa, vì sợ gai gốc và chà chuôm, nhưng sẽ cho bò ăn cỏ tại đó, và chiên giày đập.

8

¹ Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Hãy lấy một cái bảng rộng và viết lên trên bằng bút loài người rằng: Ma-he-Sa-la-Hát-Bát. ² Tôi đem theo những kẻ làm chứng đáng tin, tức là U-ri, thầy tế lễ, và Xa-cha-ri, con trai của Giê-bê-rê-kia. ³ Đoạn, tôi đến nhà nữ tiên tri; người chịu thai và sanh một con trai. Đức Giê-hô-va bèn phán cùng tôi rằng: Hãy đặt tên nó là Ma-he-Sa-la-Hát-Bát ⁴ Vì, trước khi con trẻ biết kêu: Cha ơi! mẹ ơi! thì người ta sẽ cất lấy sự giàu có Đa-mách và của cướp Sa-ma-ri trước mặt vua A-si-ri. ⁵ Đức Giê-hô-va lại phán cùng tôi rằng: ⁶ Vì dân

này đã khinh bỏ các dòng nước Si-lô-ê chảy dịu, và ưa thích Rê-xin cùng con trai của Rê-ma-lia. ⁷ Vì cố đó, này, Chúa sẽ khiến nước Sông mạnh và nhiều đến trên họ, tức là vua A-si-ri và cả oai vinh người; nó sẽ dấy lên khắp trên lòng sông, khỏa lên các bực; ⁸ chảy vào Giu-đa, tràn lan chảy xói, ngập cho đến cổ; hỡi Em-ma-nu-ên, nó sẽ cánh ra che cả xứ người. ⁹ Hỡi các dân, hãy kêu la và bị tan nát! Hỡi các người hết thủy, là dân các phương xa, hãy lắng tai! Hãy nịt lưng các người, và bị tan nát; hãy nịt lưng các người, và bị tan nát! ¹⁰ Hãy toan mưu cùng nhau, nó sẽ nên hư không; hãy nói, lời các người sẽ không đứng, vì Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta. ¹¹ Vì Đức Giê-hô-va dùng tay mạnh phán cùng ta, và dạy ta đừng noi theo đường dân ấy, ¹² rằng: Khi dân này nói rằng: Kết đảng! thì các người chớ nói rằng: Kết đảng! Chớ sợ điều nó sợ, và đừng kinh hãi. ¹³ Hãy tôn Đức Giê-hô-va vạn quân là thánh; các người chỉ nên sợ Ngài và kính hãi Ngài. ¹⁴ Ngài sẽ là nơi thánh, nhưng cũng là hòn đá vấp ngã, vầng đó vướng mắc cho cả hai nhà Y-sơ-ra-ên, và là bẫy cùng lưới cho dân cư thành Giê-ru-sa-lem vậy. ¹⁵ Nhiều người trong bọn họ sẽ vấp chân; sẽ té và giập nát; sẽ sa vào lưới và bị bắt. ¹⁶ Người hãy gói lời chứng này, niêm phong luật pháp này trong môn đồ ta! ¹⁷ Tôi trông đợi Đức Giê-hô-va, là Đấng ẩn mặt Ngài khỏi nhà Gia-cốp, tôi vẫn ngóng trông Ngài! ¹⁸ Này, tôi đây, với con cái mà Đức Giê-hô-va đã ban cho tôi, là dấu và điềm trong Y-sơ-ra-ên, bởi Đức Giê-hô-

và vạn quân ngự trên núi Si-ôn. ¹⁹ Nếu có ai bảo các người: Hãy cầu hỏi đồng bóng và thầy bói, là kẻ nói riu rít lú lo, thì hãy đáp rằng: Một dân tộc há chẳng nên cầu hỏi Đức Chúa Trời mình sao? Há lại vì người sống mà hỏi kẻ chết sao? ²⁰ Hãy theo luật pháp và lời chứng! Nếu dân chẳng nói như vậy, chắc sẽ chẳng có rạng đông cho nó. ²¹ Nó sẽ đi lưu lạc trên đất, khốn khổ đói khát; trong cơn đói, nó bực mình, nguyên rửa vua và Đức Chúa Trời mình. Nó sẽ ngược xem trên cao; ²² rồi cúi xem dưới đất, chỉ thấy sự hoạn nạn và mờ mịt, chỉ thấy bóng buồn rầu: nó sẽ bị đuổi vào nơi tối tăm mờ mịt.

9

¹ (08-23) Nhưng, cho người đã chịu buồn rầu thì sẽ không có sự mờ mịt. Trong đời xưa Đức Chúa Trời đã hạ đất Sa-bu-lôn và đất Nép-ta-li xuống; nhưng trong k" sau Ngài đã làm cho đất gần mé biển, tức là nơi bên kia sông Giô-đanh, trong xứ Ga-li-lê của dân ngoại, được vinh hiển. ² (09-1) Dân đi trong nơi tối tăm đã thấy sự sáng lớn; và sự sáng đã chiếu trên những kẻ ở xứ thuộc về bóng của sự chết. ³ (09-2) Chúa đã làm cho dân này thêm nhiều; và thêm sự vui cho họ. Mọi người đều vui mừng trước mặt Chúa, như vui mừng trong ngày mùa gặt, như người ta reo vui trong lúc chia của cướp. ⁴ (09-3) Vì Chúa đã bẻ cái ách họ mang, cái roi đánh trên vai họ, cái gậy của kẻ hà hiếp, như trong ngày của Ma-đi-an. ⁵ (09-4) Cả giày dép của kẻ đánh giặc trong

khi giao chiến, cùng cả áo xống vấy máu, đều dùng để đốt và làm đồ chum lửa. ⁶ (09-5) Vì có một con trẻ sanh cho chúng ta, tức là một con trai ban cho chúng ta; quyền cai trị sẽ nẩy trên vai Ngài. Ngài sẽ được xưng là Đấng Lạ lùng, là Đấng Mưu luận, là Đức Chúa Trời Quyền năng, là Cha Đồi đòi, là Chúa Bình an. ⁷ (09-6) Quyền cai trị và sự bình an của Ngài cứ thêm mãi không thôi, ở trên ngai Đa-vít và trên nước Ngài, dựng làm cho nước bền vững, và lập lên trong sự chánh trực công bình, từ nay cho đến đời đời. Thật, lòng sốt sắng của Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ làm nên sự ấy! ⁸ (09-7) Chúa đã giáng một lời trong Gia-cốp, và lời ấy đổ xuống trên Y-sơ-ra-ên. ⁹ (09-8) Cả dân sẽ biết điều đó, tức là Eùp-ra-im cùng dân cư Sa-ma-ri, họ đem lòng kiêu căng ý thị mà nói rằng: ¹⁰ (09-9) Gạch đã đổ, nhưng chúng ta sẽ xây bằng đá đẽo; cây sung đã bị đốn, nhưng chúng ta sẽ thay bằng cây hương bách. ¹¹ (09-10) Vậy nên, Đức Giê-hô-va sẽ khiến kẻ đối địch ở Rê-xin dấy lên nghịch cùng dân sự, và khích chọc kẻ cừ thù, ¹² (09-11) dân Sy-ri đứng trước, dân Phi-li-tin đứng sau, hả miệng nuốt Y-sơ-ra-ên. Dầu vậy, cơn giận Ngài chẳng lánh khỏi, nhưng tay Ngài còn giơ ra! ¹³ (09-12) Nhưng mà dân sự chẳng xây về Đấng đánh mình, chẳng tin Đức Giê-hô-va vạn quân. ¹⁴ (09-13) Cho nên chỉ trong một ngày, Đức Giê-hô-va sẽ dứt đầu và đuôi, cây kè và cây lác của Y-sơ-ra-ên. ¹⁵ (09-14) Đầu, tức là trưởng lão và kẻ tôn trọng; đuôi, tức là người tiên tri dạy sự nói

dối. ¹⁶ (09-15) Những kẻ dắt dân này làm cho họ sai lạc, còn những kẻ chịu dắt bị diệt mất. ¹⁷ (09-16) Vậy nên, Chúa chẳng đẹp lòng về bọn trai trẻ của họ, và chẳng thương xót đến kẻ mồ cô gái góa chút nào; vì họ đều là khinh lờn, gian ác, miệng nào cũng nói điều càn dỡ. Dầu vậy, cơn giận Ngài chẳng lánh khỏi, nhưng tay Ngài còn giơ ra! ¹⁸ (09-17) Vì sự hung ác hùng lên như lửa thiêu cháy gai gốc và chà chuôm, đốt các nơi rậm trong rừng, trụ khói cuộn lên. ¹⁹ (09-18) Đất bị thiêu đốt bởi cơn giận của Đức Giê-hô-va vạn quân, dân sự trở nên mồi của lửa; chẳng ai thương tiếc anh em mình. ²⁰ (09-19) Có kẻ cướp bên hữu, mà vẫn cứ dối; có kẻ ăn bên tả, mà chẳng được no; ai nấy ăn thịt chính cánh tay mình. ²¹ (09-20) Ma-na-se nghịch cùng Eùp-ra-im, Eùp-ra-im nghịch cùng Ma-na-se, và cả hai đều nghịch cùng Giu-đa! Dầu vậy, cơn giận của Đức Giê-hô-va chẳng lánh khỏi, nhưng tay Ngài còn giơ ra.

10

¹ Khốn thay cho những kẻ lập luật không công bình, cho những kẻ chép lời trái lẽ, ² cất mất sự công bình khỏi kẻ nghèo, cướp lẽ phải của kẻ khốn khó trong dân ta, lấy kẻ góa bụa làm miếng mồi, kẻ mồ cô làm của cướp! ³ Tới ngày thăm phạt, khi họa hoạn từ xa mà đến, các người sẽ làm thế nào? Các người trốn đến cùng ai để cầu cứu, và để sự vinh hiển mình ở nơi nào? ⁴ Chúng nó chỉ có khom lưng dưới những kẻ phu tù, và

ngã dưới những kẻ bị giết! Dầu vậy, cơn giận của Chúa chẳng lánh khỏi, nhưng tay Ngài còn giơ ra. ⁵ Hỡi A-si-ri, là cái roi của sự thanh nộ ta! Cái gậy cầm trong tay nó là sự tức giận của ta vậy! ⁶ Ta sẽ sai nó nghịch cùng một nước chẳng tin kính; khiến nó đi đánh một dân mà ta nổi giận, để cướp lấy, bóc lột, và giày đạp chúng nó như bùn ngoài đường. ⁷ Nhưng nó không có ý thế, trong lòng nó chẳng nghĩ như vậy: lại thích phá hại, và hủy diệt nhiều dân. ⁸ Vì nó nói rằng: Các quan trưởng của ta há chẳng phải đều là vua sao? ⁹ Há lại Ca-nô chẳng như Cạt-kê-mít, Ha-mát chẳng như Aít-bát, Sa-ma-ri chẳng như Đa-mách sao? ¹⁰ Như tay ta đã tới đến các nước của thần tượng, tượng chạm của họ lại hơn của Giê-ru-sa-lem và Sa-ma-ri nữa, ¹¹ thì ta há chẳng sẽ làm cho Giê-ru-sa-lem và thần tượng nó cũng như ta đã làm cho Sa-ma-ri và thần tượng nó sao? ¹² Nên sẽ xảy ra khi Chúa đã làm xong cả việc trên núi Si-ôn và tại Giê-ru-sa-lem, thì chính ta sẽ hành phạt những bông trái bởi lòng kiêu ngạo và sự vinh hiển của con mắt ngó cao của vua A-si-ri. ¹³ Vì người nói rằng: Ta đã làm điều đó bởi sức mạnh của tay ta, bởi sự khôn ngoan ta, vì ta là thông minh. Ta đã dời đổi giới hạn các dân; đã cướp của quý họ, như một người mạnh đã làm cho những kẻ đang ngồi phải xuống. ¹⁴ Tay ta đã tìm được của cải các dân như bắt ở chim, vợ vét cả đất như lượm trứng đã bỏ; chẳng có ai đập cánh, mở mỏ, hay là kêu hót! ¹⁵ Cái rìu há lại khoe mình

cùng người cầm rìu ư? Cái cửa há lại dấy lên nghịch cùng kẻ cầm cửa ư? Thế cũng như cái roi vận động kẻ giơ roi, cái gậy nâng đỡ cánh tay cầm gậy! ¹⁶ Vậy nên, Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, sẽ làm cho những người mập mạnh của nó trở nên gầy mòn, và dưới sự vinh hiển nó sẽ đốt cháy lên như lửa thiêu đốt. ¹⁷ Sự sáng của Y-sơ-ra-ên sẽ trở nên lửa, Đấng Thánh nó sẽ trở nên ngọn đèn, chỉ trong một ngày, đốt tiêu gai gốc và chà chuôm nó; ¹⁸ lại thiêu hủy vinh hoa của rừng cây và ruộng màu mỡ nó, cả linh hồn và thân thể; như kẻ cầm cờ xí ngắt đi vậy. ¹⁹ Bấy giờ những cây trên rừng nó còn sót lại chẳng là bao, một đứa bé con có thể chép lấy được. ²⁰ Trong ngày đó, dân sót của Y-sơ-ra-ên, và người thoát nạn của nhà Gia-cốp, sẽ không cậy kẻ đánh mình nữa; nhưng thật lòng cậy Đức Giê-hô-va, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên. ²¹ Một số dân sót, tức là dân sót của Gia-cốp, sẽ trở lại cùng Đức Chúa Trời quyền năng. ²² Hỡi Y-sơ-ra-ên, dầu dân ngươi như cát biển, chỉ một phần sót lại sẽ trở lại. Sự hủy diệt đã định, bởi vì sự công bình tràn khắp. ²³ Vì Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, đã định làm trọn sự hủy diệt trong khắp đất. ²⁴ Vậy có lời Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, phán như vậy: Hỡi dân ta, ngươi ở tại Si-ôn, chớ sợ người A-si-ri, dầu họ lấy roi đánh ngươi và giá gậy trên ngươi theo cách người Ê-díp-tô. ²⁵ Vì còn ít lâu nữa, ta sẽ hết giận các ngươi; cơn thịnh nộ ta trở nghịch cùng dân ấy đang hủy diệt nó. ²⁶ Bấy giờ Đức Giê-hô-va vạn

quân sẽ giá roi trên họ, như Ngài đã đánh giết người Ma-đi-an nơi vàng đá Hô-rếp; lại sẽ giơ gậy trên biển, sẽ giơ lên như đã làm trong xứ Ê-díp-tô. ²⁷ Trong ngày đó, gánh nặng nó sẽ cất khỏi vai người, ách nó cất khỏi cổ người, ách sẽ bị gãy vì sự béo mập. ²⁸ Nó đi đến A-giát: trải qua Mi-gơ-rôn, để đồ đạc tại Mích-ma. ²⁹ Chúng nó vượt qua ải, đóng trại tại Ghê-ba; Ra-ma run sợ; Ghi-bê-a của Sau-lơ chạy trốn. ³⁰ Hỡi con gái Ga-lim, hãy cất tiếng kêu to! Hỡi người La-ít, hãy ghé tai mà nghe! Thương thay cho người A-na-tốt! ³¹ Mát-mê-na trốn tránh; dân cư Ghê-bim tìm chỗ núp. ³² Chính ngày đó chúng nó sẽ đóng tại Nóp, và vung tay nghịch cùng núi của con gái Si-ôn, nghịch cùng đồi của Giê-ru-sa-lem! ³³ Đây, Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, sẽ dùng oai mạnh đốn các nhánh cây; những kẻ cao lớn đều bị chặt, những kẻ kiêu ngạo bị hạ xuống. ³⁴ Ngài dùng sắt chặt những bụi rậm trên rừng, và Li-ban bị ngã xuống bởi người mạnh sức.

11

¹ Có một chồi sẽ nứt lên từ gốc Y-sai, một nhánh từ rễ nó sẽ ra trái. ² Thần của Đức Giê-hô-va sẽ ngự trên Ngài, tức là thần khôn ngoan và thông sáng, thần mưu toan và mạnh sức, thần hiểu biết và kính sợ Đức Giê-hô-va. ³ Ngài lấy sự kính sợ Đức Giê-hô-va làm vui; chẳng phán xét theo mắt mình thấy, và chẳng cứ sự tai nghe mà đoán định. ⁴ Nhưng Ngài sẽ dùng sự công bình xét đoán kẻ nghèo, và xử lý ngay thẳng

cho kẻ nhu mì trên đất. Ngài sẽ đánh thề gian bằng cái gậy của miệng mình, và lấy hơi thở nơi môi mà giết kẻ ác. ⁵ Sự công bình sẽ làm dây thắt lưng của Ngài, sự thành tín sẽ làm dây ràng hông. ⁶ Bấy giờ muông sói sẽ ở với chiên con, beo nằm với dê con; bò con, sư tử con với bò nuôi mập cùng chung một chỗ, một đừa con trẻ sẽ dắt chúng nó đi. ⁷ Bò cái sẽ ăn với gấu; các con nhỏ chúng nó nằm chung, sư tử ăn cỏ khô như bò. ⁸ Trẻ con đang bú sẽ chơi kẻ ổ rắn hổ mang, trẻ con thôi bú sẽ thò tay vào hang rắn lục. ⁹ Nó chẳng làm hại, chẳng giết ai trong cả núi thánh của ta; vì thế gian sẽ đầy dẫy sự hiểu biết Đức Giê-hô-va, như các dòng nước che lấp biển. ¹⁰ Xảy ra trong ngày đó, rể Y-sai đứng lên làm cờ cho muôn dân, các nước đều tìm đến Ngài, nơi an nghỉ của Ngài sẽ được vinh hiển. ¹¹ Trong ngày đó, Chúa còn đặt tay một lần nữa đặt chuộc dân sót của Ngài, tức là kẻ sót lại bởi A-si-ri, Ê-díp-tô, Pha-trô, Cút, Ê-lam, Si-nê-a, Hamaát cùng các cù lao biển. ¹² Chúa sẽ dựng một cây cờ cho các nước; nhóm những người Y-sơ-ra-ên bị đuổi, thân những người Giu-đa lưu lạc, từ bốn góc đất. ¹³ Bấy giờ sự ghen tương của Èùp-ra-im sẽ mất, kẻ khuấy rối Giu-đa sẽ bị trừ đi; Èùp-ra-im không ghen ghét Giu-đa nữa, Giu-đa không khuấy rối Èùp-ra-im nữa. ¹⁴ Chúng nó sẽ bay trên vai dân Phi-li-tin về phía tây; cùng nhau cướp giật con cái phương đông; tra tay trên Ê-đôm và Mô-áp; con cái Am-môn sẽ vâng phục họ. ¹⁵ Đức Giê-hô-va sẽ làm cạn tắt giải biển Ê-díp-

tô; vung tay trên Sông cái bởi gió cháy của Ngài, đánh mà chia ra làm bảy suối, và khiến người ta có thể đi qua không ướt dép. ¹⁶ Vậy, sẽ có một đường cái cho dân sót của Ngài, là những kẻ sót lại bởi A-si-ri, cũng như đã có một đường cái cho Y-sơ-ra-ên trong ngày họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô vậy.

12

¹ Trong ngày đó, người sẽ nói rằng: Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi cảm tạ Chúa; vì Chúa vốn giận tôi, nhưng cơn giận Chúa đã lánh khỏi, và Chúa yên ủi tôi. ² Nay, Đức Chúa Trời là sự cứu rỗi tôi; tôi sẽ tin cậy và không sợ hãi. Vì Đức Giê-hô-va, chính Đức Giê-hô-va, là sức mạnh của tôi, lời ca tụng của tôi; Ngài đã nên sự cứu rỗi tôi. ³ Vậy nên các người sẽ vui vẻ mà mức nước nơi các nguồn sự cứu; ⁴ và trong ngày đó các người sẽ nói rằng: Hãy cảm tạ Đức Giê-hô-va; hãy kêu cầu danh Ngài; hãy rao mọi việc của Ngài ra trong các dân tộc! Hãy xưng danh Ngài là tôn trọng! ⁵ Hãy ca tụng Đức Giê-hô-va, vì Ngài đã làm những công việc rục rỡ: nên phô cho thế gian đều biết! ⁶ Hỡi dân cư Si-ôn, hãy kêu lên to tiếng! Vì Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên là tôn trọng giữa người.

13

¹ Gánh nặng về Ba-by-lôn, mà Ê-sai, con trai A-mốt, đã thấy. ² Hãy dựng cờ trên núi trọi! Hãy cất tiếng kêu chúng nó, lấy tay mà ngoắt, cho người ta vào các cửa người sang trọng! ³ Chính ta đã truyền lệnh cho kẻ ta đã biệt riêng ra, và

đã gọi những người mạnh mẽ của ta đến sự
thạnh nộ, họ vui mừng vì cơ sự cao trọng của
ta. ⁴ Có tiếng xôn xao của đoàn lũ trên các núi,
dường như tiếng xôn xao của một dân đông!
Ááy là tiếng ồn ào các nước của các dân tộc
nhóm lại! Đức Giê-hô-va vạn quân điếm soát
đạo quân mình để ra trận. ⁵ Chính Đức Giê-hô-
va và những khí giới của sự thịnh nộ Ngài đến
từ phương xa, từ nơi rất xa trên trời, để hủy diệt
cả đất. ⁶ Các người khá than khóc! Vì ngày của
Đức Giê-hô-va đã gần: ngày đó đến như cơn tai
nạn đến bởi Đấng Toàn năng. ⁷ Vậy nên mọi tay
đều yếu đuối, lòng người đều tan chảy. ⁸ Chúng
đều kinh hoàng, bị sự đau đớn thấm sâu bắt lấy,
quặn thắt như đàn bà đang đẻ; hắc hơ hắc hã
nhìn nhau, mặt như mặt ngọn lửa! ⁹ Nay, ngày
Đức Giê-hô-va đến, là ngày hung dữ, có sự thịnh
nộ và nóng giận để làm đất này nên hoang vu, và
diệt những kẻ có tội khỏi đó. ¹⁰ Vì các ngôi sao và
các đám sao trên trời sẽ chẳng chiếu sáng nữa;
mặt trời mọc lên thì mờ tối, mặt trăng không soi
sáng đâu. ¹¹ Ta sẽ phạt thế gian vì sự độc ác nó,
phạt kẻ dữ vì tội lỗi chúng nó, làm cho kẻ kiêu
hết kiêu, hạ sự tự cao của kẻ bạo ngược. ¹² Ta sẽ
làm cho loài người hiếm có hơn vàng quý, thật
ta sẽ làm cho loài người hiếm có hơn vàng ròng
xứ Ô-phia. ¹³ Vậy nên, ta sẽ khiến các tầng trời
rung rinh, đất bị day động lìa khỏi chỗ mình, vì
cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-va vạn quân, trong
ngày Ngài nổi giận dữ. ¹⁴ Bấy giờ, ai nấy như con

hươu bị đuổi, như bầy chiên không người nhóm lại, sẽ trở lại cùng dân mình, sẽ trốn về xứ mình. ¹⁵ Kẻ nào người ta gặp được sẽ bị đâm; kẻ nào bị bắt sẽ ngã dưới lưỡi gươm. ¹⁶ Con trẻ họ sẽ bị đập chết trước mắt họ, nhà bị cướp, vợ bị đâm hãm. ¹⁷ Nay, ta sẽ xui người Mê-đi nghịch cùng họ, những người đó chẳng quý bạc, chẳng thích vàng; ¹⁸ dùng cung đập giập kẻ trai trẻ, chẳng thương xót đến thai trong lòng mẹ, mắt chẳng tiếc trẻ con. ¹⁹ Ba-by-lôn, là sự vinh hiển các nước, sự hoa mỹ của lòng kiêu ngạo người Canh-đê, sẽ giống như Sô-đôm và Gô-mô-rơ mà Đức Chúa Trời đã lật đổ. ²⁰ Nó sẽ chẳng hề có người ở nữa, trái đồi nọ sang đồi kia không ai ở đó; người A rập không đóng trại tại đó, những kẻ chăn cũng chẳng cầm bầy mình ở đó. ²¹ Song những thú rừng sẽ đến ở, và nhà cửa đầy những chim cú; chim đà choán làm chỗ mình, dê đực lấy làm nơi nhảy nhót. ²² Sài lang sữa trong cung điện, chó rừng tru trong đền đài vui sướng. Kỳ nó đã gần đến, ngày nó sẽ không được dài nữa.

14

¹ Thật, Đức Giê-hô-va sẽ thương xót Gia-cốp; và còn lựa chọn Y-sơ-ra-ên. Ngài sẽ lập chúng nó lại trong bản xứ; kẻ trú ngụ sẽ phụ về chúng nó và liên hiệp cùng nhà Gia-cốp. ² Các dân sẽ đem họ trở về bản xứ; nhà Y-sơ-ra-ên sẽ được chúng nó làm tôi trai tớ gái trong đất Đức Giê-hô-va. Chúng nó sẽ bắt làm phu tù những kẻ đã bắt mình làm phu tù, và quản trị kẻ đã hà

hiếp mình. ³ Đến ngày mà Đức Giê-hô-va sẽ cho người yên nghỉ, khỏi cơn buồn bực bối rối, và sự phục dịch nặng nề mà người ta đã bắt ép người, ⁴ thì người sẽ dùng lời thí dụ này nói về vua Ba-by-lôn rằng: Sao kẻ bạo ngược đã tiết đi, thành ực hiếp đã dứt đi! ⁵ Đức Giê-hô-va đã bẻ gãy của người ác, và trượng của kẻ cai trị! ⁶ Ấy là kẻ đã nhân giận đánh các dân tộc không thôi, dùng sự thanh nộ cai trị các nước, và dùng sự bắt bớ chẳng ai ngăn lại. ⁷ Nay cả đất được yên nghỉ bình tĩnh, trở giọng hát mừng! ⁸ Dầu đến cây tùng cây bách ở Li-ban cũng nhân có người mà vui mừng, và nói rằng: Từ khi người ngã xuống rồi, không ai trèo lên để đốn ta nữa. ⁹ Nơi âm phủ sâu thăm thăm đã rung động vì có người đặng rước người đến. Nó đã vì người đánh thức các âm hồn, tức là những kẻ cả trên đất; nó đã làm cho vua các nước đứng dậy khỏi ngai mình. ¹⁰ Hết thấy chúng nó sẽ cất tiếng nói cùng người rằng: Kìa người cũng yếu đuối như chúng ta ư! Kìa người cũng trở giống như chúng ta ư! ¹¹ Sự sang trọng với tiếng đàn cầm của người đều xuống nơi âm phủ. Một lớp dòi làm nệm cho người, sâu bọ thì làm mền! ¹² Hỡi sao mai, con trai của sáng sớm kia, sao người từ trời sa xuống! Hỡi kẻ giày đạp các nước kia, người bị chặt xuống đất là thể nào! ¹³ Người vẫn bụng bảo dạ rằng: Ta sẽ lên trời, sẽ nhắc ngai ta lên trên các ngôi sao Đức Chúa Trời. Ta sẽ ngồi trên núi hội về cuối cùng phương bắc. ¹⁴ Ta sẽ lên trên cao những đám mây, làm ra mình bằng

Đấng Rất Cao. ¹⁵ Nhưng người phải xuống nơi âm phủ, sa vào nơi vực thẳm! ¹⁶ Những kẻ thấy người sẽ ngó chăm người; và nhìn người cách ý tứ, mà rằng: Có phải người này là kẻ đã làm rung rinh đất, day động các nước, ¹⁷ làm cho thế gian thành đông vắng, lật đổ các thành, và chẳng hề buông tha kẻ bị tù về nhà mình đó chăng? ¹⁸ Hết thảy vua các nước đều ngủ nơi lảng tẩm mình cách vinh hiển. ¹⁹ Nhưng người thì bị ném xa khỏi mồ mả, như nhánh cây thúi, như áo người bị giết, bị gươm đâm, bị xô xuống trong những đá nơi hố, khác nào cây chết bị giày đập dưới chân! ²⁰ Người sẽ không được hội hiệp cùng các vua trong lảng; vì người đã diệt nước mình và giết dân mình! Dòng dõi kẻ hung ác sẽ không được xưng đến danh nó nữa. ²¹ Hãy sẵn sàng sự chém giết cho con cháu vì tội ác của tổ phụ; hầu cho họ không dấy lên nữa đặng được đất làm cơ nghiệp, lập thành ấp khắp thế gian! ²² Đức Giê-hô-va vạn quân phán: Ta sẽ dấy lên nghịch cùng chúng nó. Ta sẽ làm tiêu diệt tên của Ba-by-lôn và dân sót lại, cả đến con và cháu nữa, Đức Giê-hô-va phán vậy. ²³ Ta sẽ làm cho đất nó thuộc về con nhím, biến ra ao nước; và ta sẽ dùng chổi hủy diệt mà quét nó, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. ²⁴ Đức Giê-hô-va vạn quân đã thề rằng: Chắc thật, sự ta đã định sẽ xảy đến, điều ta đã toan sẽ đứng vững. ²⁵ Ta sẽ đánh phá người A-si-ri trong đất ta; sẽ giày đập nó trên núi ta. Àch nó sẽ cởi khỏi chúng nó; gánh nó sẽ cất khỏi vai chúng nó. ²⁶ Đó là ý chỉ đã định

ngịch cùng cả đất; đó là tay đã giá trên hết thầy các nước. ²⁷ Vì Đức Giê-hô-va vạn quân đã toan định, thì ai bãi đi được? Tay Ngài đã giang ra, thì ai day lại được? ²⁸ Nhằm năm vua A-cha băng, gánh nặng này đã được rao ra: ²⁹ Hỡi cả đất Phi-li-tin, chớ vui mừng bởi có roi đánh người đã gãy; vì từ giống rắn sẽ sanh ra thường luồng, thường luồng sẽ sanh ra rắn lửa bay. ³⁰ Bấy giờ con cả của kẻ nghèo sẽ tìm được đồ ăn, kẻ túng sẽ nằm yên ổn; nhưng ta sẽ khiến dòng dõi người chết đói, và kẻ thuộc về người còn sót lại sẽ bị giết. ³¹ Hỡi cửa, hãy than khóc! Hỡi thành, hãy kêu la! Hỡi cả đất Phi-li-tin, hết thầy hãy đều tan chảy! Vì có luồng khói từ phương bắc đến, chẳng ai lìa khỏi hàng ngũ mình. ³² Lấy chi trả lời cho sứ giả của nước này? Trả lời rằng: Đức Giê-hô-va đã lập Si-ôn, và kẻ sâu khổ trong dân Ngài sẽ được ẩn náu trong nó.

15

¹ Gánh nặng về Mô-áp. Đang ban đêm, A-Mô-áp bị tàn phá và diệt mất; phải, trong ban đêm, Kiệt Mô-áp bị tàn phá và diệt mất! ² Kìa, chúng lên nơi miếu các thần, đến Đì-hôn, trên các nơi cao mà khóc. Dân Mô-áp than vãn vì Nê-bô và Mê-đê-ba; mọi đầu đều sỏi, mọi râu đều cắt. ³ Thấy đều thắt bao gai trong các đường phố; thấy đều khóc lóc, sa nhiều nước mắt, trên nóc nhà và nơi sân chợ. ⁴ Hết-bôn và Ê-lê-a-lê kêu la, tiếng nghe thấu đến Gia-hát. Vậy nên linh chiến của Mô-áp đều than khóc, trong tâm thần

run rẩy. ⁵ Lòng ta ngậm ngùi vì Mô-áp; kẻ sang nó trốn chạy đến Xoa, và đến Ê-lát-Sê-li-sia. Vì họ vừa trèo lên đèo Lu-hít vừa khóc; vì bại hoại mà kêu van trên con đường Hô-rô-na-im. ⁶ Các dòng nước ở Nim-rim cạn tắt; cỏ khô, cỏ non chẳng có, không còn một vật xanh nào. ⁷ Vậy nên, những cửa cải đã được, và những đồ báu đã chứa, họ đều mang sang khe liểu. ⁸ Tiếng kêu khóc thảm thương nghe khắp chung quanh bờ cõi Mô-áp; tiếng van la thấu đến Ê-la-im, và đến Bê-e-Ê-lim. ⁹ Sông ngòi ở Đì-môn đầy những máu; vì ta sẽ còn thêm tai vạ cho Đì-môn, sai sứ tử đuổi kịp những người Mô-áp thoát nạn, và những kẻ còn sót lại trong xứ.

16

¹ Hãy gọi chiên con phải dâng cho quan cai trị đất này, từ Sê-la sang đồng vắng, đến núi của con gái Si-ôn. ² Các con gái Mô-áp tại bến đò Aít-nôn sẽ giống như chim bay tán loạn, và như một lứa chim con bị quăng ra ngoài ổ. ³ Người hãy lập mưu, hãy làm sự công bình, đang lúc giữa trưa hãy phủ bóng người như ban đêm; hãy che giấu kẻ bị đuổi; chớ bươi móc kẻ trốn tránh! ⁴ Hãy cho phép những kẻ bị đuổi của ta trú ngụ nơi người! Hãy làm nơi ẩn náu cho Mô-áp khỏi mặt kẻ tàn hại! Vì kẻ cướp giết đã mất, sự tàn hại đã hết, kẻ giày đạp đã bị diệt khỏi đất này. ⁵ Aáy vậy, ngòi sẽ bởi sự nhân từ mà bền lập; và trong trại Đa-vít sẽ có một Đấng lấy lễ thật ngòi lên, sẽ đoán xét, sẽ tìm sự ngay thẳng, và

vội vàng làm sự công bình. ⁶ Chúng ta có nghe sự kiêu ngạo của Mô-áp, nó kiêu ngạo lắm, cũng nghe nó xác xược, kiêu căng, giận dữ; sự khoe khoang của nó là vô ích. ⁷ Vậy nên Mô-áp sẽ than khóc vì Mô-áp, ai nấy đều than khóc; các người hãy khóc, hãy thở than vì sự mất bánh trái nho của Kiệt-Ha-rê-sét! ⁸ Vì ruộng nương của Hết-bôn và cây nho của Síp-ma đều mòn mỏi; ngày trước nó giàng ra tới Gia-ê-xe, lan ra tới đồng vắng, chồi tược đâm ra tới bên kia biển, mà bây giờ vua chúa các nước đã bẻ gãy nhánh tốt. ⁹ Vậy nên ta vì cây nho của Síp-ma mà khóc lóc như Gia-ê-xe. Hỡi Hết-bôn, hỡi Ê-lê-a-lê, ta sẽ tưới nước mắt ta trên các người; vì đang lúc trái mùa hạ và mùa gặt thì có tiếng reo của giặc xảy đến. ¹⁰ Sự vui mừng hớn hỏ đã cất khỏi ruộng tốt; trong vườn nho chẳng còn hò hát, reo vui, kẻ đập rượu chẳng còn đập trong thùng; ta đã làm dứt tiếng reo vui. ¹¹ Cho nên lòng ta vì Mô-áp kêu vang như đàn cầm, ruột ta vì Kiệt-Hê-re cũng vậy. ¹² Vì dầu Mô-áp chịu mệt nhọc đựng đi đến nơi cao, dầu vào trong nơi thánh mình để cầu nguyện, cũng chẳng được nhậm! ¹³ Ấy là lời mà xưa kia Đức Giê-hô-va đã phán về Mô-áp. ¹⁴ Bây giờ thì Đức Giê-hô-va phán như vậy: Trong ba năm, kể như năm kẻ ở mướn, sự vinh hiển của Mô-áp với cả đoàn dân đông của nó sẽ bị khinh hèn; và số còn sót lại sẽ ít lắm, không kể ra gì.

17

¹ Gánh nặng về Đa-mách. Này, Đa-mách bị trừ ra, không kể làm thành nữa, và sẽ trở nên một đồng đở nát. ² Các thành A-rô-e bị bỏ hoang, sẽ làm chỗ cho bầy chiên nằm nghỉ, chẳng ai kinh động. ³ Đồn lũy của Eùp-ra-im sẽ chẳng còn, ngôi nước của Đa-mách và dân sót của Sy-ri cũng vậy, khác nào sự vinh hiển của con cái Y-sơ-ra-ên, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. ⁴ Xảy ra trong ngày đó, sự vinh hiển của Gia-cóp sẽ giảm đi, xác thịt mập mạp đổi ra gầy ốm. ⁵ Sẽ xảy ra như con gặt túm các ngọn lúa, rồi dùng cánh tay cắt lấy bông; lại như những gié lúa mót được ở nơi trũng Rê-pha-im vậy. ⁶ Nhưng sẽ còn sót lại như là của mót, khác nào khi người ta rung cây ô-li-ve, còn hai ba trái trên chót nhánh rất cao, hoặc bốn năm trái trên những nhánh xa của cây sai trĩu. Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phán vậy. ⁷ Trong ngày đó, người ta sẽ ngó về Đấng tạo mình, và mắt trông thẳng đến Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên. ⁸ Họ sẽ không còn xây mắt về các bàn thờ, là công việc của tay mình; và không còn ngó các đồ vật bởi ngón tay mình chế ra, hoặc các tượng Aùt-tạt-tê, hoặc các trụ mặt trời. ⁹ Trong ngày đó, các thành bền vững của nó sẽ giống như những nơi đở nát, hoặc trong rừng, hoặc trên đỉnh núi, là những nơi đã bị bỏ hoang trước mặt con cái Y-sơ-ra-ên; xứ này sẽ bị bỏ hoang vậy. ¹⁰ Vì người đã quên Đức Chúa Trời của sự cứu người, chẳng nhớ đến vàng đá sức mạnh người. Vậy nên người trồng

cây tốt, lại trồng những gốc nho khác giống.
¹¹ Đang ngày người trồng thì rào giậu, vừa lúc ban mai làm cho hột giống nở hoa; nhưng trong ngày buồn bực rầu rĩ thì mùa màng mất ráo!
¹² Ôi! các dân đông đảo làm xôn xao là dường nào, khác nào như biển gầm! Các dân tộc chạy xông tới như nhiều nước đổ mạnh! ¹³ Thật, các dân tộc chạy xông tới như nhiều nước đổ ào ào; nhưng Ngài sẽ quở trách họ, thì đều trốn xa, bị đùa đi như rơm rác trên núi khi gió thổi, như luồng bụi gặp cơn bão. ¹⁴ Đang buổi chiều, này, có sự sợ hãi; kíp trước khi ban mai đã thành ra hư không. Ấy là phần của kẻ đã bóc lột chúng ta, là số phận xảy đến cho kẻ cướp chúng ta vậy.

18

¹ Ôi! đất đập cánh ào ào kia, là đất ở bên kia các sông của Cút; ² sai sứ vượt biển, cỡi thuyền bằng lau đi trên mặt nước! Hỡi các sứ giả nhậm lệ kia, hãy đi đến nước người cao da mỗn, đến dân đáng kính sợ từ khi lập nước trở đi, đến dân hay cân lường và giày đập, là nước mà có những sông chia đất nó. ³ Hỡi các người hết thảy, là dân thiên hạ ở trên đất kia, vừa khi cờ dựng trên núi, hãy xem; vừa khi kèn thổi, hãy nghe! ⁴ Vả, Đức Giê-hô-va đã phán cùng ta như vậy: Ta sẽ ở yên lặng, và ở từ chỗ ta ngự mà xem, như ánh nắng sáng sửa, như mây ngút trong nắng mùa gặt. ⁵ Nhưng, trước ngày gặt, khi mùa hoa đã cuối, và hoa nho thành trái hầu chín, thì Ngài sẽ dùng liềm cắt những nhánh, tỉa bỏ những nhánh rậm

lá. ⁶ Chúng nó sẽ cùng nhau bị bỏ lại cho chim ăn thịt trong núi, và cho cả thú vật trên đất; những chim ăn thịt đó sẽ dùng mà qua mùa hạ, và những thú vật trên đất sẽ dùng mà qua mùa đông. ⁷ Trong lúc đó, dân người cao da mỗn, tức là dân đáng kinh sợ từ khi lập nước trở đi, là dân hay cân lường và giày đạp, là nước mà có những sông chia đất nó, chính dân ấy sẽ đem lễ vật dâng cho Đức Giê-hô-va vạn quân, trong nơi danh Đức Giê-hô-va vạn quân ngự, là núi Si-ôn.

19

¹ Gánh nặng về Ê-díp-tô. Nay, Đức Giê-hô-va cõi đám mây mau kíp đến Ê-díp-tô; các thần tượng của Ê-díp-tô đều run rẩy trước mặt Ngài, lòng Ê-díp-tô sẽ tan chảy giữa nó. ² Ta sẽ xui người Ê-díp-tô đánh người Ê-díp-tô: anh em nghịch cùng anh em, lân cận nghịch cùng lân cận, thành nghịch cùng thành, nước nghịch cùng nước. ³ Tâm thần Ê-díp-tô sẽ lụn bại giữa nó, ta sẽ phá tan mưu chước nó. Bấy giờ chúng nó sẽ cầu hỏi các thần tượng cùng thuật sĩ, kẻ kêu hồn cùng thầy bói. ⁴ Ta sẽ phó dân Ê-díp-tô trong tay chúa hung dữ, và một vua bạo ngược sẽ cai trị chúng nó; Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, phán vậy. ⁵ Nước biển sẽ tắt, sông cạn và khô. ⁶ Các sông sẽ trở nên hôi thối; ngòi rạch rạch xuống và khan đi; sậy lau đều chết héo. ⁷ Các đồng cỏ ở bờ sông Ni-lơ cùng hết thấy đồng ruộng đã gieo của nó, đều héo khô, bị thối đi, không còn nữa. ⁸ Những người đánh cá sẽ than

văn, mọi kẻ buông câu nơi sông Ni-lơ đều rên siết, và kẻ thả lưới trên các dòng nước đều âu sầu. ⁹ Những kẻ làm vải gai mịn và những kẻ dệt vải trắng đều xấu hổ. ¹⁰ Các trụ của Ê-díp-tô đều bị gãy, hết thầy thợ thầy đều có lòng lo. ¹¹ Các quan trưởng ở Xô-an rất đần độn; mưu sĩ rất khôn ngoan của Pha-ra-ôn, chỉ bày ra những kế đại khờ. Sao các người nói cùng Pha-ra-ôn rằng: Tôi là con các bậc hiền triết, con các vua đời xưa? ¹² Vậy thì các bậc hiền triết người ở đâu? Các bậc ấy hãy cho người biết đi; các bậc ấy nên biết Đức Giê-hô-va vạn quân đã định gì về Ê-díp-tô. ¹³ Các quan trưởng ở Xô-an đã nên đại dột; các quan trưởng ở Nốp bị lừa dối; những người làm hòn đá góc của các chi phái Ê-díp-tô đã làm cho nó lằm lạc. ¹⁴ Đức Giê-hô-va đã xen sự trái ngược vào giữa nó, nên chúng nó làm cho Ê-díp-tô sai lầm trong mọi việc, như người say vừa mửa vừa đi xiêu tó. ¹⁵ Chẳng có việc gì mà đầu và đuôi, cây kè và cây lau sẽ làm ra được cho Ê-díp-tô cả. ¹⁶ Trong ngày đó, người Ê-díp-tô sẽ giống như đàn bà; thấy tay Đức Giê-hô-va vạn quân vung lên trên mình, thì run rẩy sợ hãi. ¹⁷ Bấy giờ đất Giu-đa sẽ nên sự kinh hoàng cho Ê-díp-tô; hễ khi người ta xưng tên ấy ra trước mặt ai thì nấy sợ khiếp, vì ý chỉ của Đức Giê-hô-va vạn quân đã định nghịch cùng nó. ¹⁸ Trong ngày đó, tại xứ Ê-díp-tô, sẽ có năm thành nói tiếng Ca-na-an, và chỉ Đức Giê-hô-va vạn quân mà thôi. Trong đó có một thành gọi là thành

hủy diệt. ¹⁹ Trong ngày đó, sẽ có một bàn thờ cho Đức Giê-hô-va ở giữa xứ Ê-díp-tô, và có một trụ cho Đức Giê-hô-va nơi bờ cõi nói. ²⁰ Ấy là dấu và chứng cho Đức Giê-hô-va vạn quân tại xứ Ê-díp-tô; bởi chưng chúng sẽ kêu đến Đức Giê-hô-va vì cơ kẻ bạo ngược, và Ngài sẽ sai một Đấng cứu và binh vực để giải thoát họ. ²¹ Đức Giê-hô-va sẽ cho Ê-díp-tô biết Ngài; trong ngày đó người Ê-díp-tô sẽ biết Đức Giê-hô-va; ắt họ sẽ dâng hi sinh và của lễ mà thờ phượng Ngài, lại khẩn nguyện cùng Đức Giê-hô-va, và hoàn nguyện. ²² Đức Giê-hô-va sẽ đánh Ê-díp-tô, đánh rồi lại chữa lành; họ sẽ trở về cùng Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ nghe lời họ cầu nguyện và chữa lành cho. ²³ Trong ngày đó, sẽ có con đường cái đi từ Ê-díp-tô đến A-si-ri; người A-si-ri sẽ đến Ê-díp-tô, người Ê-díp-tô sẽ đến A-si-ri; người Ê-díp-tô và người A-si-ri đều cùng nhau thờ phượng Đức Giê-hô-va. ²⁴ Trong ngày đó, Y-sơ-ra-ên sẽ hiệp cùng Ê-díp-tô và A-si-ri làm ba, dựng làm nên nguồn phước giữa thiên hạ; ²⁵ vì Đức Giê-hô-va vạn quân đã chúc phước cho họ, mà rằng Ê-díp-tô dân ta, A-si-ri công trình của tay ta, Y-sơ-ra-ên gia tài ta, đều hãy được phước!

20

¹ Nhằm năm mà Sa-gôn, vua A-si-ri, sai Ta-tân đến Àùch-đốt, vây thành và chiếm lấy, ² trong lúc đó, Đức Giê-hô-va nhờ con trai A-mốt, là Ê-sai, mà phán rằng: Hãy đi, cởi bao gai khỏi lưng

người, và lột giày khỏi chân người. Ê-sai vâng lời, đi trần, và chân không. ³ Đức Giê-hô-va bèn phán rằng: Như đây tớ ta là Ê-sai đã đi trần và chân không trong ba năm, làm dấu và điềm chỉ về Ê-díp-tô và Ê-thi-ô-bi thể nào, ⁴ thì những phu tù của Ê-díp-tô và lưu tù của Ê-thi-ô-bi, cả trẻ lẫn già, cũng bị vua A-si-ri giải đi trần và chân không, bày mông ra thể ấy, để làm nhục nước Ê-díp-tô. ⁵ Bấy giờ chúng nó sẽ sợ sệt và hổ thẹn vì có Ê-thi-ô-bi, là sự trông cậy mình, và Ê-díp-tô, là sự vinh hiển mình. ⁶ Trong ngày đó, kẻ ở gần biển sẽ nói rằng: Kia, dân tộc mà chúng ta vốn đem lòng trông cậy, và chạy đến cầu cứu để được giải thoát khỏi vua A-si-ri, thì nay đã trở nên thể ấy rồi! Chúng ta làm sao trốn khỏi được?

21

¹ Gánh nặng về đồng vắng ở gần biển. Nó đến từ đồng vắng, là đất đáng kinh khiếp, khác nào cơn gió lốc vụt qua trong phương nam. ² Có sự hiện thấy hãi hùng đã tỏ ra cho tôi: kẻ gian dối ở gian dối, kẻ tàn hại làm tàn hại! Hỡi người Ê-lam, hãy lên; Hỡi người Mê-di, hãy vây đi! Ta sẽ làm cho dứt mọi tiếng than thở nó. ³ Vậy nên lưng ta đau lắm, quặn thắt như đàn bà đang sanh đẻ; sự đau đớn mà ta chịu, làm cho ta không nghe, sự kinh hãi làm cho ta không thấy! ⁴ Lòng ta mê muội, rất nên khiếp sợ; vốn là chiều hôm ta ưa thích, đã đổi ra sự run rẩy cho ta. ⁵ Người ta đặt bàn tiệc, cắt kẻ canh giữ; người ta

ăn và uống. Hỡi các quan trưởng, hãy chờ dậy! Hãy thoa dầu cho cái thuẫn! ⁶ Vì Chúa phán cùng tôi như vậy: Hãy đi, sắp đặt vọng canh, thấy việc gì thì báo. ⁷ Khi nó thấy quân lính cỡi ngựa đi từng cặp, và có lừa cùng lạc đà từng bày, thì nó phải chăm chỉ mà nghe. ⁸ Đoạn nó kêu lên như sư tử, mà rằng: Hỡi Chúa, tôi đứng rình nơi chòi trông cả ngày, và đứng tại chỗ tôi canh cả đêm. ⁹ Nay, có quân lính cỡi ngựa đi từng cặp mà đến. Nó đáp rằng: Ba-by-lôn đổ xuống rồi, đổ xuống rồi! Mọi hình tượng tà thần của nó đã bể nát trên đất rồi! ¹⁰ Hỡi lúa bị đập của ta, là thóc trên sân kia! sự ta đã nghe từ Đức Giê-hô-va vạn quân, tức là Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, thì ta đã báo cho người biết. ¹¹ Gánh nặng về Đu-ma. Có người từ Sê-i-rơ kêu tôi rằng: Hỡi người canh, đêm thể nào? Hỡi người canh, đêm thể nào? ¹² Người canh đáp rằng: Buổi sáng đến; đêm cũng đến. Nếu muốn hỏi thì hỏi đi; hãy trở lại, hãy đến. ¹³ Gánh nặng về A-ra-bi. Hỡi đoàn đi buôn ở Ê-đan, sẽ ngủ trong rừng xứ A-ra-bi. Dân cư Thê-ma đã đem nước cho những kẻ khát; ¹⁴ đã đón những người trốn đặng cho họ bánh. ¹⁵ Vì họ trốn gươm, trốn gươm trần, trốn cung giương ra, trốn sự chiến tranh kinh khiếp. ¹⁶ Chúa đã phán cùng tôi như vậy: Trong một năm nữa, kể như năm kẻ ở mướn, cả sự vinh hiển của Kê-đa sẽ hao mòn. ¹⁷ Những kẻ cầm cung mạnh mẽ, là con cái của Kê-đa, sẽ sót lại chẳng bao lăm. Vì Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, đã phán vậy.

22

¹ Gánh nặng về trũng của sự hiện thấy. Người có sự gì mà cả dân trèo lên nóc nhà như vậy? ² Hỡi thành xôn xao, đầy sự om sòm, là ấp vui về kia; các kẻ chết của người chẳng phải chết vì gươm, cũng không phải là tử trận. ³ Các quan cai trị của người thấy đều cùng nhau chạy trốn, bị trói bởi những kẻ cầm cung; còn trong dân người, kẻ nào trốn xa mà người ta tìm thấy, thì đã bị trói làm một. ⁴ Vậy nên ta phán rằng: Các người chó ngó ta, ta sẽ khóc lóc thảm thiết. Đừng tìm cách yên ủi ta về sự hủy diệt của con gái dân ta! ⁵ Vì ấy là ngày bị rối loạn, giày đạp, và kinh hãi trong trũng của sự hiện thấy, đến bởi Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân; tường thành vỡ lở, tiếng kêu đến núi. ⁶ Ê-lam đeo giỏ tên, có xe binh lính kỵ đi theo, và Ki-rơ để trần cái thuẫn, ⁷ các nơi trũng đẹp nhất đầy những xe cộ, và lính kỵ dàn trận tại trước cửa thành. ⁸ Màn che Giu-đa đã cất rồi; và trong ngày đó người trông về khí giới của nhà rừng. ⁹ Các người thấy thành Đa-vít bị nhiều nơi sứt mẻ, bèn thâu chứa nước ao dưới lại. ¹⁰ Các người đếm nhà cửa Giê-ru-salem, phá những nhà cửa để tu bổ tường thành; ¹¹ lại đào hồ giữa khoảng hai tường thành dựng chứa nước ao cũ. Nhưng các người chẳng trông lên Đấng làm nên sự đó; chẳng nhìn xem Đấng đã định sự đó từ xưa. ¹² Trong ngày đó, Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, gọi các người khóc lóc, thở than, cạo đầu, và thắt bao gai; ¹³ thế mà trong các người có sự vui mừng hơn hở. Người

ta mổ bò, giết chiên, ăn thịt, uống rượu: Hãy ăn uống đi, vì ngày mai chúng ta sẽ chết! ¹⁴ Vả, Đức Giê-hô-va vạn quân tỏ mình trong tai tôi rằng: Tội ấy chắc sẽ chẳng hề được tha cho các người cho đến giờ các người chết, Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, phán vậy. ¹⁵ Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, phán như vậy: Người hãy đi, đến nhà kẻ giữ kho, tức Sép-na, làm chức giám cung, và bảo nó rằng: ¹⁶ Người ở đây làm gì? có bà con chi đây, mà người đã đục tại đây một huyết mắt? Thật người đục cho mình một huyết mắt trên nơi cao, khiến đào cho mình một chỗ ở trong vàng đá! ¹⁷ Này, Đức Giê-hô-va, khác nào kẻ sức khỏe, sẽ quăng mạnh người ra nơi xa, và bọc chặt người. ¹⁸ Ngài ắt sẽ quất người, và ném người như quả bóng vào xứ rộng và khoảng khoáng. Tại đó người sẽ chết, xe cộ sang trọng của người cũng theo đến đó, ôi, người là kẻ làm nhục cho nhà chủ mình! ¹⁹ Ta sẽ cách chức người, người sẽ bị truất khỏi ngôi mình. ²⁰ Trong ngày đó, ta sẽ gọi đây tớ ta là Ê-li-a-kim, con trai Hinh-kia, ²¹ lấy áo người mặc cho nó, lấy đai người giúp sức nó, lấy chánh trị người trao trong tay nó, nó sẽ làm cha cho dân cư Giê-ru-sa-lem và cho nhà Giu-đa. ²² Ta sẽ đem chìa khóa nhà Đa-vít để trên vai nó; hễ nó mở, không ai đóng được; nó đóng, không ai mở được. ²³ Ta sẽ đóng nó xuống như đinh đóng nơi vững chãi; và nó sẽ trở nên một ngôi vinh hiển cho nhà cha mình. ²⁴ Người ta sẽ treo trên nó mọi sự vinh hiển của nhà cha mình, con cái dòng dõi, và hết thấy những đồ

đựng bé nhỏ nữa, từ cái chén đến cái ve. ²⁵ Đức Giê-hô-va vạn quân phán rằng: Trong ngày đó, cái đỉnh đóng nơi vững chãi sẽ lỏng xệch; nó sẽ bị đập và rớt xuống, và gánh nặng treo trên nó sẽ bị cắt đứt. Vì Đức Giê-hô-va đã phán vậy.

23

¹ Gánh nặng về Ty-rơ. Hỡi tàu bè Ta-rê-si, hãy than khóc, vì nó đã bị hủy phá, đến nỗi chẳng còn nhà cửa nữa! chẳng còn lối vào nữa! Aáy là điều đã tỏ cho họ từ xứ Kít-tim. ² Hỡi dân cư bờ biển, là nơi những lái buôn Si-đôn, là những kẻ vượt biển chở đồ hàng đến, hãy nín lặng! ³ Hột giống của Si-ho, mùa màng của sông Ni-lơ, theo đường biển trở đến, ấy là phần lợi nó; nó vốn là chợ buôn của các nước. ⁴ Hỡi Si-đôn, hãy hổ thẹn! Vì biển, nơi đồn lũy biển, có nói như vậy: Ta chưa ở cũ, chưa đẻ con, chưa nuôi trai trẻ, chưa nuôi gái bé. ⁵ Khi tin này đồn đến Ê-díp-tô, người ta nghe tin về Ty-rơ, chắc sẽ đau thương lắm. ⁶ Hãy dời qua Ta-rê-si; hỡi dân ở gần biển, hãy than khóc! ⁷ Đây há chẳng phải là thành vui vẻ của các người sao? Là thành có từ đời thượng cổ, mà chân nó đã trải đến nơi xa đặng trú ngụ tại đó. ⁸ Vậy, ai đã định sự ấy nghịch cùng Ty-rơ, là thành đã phân phát mào triều thiên, lái buôn nó vốn là hàng vương hầu, người mua bán nó vốn là tay quý hiển trong thiên hạ? ⁹ Aáy là Đức Giê-hô-va vạn quân đã định sự này, để làm dơ dáy sự kiêu ngạo mọi vinh hiển, và làm nhục mọi

kẻ sang trọng trong thế gian. ¹⁰ Hỡi con gái Ta-rê-si, người không còn bị trói buộc nữa, hãy đi qua khắp địa phận người như sông Ni-lơ! ¹¹ Đức Giê-hô-va đã giang tay Ngài trên biển, làm cho các nước rung động. Ngài đã ban mạng lệnh về Ca-na-an, mà phá đồn lũy nó. ¹² Ngài có phán rằng: Hỡi con gái Si-đôn, là nữ đồng trinh bị ức hiếp kia, người sẽ chẳng còn cứ vui mừng nữa! Vậy hãy chờ dậy, sang xứ Kít-tim, tại đó người cũng sẽ không được an nghỉ đâu! ¹³ Hãy xem xứ của người Canh-đê, không có dân đó nữa; người A-si-ri lấy làm chỗ cho thú rừng; chúng nó dựng tháp, phá cung đền nó làm ra gò đồng. ¹⁴ Hỡi tàu bè Ta-rê-si, hãy than khóc! Vì đồn lũy các người hủy diệt rồi. ¹⁵ Trong lúc đó, thành Ty-rơ sẽ bị người ta quên đi trong bảy mươi năm, bằng một đời vua. Mãn bảy mươi năm rồi, Ty-rơ sẽ giống như bài ca của kỹ nữ hát. ¹⁶ Hỡi kỹ nữ đã bị quên kia, hãy lấy đàn cầm, dạo chơi thành phố! Khảy cho hay, ca đi ca lại, hầu cho người ta nhớ đến mâyàyy ¹⁷ Mãn bảy mươi năm rồi, Đức Giê-hô-va sẽ thăm viếng thành Ty-rơ, nó sẽ lại được lợi, sẽ hành dâm cùng mọi nước trong thế gian trên mặt đất. ¹⁸ Nhưng hàng hóa lời lãi của nó sẽ nên thánh cho Đức Giê-hô-va, mà không chứa, cũng không để dành lại. Vì lời lãi ấy sẽ phân phát cho những người ở trước mặt Đức Giê-hô-va, để họ được ăn sung mặc sướng.

24

¹ Nay, Đức Giê-hô-va làm cho đất trống không

và hoang vu; Ngài lật đổ mặt đất và làm tan lạc dân cư. ²Thầy tế lễ như chúng dân, ông chủ như đầy tớ trai, bà chủ như đầy tớ gái, kẻ bán như người mua, kẻ cho mượn như người mượn, kẻ lấy lợi như người nộp lợi, ai cũng đồng một thể. ³Trên đất sẽ đều trống không và hoang vu cả; vì Đức Giê-hô-va đã phán lời ấy. ⁴Đất thảm thương và tòi tàn; thế gian lụn bại và tòi tàn; những dân cao nhất trên đất hao mòn đi. ⁵Đất bị dân cư làm ô uế, vì họ đã phạm luật pháp, trái điều răn, dứt giao ước đời đời. ⁶Vậy nên sự rửa sả thiêu nuốt đất, những người ở trên nó mắc tội. Vì có đó dân trên đất bị đốt cháy, chỉ còn ít người sót lại. ⁷Rượu mới than vãn, cây nho tàn héo, mọi kẻ vốn có lòng vui đều than thở; ⁸những kẻ đánh trống không đánh nữa, tiếng mừng rỡ hết rồi, dụng vui đàn cầm đã dứt. ⁹Chẳng còn vừa uống rượu vừa hát nữa; những tay ghiền rượu cho rượu mạnh là cay đắng. ¹⁰Thành hoang loạn đã đổ nát; nhà cửa đều đóng lại, không ai vào được. ¹¹Người ta kêu la trong đường phố vì có rượu; mọi sự vui đều trở nên tăm tối; sự mừng rỡ trong xứ đi đâu rồi! ¹²Trong thành vắng vẻ, cửa thành phá hoại! ¹³Vì giữa các dân trên đất sẽ giống như lúc người ta rung cây ô-li-ve, và như khi mót trái nho sau mùa hái trái. ¹⁴Những kẻ này sẽ cất tiếng lên, kêu rao; từ nơi biển kêu lớn tiếng vui mừng vì sự uy nghiêm Đức Giê-hô-va. ¹⁵Vậy hãy tôn vinh Đức Giê-hô-va trong phương đông, hãy tôn vinh danh Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, trong các cù lao

biển! ¹⁶ Chúng ta đã nghe từ nơi đâu cùng đất hát rằng: Vinh hiển cho kẻ công bình! Nhưng tôi nói: Tôi bị gầy mòn, tôi bị gầy mòn! Khốn nạn cho tôi! Những kẻ gian dối làm gian dối, phải, kẻ gian dối làm gian dối lắm! ¹⁷ Hỡi dân cư trên đất, sự kinh hãi, hăm và bầy đến trên người. ¹⁸ Kẻ nào trốn khỏi tiếng kinh hãi, sẽ sa xuống hầm; nếu lên khỏi hầm, sẽ mắc vào lưới. Vì các cửa sổ trên trời đều mở ra, các nền dưới đất đều rung rinh. ¹⁹ Đất đều tan nát, đất đều vỡ lở, đất đều rúng động. ²⁰ Đất lay động như người say; lỏng chỏng như cái vông, tội lỗi chất lên trên nặng trĩu, nó sẽ đổ xuống và không dậy được nữa! ²¹ Xảy ra trong ngày đó, Đức Giê-hô-va sẽ phạt các cơ binh nơi cao ở trên trời, phạt các vua thế gian ở trên đất. ²² Họ sẽ nhóm lại cùng nhau, bị cầm trong hầm như tù bị nhốt trong ngục; cách lâu ngày, sẽ đều bị phạt. ²³ Mặt trăng sẽ xấu hổ, mặt trời sẽ mắc cỡ; vì Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ trị vì trên núi Si-ôn, tại Giê-ru-sa-lem; và sự vinh hiển sẽ chói lói trước mặt các trưởng lão.

25

¹ Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài là Đức Chúa Trời tôi! Tôi tôn sùng Ngài, tôi ngợi khen danh Ngài; vì Ngài đã làm những sự mới lạ, là những mưu đã định từ xưa, cách thành tín chân thật. ² Vì Ngài đã làm cho thành trở nên gò đống, thành bền vững trở nên nơi đổ nát. Đền đài của dân ngoại chẳng phải là thành nữa, sẽ chẳng hề xây lại. ³ Vậy nên một dân cường thịnh sẽ tôn vinh Ngài;

thành của các dân tộc đáng kính hãi sẽ kính sợ Ngài. ⁴ Vì Ngài là nơi bền vững cho kẻ nghèo, đồn lũy cho kẻ thiếu thốn trong lúc khó khăn, chỗ đụt cho khỏi bão, chỗ bóng mát cho khỏi nắng, khi những kẻ cường bạo thổi hơi ra như bão, xông vào tường thành. ⁵ Ngài sẽ dứt sự ồn ào của dân ngoại, như trừ khi nóng trong nơi đất hạn; ngừng tiếng hát Mừng của kẻ cường bạo, như hơi nắng tan đi bởi bóng mây. ⁶ Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ ban cho mọi dân tộc, tại trên núi này, một tiệc yến đồ béo, một diên rượu ngon, đồ béo có tủy, rượu ngon lọc sạch. ⁷ Tại trên núi này Ngài sẽ trừ diệt mặt của đồ đấp trên muôn dân, và cái màn che phủ mọi dân tộc. ⁸ Ngài đã nuốt sự chết đến đời đời. Chúa Giê-hô-va sẽ lau nước mắt khỏi mọi mặt, và trừ bỏ sự xấu hổ của dân Ngài khỏi cả thế gian; vì Đức Giê-hô-va đã phán vậy. ⁹ Trong ngày đó, người ta sẽ nói rằng: Kìa, ấy là Đức Chúa Trời chúng ta; chúng ta đã mong đợi Ngài, và Ngài sẽ cứu chúng ta. Ấy là Đức Giê-hô-va; chúng ta đã mong đợi Ngài, chúng ta sẽ nức lòng mừng rỡ và đồng vui về sự cứu rỗi của Ngài! ¹⁰ Vì tay Đức Giê-hô-va sẽ đặt trên núi này; nhưng Mô-áp sẽ bị giày đạp trong nơi nó, như rơm bị giày đạp trong ao phân. ¹¹ Nó sẽ giang tay trong đó, như người lội bơi giang tay ra để lội; nhưng Đức Giê-hô-va sẽ dẫn sự kiêu ngạo nó xuống, và cất bỏ mọi cơ mưu của tay nó. ¹² Ngài sẽ hạ lũy cao của tường thành người xuống, đánh đổ, và ném xuống đất vào trong bụi bặm.

26

¹ Trong ngày đó, tại xứ Giu-đa, người ta sẽ hát bài này: Chúng ta có thành bền vững! Chúa lấy sự cứu làm tường làm lũy! ² Hãy mở các cửa, cho dân công bình trung tín vào đó! ³ Người nào để trí mình nương dựa nơi Ngài, thì Ngài sẽ gìn giữ người trong sự bình yên trọn vẹn, vì người nhờ cậy Ngài. ⁴ Hãy nhờ cậy Đức Giê-hô-va đời đời, vì Đức Giê-hô-va, chính Đức Giê-hô-va, là vầng đá của các thời đại! ⁵ Ngài đã dẫn những người ở nơi cao; đã phá đổ thành cao ngất, hạ xuống tới đất, sa vào bụi bặm, ⁶ bị giày đạp dưới chân, bị bàn chân kẻ nghèo nàn, thiếu thốn bước lên trên và nghiền nát. ⁷ Đường của người công bình là ngay thẳng; Ngài là Đấng ngay thẳng ban bằng đường của người công bình. ⁸ Hỡi Đức Giê-hô-va, thật chúng tôi đứng trên đường phán xét mà trông đợi Ngài; danh Ngài, là sự ghi nhớ Ngài, vốn là sự ao ước của linh hồn chúng tôi. ⁹ Đang ban đêm, linh hồn tôi đã ao ước Ngài; phải, thần linh trong tôi sẽ thiết tha tìm Ngài; vì khi những sự phán xét Ngài làm ra trên đất, dân cư của thế gian đều học sự công bình. ¹⁰ Kẻ ác dầu có được ơn, cũng chẳng học sự công bình; song nó sẽ làm điều ác trong đất ngay thẳng, và không nhìn xem uy nghiêm của Đức Giê-hô-va. ¹¹ Hỡi Đức Giê-hô-va, tay Ngài đã giá lên, mà chúng nó chẳng xem thấy, song chúng nó sẽ thấy, và sẽ xấu hổ bởi cố lòng sốt sắng Ngài tỏ ra vì dân mình. Lửa sẽ đốt cháy kẻ thù nghịch Ngài. ¹² Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ lập sự bình an cho chúng

tôi; vì mọi điều chúng tôi làm, ấy là Ngài làm cho! ¹³ Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi, ngoài Ngài từng có chủ khác cai trị chúng tôi, nay chúng tôi chỉ cậy một mình Ngài mà kêu cầu danh Ngài. ¹⁴ Họ đã chết, sẽ không sống nữa, đã thành âm hồn không dậy nữa: vì Ngài đã phạt và diệt họ, cho đến sự ghi nhớ họ, Ngài cũng làm ra hư không. ¹⁵ Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã thêm dân này lên, phải, Ngài đã thêm dân này lên. Ngài đã được vinh hiển, đã mở mang bờ cõi đất này. ¹⁶ Hỡi Đức Giê-hô-va, họ đã tìm kiếm Ngài trong lúc ngặt nghèo, kêu cầu Ngài khi Ngài sửa phạt họ. ¹⁷ Hỡi Đức Giê-hô-va, chúng tôi ở trước mặt Ngài khác nào như đàn bà có thai gần đẻ, đang đau đớn kêu rêu vì quặn thắt. ¹⁸ Chúng tôi đã có mang, đã ở cũ, và đẻ ra như gió, chẳng làm sự cứu trong trái đất, cũng chẳng sanh ra dân ở trong thế gian. ¹⁹ Những kẻ chết của Ngài sẽ sống, những xác chết của tôi đều chỗi dậy! Hỡi kẻ ở trong bụi đất, hãy thức dậy, hãy hát! Vì hột móc của Ngài như hột móc lúc hưng đông, đất sẽ buông các âm hồn ra khỏi. ²⁰ Hỡi dân ta, hãy đến vào ruộng và đóng cửa lại. Hãy ẩn mình một lát, cho đến chừng nào cơn giận đã qua. ²¹ Vì này, Đức Giê-hô-va từ nơi Ngài, đặng phạt dân cư trên đất vì tội ác họ. Bấy giờ đất sẽ tỏ bày huyết nó ra, và không che-đậy những kẻ đã bị giết nữa.

27

¹ Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va sẽ dùng gươm

cứng, lớn, và mạnh mà phạt lê-vi-a-than, là con rắn lẹ làng, phạt lê-vi-a-than là con rắn cong queo; và Ngài sẽ giết con vật lớn dưới biển. ² Trong ngày đó, các người khá hát bài nói về vườn nho sanh ra rượu nho! ³ Aáy chính ta, Đức Giê-hô-va, là Đấng giữ nó, sẽ chốc chốc tưới nó, và giữ nó đêm ngày, kéo người ta phá hại chẳng. ⁴ Ta chẳng cảm giận. Mặc ai đem chà chuôm gai gốc mà chống cự cùng ta! Ta sẽ đi đánh chúng nó, đốt chung làm một. ⁵ Chẳng gì bằng nhờ sức ta, làm hòa với ta, phải, hãy làm hòa với ta! ⁶ Sau này, Gia-cốp đâm rễ, Y-sơ-ra-ên kết nụ và nở hoa, chắc sẽ ra trái đầy trên mặt đất. ⁷ Đức Chúa Trời đánh nó há như đánh kẻ đã đánh nó sao? Nó bị giết há như những kẻ giết nó đã bị giết sao? ⁸ Aáy là Ngài đã tranh nhau với nó cách chùng dỗi, mà dời nó đi, trong một ngày có gió đông, nó bị đưa đi bởi gió bão của Ngài. ⁹ Vậy, này là cơ vì sao mà tội Gia-cốp sẽ được tha, và này là quả của sự trừ bỏ tội nó đi: nó sẽ làm cho hết thảy đá của bàn thờ ra như đá vôi bể nát; các hình tượng và các trụ mặt trời sẽ không dựng lên nữa. ¹⁰ Vì thành bèn vững đã trở nên tiêu điều, nhà ở sẽ bị bỏ và để hoang, đường như đồng vắng. Bò tơ sẽ đến ăn cỏ tại đó, nằm và nhá những nhánh cây. ¹¹ Khi nhánh khô và bị bể, đàn bà đến lấy mà nhen lửa. Vì dân này không có trí khôn, nên Đấng đã làm nên nó chẳng thương xót đến, Đấng tạo nên nó chẳng ban ơn cho. ¹² Xảy ra trong ngày đó, Đức Giê-hô-va sẽ lung lay từ lòng Sông cái cho đến khe

Ê-díp-tô; hồi con cái Y-sơ-ra-ên, các người đều sẽ bị lượm từng người một! ¹³ Trong ngày đó, kèn lớn sẽ thổi lên. Bấy giờ những kẻ bị thất lạc trong xứ A-si-ri, và những kẻ bị đày trong đất Ê-díp-tô, sẽ đến thờ lạy trước mặt Đức Giê-hô-va, trên hòn núi thánh, tại Giê-ru-sa-lem.

28

¹ Khốn thay cho mào triều thiên kiêu ngạo của những bọm rượu Eùp-ra-im, khốn thay cho hoa chóng tàn làm đồ trang sức đẹp nhất dân ấy, đóng tại nơi trũng màu mỡ của những người say rượu? ² Đây, từ nơi Chúa có một người mạnh và có quyền, giống như cơn bão mưa đá, như trận gió phá hại, như nước lớn vỡ bờ. Người sẽ lấy tay ném cả xuống đất. ³ Mào triều thiên kiêu ngạo của những bọm rượu Eùp-ra-im sẽ bị giày đạp dưới chân. ⁴ Cái hoa chóng tàn làm đồ trang sức đẹp nhất dân ấy, đóng tại nơi trũng màu mỡ, cũng sẽ giống như trái vả chín trước mùa hè: người ta thấy nó, vừa mới vào tay thì đã nuốt. ⁵ Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ trở nên mào triều thiên chói sáng và mào miện rực rỡ của dân sót Ngài; ⁶ sẽ trở nên thần công chánh cho kẻ ngồi trên tòa xét đoán, và sức mạnh cho những kẻ đuổi giặc nơi cửa thành. ⁷ Song những kẻ ấy cũng choáng váng vì rượu, xiêu tó vì các thứ rượu mạnh. Thầy tế lễ và đáng tiên tri đều choáng váng vì rượu mạnh, bị rượu nuốt đi, nhân các thứ rượu mạnh mà xoàng ba; xem sự hiện thấy thì cắt nghĩa sai, xử kiện thì vấp ngã;

⁸ mửa ra ô uest đây bàn tiệc, chẳng có chỗ nào sạch! ⁹ Vậy người sẽ dạy khôn cho ai, và khiến ai hiểu sự dạy dỗ mình? Có phải là dạy cho những trẻ con thôi bú, mới lìa khỏi vú chẳng? ¹⁰ Vì, với họ phải giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia! ¹¹ Vậy nên Đức Giê-hô-va sẽ dùng môi lạ lưỡi khác mà phán cùng dân này. ¹² Ngài đã phán cùng nó rằng: Đây là nơi yên nghỉ; hãy để kẻ mệt nhọc được yên nghỉ. Đây là lúc mát mẻ cho các người. Thế mà họ chẳng chịu nghe. ¹³ Lời Đức Giê-hô-va đối với họ sẽ là giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia; hầu cho họ bước tới, thì ngã nhào và giập nát, sập bẫy, và bị bắt! ¹⁴ Vậy nên, hỡi các người là những người ngạo mạn, cai trị dân này ở Giê-ru-sa-lem, hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va. ¹⁵ Vì các người nói rằng: Chúng ta đã kết ước với sự chết, và giao ước cùng nơi âm phủ. Khi tai nạn hủy diệt trải qua, sẽ chẳng chạm đến ta đâu. Chúng ta lấy sự nói dối là nơi nương náu, sự gian lận làm nơi ẩn mình. ¹⁶ Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta đặt tại Si-ôn một hòn đá để làm nền, là đá đã thử nghiệm, là đá góc quý báu, là nền bền vững: ai tin sẽ chẳng gặp rúc. ¹⁷ Ta sẽ lấy sự chánh trực làm dây đo, sự công bình làm chuẩn mực; mưa đá sẽ hủy diệt nơi ẩn náu bằng sự nói dối, nước sẽ ngập chỗ nương náu. ¹⁸ Bấy giờ ước các người kết với sự

chết sẽ phế đi, ước các người giao cùng nơi âm phủ sẽ không đứng được. Khi tai nạn hủy diệt trải qua, các người đều bị giày đạp. ¹⁹ Mỗi lần tai nạn trải qua, sẽ bắt lấy các người, vì nó trải qua mọi buổi sớm mai, ngày và đêm; chỉ có sự kính sợ làm cho các người hiểu biết lời dạy ấy. ²⁰ Giường ngắn quá không thể đuổi mình; mền hẹp quá không thể quấn mình. ²¹ Vì Đức Giê-hô-va sẽ dấy lên như ở núi Phê-ra-xim; Ngài nổi giận như tại trũng Ga-ba-ôn, đặng làm việc Ngài, là việc khác thường, và làm công Ngài, là công lạ lùng. ²² Vậy bây giờ, đừng khinh lờn nữa, e dây tói càng buộc chặt các người chằng; vì ta có nghe từ nơi Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, lệnh truyền hủy diệt cả đất. ²³ Hãy lắng tai, nghe tiếng ta; hãy để ý, nghe lời ta! ²⁴ Kể cày để gieo, há hằng ngày cứ cày luôn sao? Há chẳng vỡ đất và bừa hay sao? ²⁵ Khi đã bộng bằng mặt đất rồi, há chẳng vãi tiểu hồi, gieo đại hồi ư? Há chẳng tĩa lúa mì nơi rãnh, mạch nha nơi đã cắm dẫu, và đại mạch trên bờ ư? ²⁶ Aáy là Đức Chúa Trời dạy và bảo nó cách phải làm. ²⁷ Vì người ta chẳng dùng trái lãn mà nghiền tiểu hồi, cũng chẳng cho bánh-xe lăn trên đại hồi; nhưng tiểu hồi thì đập bằng cái que, đại hồi thì đập bằng cái lẻ. ²⁸ Người ta vẫn xay lúa mì; nhưng chẳng đập luôn, dẫu cho hạt thóc qua dưới bánh xe hoặc chân ngựa, song không giập nát. ²⁹ Điều đó cũng ra bởi Đức Giê-hô-va vạn quân, mưu Ngài lạ lùng, sự khôn ngoan Ngài tốt lành.

29

¹ Khốn cho A-ri-ên, cho A-ri-ên, là thành Đa-vít đã đóng trại! Năm lại thêm năm, trải qua các kỳ lễ. ² Bấy giờ ta sẽ làm cho A-ri-ên thất ngật; tại đó sẽ có tang chế than vãn; nhưng nó vẫn còn làm A-ri-ên cho ta. ³ Ta sẽ đóng trại vây người, lập đồn hãm người, đắp lũy nghịch cùng người. ⁴ Người sẽ bị hạ xuống, nói ra từ dưới đất, giọng người rầm rĩ từ bụi đất mà ra. Tiếng người lên khỏi đất giống tiếng đồng bóng, lời nói người thổ thê ra từ bụi đất. ⁵ Nhưng muôn vàn kẻ thù người sẽ như bụi nhỏ, lũ cường bạo như trấu bay đi; sự đó sẽ xảy đến thành linh chỉ trong một lát. ⁶ Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ dùng sấm sét, động đất, tiếng ầm, gió lốc, bão, và ngọn lửa thiêu nốt mà thăm phạt nó. ⁷ Như chiêm bao, như sự hiện thấy trong ban đêm thế nào, thì quân chúng của mọi nước đánh A-ri-ên, hết thấy đều hãm thành và đồn lũy, mà ép riết nó, cũng thế ấy. ⁸ Như người đói chiêm bao thấy ăn, mà thức dậy, bụng vẫn trống; như người khát chiêm bao thấy uống, mà thức dậy, nghe trong mình kiệt đi và khát khao, cả quân chúng của mọi nước đánh núi Si-ôn khác nào như vậy. ⁹ Hãy sững sờ và kinh hãi! Hãy mù mắt và quáng lòa! Họ say, nhưng không phải vì rượu; xoàng ba, nhưng không phải bởi rượu mạnh. ¹⁰ Vì Đức Giê-hô-va đã rải thần ngủ mê khắp trên các người; đã bịt mắt các người, tức là các kẻ tiên tri; đã trùm đầu các người, tức là các kẻ tiên kiến. ¹¹ Vậy nên mọi sự hiện thấy đối với các người đã nên

như lời của quyển sách đóng ấn, đưa cho người biết đọc, mà rằng: Xin đọc sách này! thì nó trả lời rằng: Tôi không đọc được, vì sách này có đóng ấn; ¹² hoặc đưa cho người không biết đọc, mà rằng: Xin đọc sách này! thì nó rằng: Tôi không biết đọc. ¹³ Chúa có phán rằng: Vì dân này chỉ lấy miệng tới gần ta, lấy môi miếng tôn ta, mà lòng chúng nó thì cách xa ta lắm; sự chúng nó kính sợ ta chẳng qua là điều răn của loài người, bởi loài người dạy cho; ¹⁴ Vì cố đó, ta sẽ cứ làm việc lạ lùng giữa dân này, sự lạ rất là lạ, đến nỗi sự khôn ngoan của người khôn ngoan sẽ ra hư không, sự thông sáng của người thông sáng sẽ bị giấu. ¹⁵ Khốn thay cho những kẻ giấu kín mưu mình cách thâm sâu khỏi Đức Giê-hô-va, làm việc mình trong xó tối, và nói rằng: Ai thấy ta, ai biết ta? ¹⁶ Các người thật là trái ngược quá, há nên xem người thợ gốm như đất sét sao? Đồ vật há được nói về kẻ làm nên mình rằng: Nó chẳng làm ra ta? Cái bình há được nói về kẻ tạo mình rằng: Nó chẳng có trí hiểu đâu. ¹⁷ Chẳng phải còn ít lâu nữa, thì Li-ban sẽ đổi làm ruộng tốt, và ruộng tốt sẽ được kể như rừng rậm sao? ¹⁸ Trong ngày đó, kẻ điếc sẽ nghe những lời trong sách; con mắt của kẻ đui sẽ xem thấy từ sự tối tăm mù mịt. ¹⁹ Những người nhu mì cũng sẽ được thêm sự vui vẻ trong Đức Giê-hô-va, những kẻ nghèo khổ trong loài người sẽ nhân Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên mà mừng rỡ. ²⁰ Vì người bạo ngược đã bị diệt; kẻ khinh lớn đã mất đi, phàm những kẻ nhân dịp làm sự ác đã bị

trừ tiệt, ²¹ tức những kẻ lấy lời nói định tội người ta, gài bẫy cho những người kiện cáo trước cửa, lấy sự hư không làm khuất công bình. ²² Vậy nên, Đức Giê-hô-va, là Đấng đã chuộc Aùp-ra-ham, có phán về nhà Gia-cốp như vầy: Gia-cốp sẽ không còn hổ thẹn, và mặt nó sẽ chẳng tái nữa. ²³ Nhưng khi nó thấy các con trai mình là việc tay ta làm ra giữa họ, thì sẽ tôn danh ta là thánh; tôn sùng Đấng Thánh của Gia-cốp, kính sợ Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên. ²⁴ Những kẻ lòng vốn sai lầm sẽ trở nên khôn sáng, kẻ hay oán trách sẽ được dạy dỗ.

30

¹ Đức Giê-hô-va phán: Khốn thay cho con cái bội nghịch, lập mưu chẳng bởi ý ta, kết ước chẳng cậy Thần ta, hầu cho thêm tội trên tội; ² chúng nó chưa hỏi miệng ta, đã khởi đi xuống Ê-díp-tô, để cậy sức mạnh của Pha-ra-ôn mà thêm sức cho mình, và núp dưới bóng Ê-díp-tô! ³ Cho nên sức mạnh của Pha-ra-ôn sẽ làm sỉ nhục các người, nơi ẩn náu dưới bóng Ê-díp-tô sẽ trở nên sự xấu hổ các người. ⁴ Các quan trưởng dân nó đã tới Xô-an, sứ giả đã đến Ha-ne; ⁵ hết thấy sẽ mắc cỡ vì một dân kia chẳng làm ích chi cho mình, chẳng cứu giúp cũng chẳng làm lợi, song làm cho mang hổ mang nhục. ⁶ Gánh nặng về các thú vật phương nam. Trong xứ gian nan khốn khổ, tự xứ đó đến những sư tử đực, sư tử cái, rắn lục và rắn lửa bay. Chúng nó chở của cải mình trên vai lừa con, vật báu trên gu lạc

đà, dâng dâng cho một dân tộc chẳng làm ích gì được hết. ⁷ Sự cứu giúp của người Ê-díp-tô chẳng qua là hư không vô ích, nên ta đặt tên nó là Ra-háp, ngồi yên chẳng động. ⁸ Bây giờ, người hãy đi, chạm lời này trên bảng nhỏ ở trước mặt họ, hãy chép vào sách, để truyền lại đời sau, mãi mãi không cùng. ⁹ Dân này là bội nghịch, là con cái nói dối, con cái không muốn nghe luật pháp Đức Giê-hô-va; ¹⁰ nói với kẻ tiên kiến rằng: Đừng tiên kiến làm chi! nói với kẻ tiên tri rằng: Đừng nói tiên tri về lẽ thật! Hãy nói cho chúng tôi những điều vui thú, hãy lấy những sự huyền hoặc bảo chúng tôi! ¹¹ Hãy lìa khỏi đường, bỏ khỏi lối, cất Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên khỏi mặt chúng tôi! ¹² Vậy nên, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: Vì các người khinh bỏ lời này, cậy điều bạo ngược và trái nghịch, mà nương-nghờ những sự ấy, ¹³ bởi cố đó, tội các người như tường nề sắp vỡ, lồi ra trên cao, chỉ trong giây phút sẽ thành linh đổ xuống. ¹⁴ Ngài sẽ đập bể nó như cái bình thợ gốm bị bể ra, bể ra từng miếng, chẳng tiếc gì; đến nổi trong những miếng mẻ nó, sẽ chẳng tìm được một mảnh nào để lấy lửa nơi bếp hay là múc nước nơi hồ. ¹⁵ Vả, Chúa Giê-hô-va, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, có phán như vậy: Các người sẽ được rồi, là tại trở lại và yên nghỉ; các người sẽ được sức mạnh, là tại yên lặng và trông cậy. Nhưng các người đã không muốn thế! ¹⁶ Các người nói rằng: Không; chúng tôi sẽ cỡi ngựa chạy trốn! ã phải, các người sẽ

phải chạy trốn. Chúng tôi cỡi ngựa chạy mau! ã phải, những kẻ đuổi theo các người cũng sẽ chạy mau! ¹⁷ Một người dọa, ngàn người đi trốn; năm người dọa, các người đều đi trốn, cho đến chừng nào các người còn sót lại như cây vọ trên đỉnh núi, như cò xí trên gò. ¹⁸ Dầu vậy, Đức Giê-hô-va còn chờ đợi để làm ơn cho các người; Ngài sẽ được tôn lên mà thương xót các người; vì Giê-hô-va là Đức Chúa Trời công nghĩa. Phước thay cho mọi kẻ trông đợi Ngài! ¹⁹ Vì dân này sẽ ở trong Si-ôn nơi Giê-ru-sa-lem; người chẳng còn khóc lóc nữa. Khi người kêu, Ngài chắc sẽ làm ơn; mới vừa nghe người, Ngài liền nhậm lời. ²⁰ Dầu Chúa ban bánh hoạn nạn và nước khốn khó cho các người, các thầy giáo người sẽ chẳng lẫn khuất nữa, mắt người sẽ được thấy các thầy giáo người. ²¹ Khi các người xê qua bên hữu hoặc bên tả, tai các người sẽ nghe có tiếng đằng sau mình rằng: Này là đường đây, hãy noi theo! ²² Các người sẽ lấy bạc bọc tượng chạm, lấy vàng thếp tượng đúc của mình làm ô uế, mà ném ra xa như đồ dơ bẩn, và bảo nó rằng: Hãy ra khỏi đây! ²³ Chúa sẽ khiến mưa xuống trên giống các người gieo ở đất; bánh lương thực từ đất sanh sản sẽ màu mỡ và dư dật; trong ngày đó, súc vật các người sẽ ăn cỏ nơi đồng rộng. ²⁴ Bò và lừa con cày ruộng sẽ ăn thóc ngon mà người ta dè bằng mừng với nia. ²⁵ Đến ngày chém giết lớn, khi đồn lũy đổ xuống, thì trên mọi núi cao đồi cả sẽ có những suối nước chảy. ²⁶ Sáng mặt trăng sẽ chói lói như sáng mặt trời,

và sự sáng mặt trời sẽ lớn hơn bảy lần, như vốn là sự sáng của bảy ngày, trong ngày Đức Giê-hô-va buộc dấu vết của dân Ngài, và chữa lành vết thương nó. ²⁷ Đây, danh Đức Giê-hô-va từ xa mà đến; cơn giận phừng phừng, như khói đậm bay lên, môi đầy thanh nộ, lưỡi giống như lửa nuốt. ²⁸ Hơi thở Ngài khác nào sông vỡ lở, nước lên ngập đến cổ. Ngài lấy cái sàng hủy diệt mà sàng các nước, và dùng cái khớp dẫn đi lạc đường mà khớp hàm các dân. ²⁹ Bấy giờ các người sẽ xướng ca như trong đêm giữ lễ thánh. Các người sẽ có sự vui trong lòng, như kẻ thổi sáo mà lên núi Đức Giê-hô-va, đến cùng vàng Đá của Y-sơ-ra-ên. ³⁰ Đức Giê-hô-va sẽ làm cho nghe tiếng oai nghiêm Ngài. Ngài sẽ tỏ cánh tay hăm dọa của mình ra, giữa cơn giận Ngài, những ngọn lửa nuốt, gió táp, bão, và mưa đá. ³¹ Vì, A-si-ri sẽ nghe tiếng Đức Giê-hô-va mà run sợ. Ngài sẽ lấy roi đánh A-si-ri; ³² và mỗi khi Đức Giê-hô-va lấy roi định đánh nó, thì người ta sẽ nghe tiếng trống và đàn cầm; vả, trong những trận mạc Đức Giê-hô-va sẽ vung cánh tay mà tranh chiến cùng nó. ³³ Vì Tô-phết đã sửa soạn từ xưa; sẵn sẵn cho vua. Nó sâu và rộng, trên có lửa và củi thật nhiều; hơi thở của Đức Giê-hô-va như suối lưu hoàng nhúm nó.

31

¹ Khốn thay cho những kẻ xuống Ê-díp-tô đặng cầu cứu, nhờ những ngựa, cỡi những xe binh vì nó nhiều, và những lính kỵ vì nó mạnh, mà

không ngó về Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, và chẳng tìm cầu Đức Giê-hô-va! ² Nhưng mà, Ngài cũng là khôn sáng! Aáy chính Ngài là Đấng giáng tai vạ, chẳng hề ăn lời mình. Ngài sẽ đẩy lên nghịch cùng nhà kẻ dữ, và nghịch cùng kẻ giúp bọn gian ác. ³ Vả, người Ê-díp-tô là loài người, không phải là Đức Chúa Trời; những ngựa nó chỉ là xác thịt, không phải là thần. Khi Đức Giê-hô-va sẽ giang tay ra, tức thì kẻ giúp sẽ vấp, kẻ được giúp sẽ ngã, cả hai đều diệt mất. ⁴ Vì Đức Giê-hô-va đã phán cùng ta như vậy: Như sư tử hoặc sư tử con bắt được mồi và gặm thét, mặc dầu bọn chần chiên nhóm lại thành đoàn, nó cũng chẳng thấy kêu mà rùng, thấy động mà sợ; đồng một thể ấy, Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ xuống đặng đánh trận trên núi Si-ôn và trên đồi nó. ⁵ Như chim bay liệng thể nào, đồng một thể ấy, Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ che chở Giê-ru-sa-lem. Ngài sẽ che chở và cứu vớt cho, sẽ vượt qua và gìn giữ cho. ⁶ Hỡi con cái Y-sơ-ra-ên, vậy hãy trở lại cùng Đấng mà các người đã đẩy loạn nghịch cùng, ⁷ vì trong ngày đó, ai nấy sẽ bỏ thần tượng mình bằng bạc bằng vàng, là đồ các người đã dùng chính tay mình làm mà phạm tội. ⁸ A-si-ri sẽ ngã dưới gươm, chẳng phải gươm của loài người; và cái gươm mà chẳng phải là gươm của người ta sẽ nuốt nó. Nó sẽ trốn khỏi gươm đó, và những kẻ trai trẻ nó sẽ phải chịu khổ dịch. ⁹ Vạng đá nó sẽ qua đi vì sự kinh hãi, các quan trưởng nó sẽ kính sợ vì cờ xí, Đức Giê-hô-va phán như vậy, tức là Đấng có lửa tại Si-ôn,

có lò tại Giê-ru-sa-lem.

32

¹ Này, sẽ có một vua lấy nghĩa trị vì, các quan trưởng lấy lẽ công bình mà cai trị. ² Sẽ có một người như nơi núp gió và chỗ che bão táp, như suối nước trong nơi đất khô, như bóng vầng đá lớn trong xứ mòn mỏi. ³ Bảy giờ mắt của kẻ xem sẽ không mờ, tai của kẻ nghe sẽ chăm chỉ. ⁴ Lòng của người hớp tớp sẽ hiểu sự khôn ngoan; lưỡi của người cà lăm sẽ nói dễ và rõ. ⁵ Kẻ đại dột sẽ chẳng được xưng là cao sang, người rít róng chẳng được xưng là rộng rãi. ⁶ Vì kẻ đại dột sẽ nói những lời đại dột, lòng họ xiêu về sự gian dối, đặng phạm các tội ác, đặng nói những sự sai lầm nghịch cùng Đức Giê-hô-va, đặng làm cho kẻ đói trống bụng và kẻ khát hết đồ uống. ⁷ Kẻ rít róng dùng những khí giới gian tà, toan những mưu gian, lấy sự nói dối đặng làm hại người nhu mì, và làm hại kẻ nghèo dầu nói lẽ công chánh. ⁸ Nhưng người cao sang chỉ lập những mưu cao sang, hằng làm sự cao sang. ⁹ Hỡi những đàn bà sung sướng, hãy dậy mà nghe tiếng ta! Hỡi những con gái không hay lo, hãy để tai nghe lời ta! ¹⁰ Trong một năm và mấy ngày nữa, các người là kẻ không lo lắng, sẽ đều run rẩy, vì mùa nho sẽ mất, và mùa gặt cũng không có nữa. ¹¹ Đàn bà sung sướng, hãy run rẩy! con gái không hay lo, hãy bối rối! Hãy cởi áo xống, hãy ở trần, hãy thắt lưng bằng bao gai. ¹² Chúng nó sẽ đấm ngực vì đồng điền màu

mỡ, vì cây nho sai trái. ¹³ Chà chuôm gai gốc sẽ mọc lên trên đất dân ta, cùng trên mọi nhà chơi trong thành vui vẻ. ¹⁴ Vì cung điện vắng tanh, thành đông đúc hoang loạn; đồi và tháp từ nay sẽ trở nên sào huyệt đến đời đời, cho những lửa rừng choán làm nơi nghỉ, và những bầy vật thả ăn, ¹⁵ cho đến chừng Thần từ nơi cao được rải xuống khắp trên chúng ta, đồng vắng biến thành ruộng tốt, ruộng tốt được kể như rừng rậm. ¹⁶ Bấy giờ sự xét đoán sẽ ở nơi đồng vắng, sự công bình sẽ trú nơi ruộng tốt. ¹⁷ Công bình sẽ sanh ra bình an, trái của sự công bình sẽ là yên lặng và an ổn mãi mãi. ¹⁸ Dân ta sẽ trú trong chỗ bình an, trong nhà yên ổn và nơi nghỉ lặng lẽ. ¹⁹ Nhưng mưa đá sẽ đổ xuống trên rừng, và thành sẽ bị hạ cả xuống. ²⁰ Phước thay cho các người gieo giống ở bên mọi dòng nước, thả chân bò lừa đi.

33

¹ Khốn thay cho người chưa bị hại mà hại người, chưa bị dối mà dối người! Khi người hại người vừa rồi, chính người sẽ bị hại; khi người dối người vừa rồi, đến phiên người sẽ bị dối. ² Hỡi Đức Giê-hô-va, hãy thương xót chúng tôi! Chúng tôi trông đợi nơi Chúa: xin Chúa làm cánh tay cho chúng tôi mỗi buổi sớm mai, giải cứu chúng tôi trong cơn hoạn nạn! ³ Nghe tiếng ồn ào, các dân đều trốn tránh; khi Chúa dậy lên, các nước đều vỡ tan. ⁴ Cửa cải các người sẽ bị thâu lại như con sâu thâu lại; người ta sẵn đến

trên nó như cào cào nhẩy tới. ⁵ Đức Giê-hô-va là cao trọng, vì Ngài ở nơi cao. Ngài làm cho Si-ôn đầy dẫy sự công bình và chánh trực. ⁶ Ngày giờ của người sẽ được sự bền vững, sự giải cứu dư dật, sự khôn ngoan, sự thông biết, sự kính sợ Đức Giê-hô-va sẽ là vật châu báu của người. ⁷ Này, những kẻ mạnh bạo đang kêu rêu ở ngoài; các sứ giả cầu hòa khóc lóc đắng cay. ⁸ Đường cái hoang loạn, người ta không qua lại nữa; kẻ thù đã dứt lời giao ước, khinh để các thành ấp, chẳng thèm kể đến nhân dân. ⁹ Đất đai thảm sâu hao mòn. Li-ban xấu hổ và khô héo. Sa-rôn giống như nơi sa mạc; Ba-san và Cạt-mên cây cối điêu tàn. ¹⁰ Đức Giê-hô-va phán: Bây giờ ta sẽ chỗi dậy; bây giờ ta sẽ đẩy mình lên; bây giờ ta sẽ lên cao! ¹¹ Các người sẽ có nghén rơm rạ và sẽ để ra cỏ rác. Hỡi các người thở ra tức là lửa thiêu nuốt mình. ¹² Các dân sự sẽ như vôi đang sôi nổi, như gai đã chặt bị đốt trong lửa. ¹³ Các người là kẻ ở xa, hãy nghe việc ta đã làm; còn các người là kẻ ở gần, hãy nhận biết năng lực ta. ¹⁴ Những kẻ phạm tội đã kinh hãi trong Si-ôn; bọn vô đạo đã run rẩy. Ai trong chúng ta ở được với đám lửa thiêu nuốt? Ai trong chúng ta ở được với sự thiêu đốt đời đời? ¹⁵ Aáy là kẻ bước theo công bình, nói ra chánh trực; khinh món lợi hoạch tài, vung tay chẳng lấy của hối lộ; bưng tai chẳng nghe chuyện đổ huyết, bịt mắt chẳng thấy điều ác. ¹⁶ Kẻ đó sẽ ở trong nơi cao; các vàng đá bền vững sẽ là đồn lũy nó; bánh nó sẽ được ban cho; nước nó sẽ không bao giờ

thiếu. ¹⁷ Mắt người sẽ ngắm xem vua trong sự tốt đẹp Ngài, sẽ thấy đất mở rộng. ¹⁸ Lòng người sẽ suy ngẫm sự kinh khiếp: Chớ nào kẻ đánh thuế ở đâu? Kẻ cầm cân ở đâu? Kẻ đến những đống lũy ở đâu? ¹⁹ Người sẽ chẳng còn thấy dân cường bạo nữa, là dân nói tiếng líu lo khó nghe, tiếng mọi rợ không hiểu được. ²⁰ Hãy nhìn xem Si-ôn, là thành của các kỳ lễ trọng thể chúng ta! Mắt người sẽ thấy Giê-ru-sa-lem, là chỗ ở yên lặng, là trại sẽ không dời đi nữa, các nọc nó chẳng hề nhổ lên, chẳng có một cái dây nào đứt! ²¹ Vì Đức Giê-hô-va sẽ ở đó với chúng ta trong sự oai nghi, là nơi có sông ngòi rất rộng, không thuyền chèo đi lại, chẳng tàu lớn vượt qua. ²² Thật, Đức Giê-hô-va là quan xét chúng ta, Đức Giê-hô-va là Đấng lập luật cho chúng ta, Đức Giê-hô-va là vua chúng ta; chính Ngài sẽ cứu chúng ta! ²³ Những dây của người đã cổ ra, không thể chẳng chân cột và giường buồm được. Bấy giờ người ta sẽ chia của cướp bọn bề; kẻ què bắt lấy phần của đó. ²⁴ Dân cư sẽ không nói rằng: Tôi đau. Kẻ ở trong nó sẽ được tha tội.

34

¹ Hỡi các nước, hãy đến gần mà nghe; hỡi các dân, hãy để ý! Đất và mọi vật trong nó thể gian và mọi vật sanh ra đó, hãy đều nghe! ² Vì Đức Giê-hô-va nổi giận nghịch cùng mọi nước; cơn thịnh nộ Ngài nghịch cùng cả đạo binh họ; Ngài đã giao họ cho sự diệt vong, phó cho sự đánh giết. ³ Kẻ bị giết trong chúng nó sẽ phải ném bỏ,

thây chết bay mùi hôi; các núi đầm đìa những máu. ⁴ Cả cơ binh trên trời sẽ tan tác, các tầng trời cuốn lại như cuốn sách; cả cơ binh điều tàn như lá nhỏ rụng, như lá vả khô rơi xuống. ⁵ Vì gươm ta đã uống đủ ở trên trời; này, nó sẽ xuống trên Ê-đôm, và trên dân mà ta đã rửa sả, để làm sự đoán xét. ⁶ Gươm của Đức Giê-hô-va đầy những máu, vậy những mỡ, là máu của chiên con và dê đực, mỡ trái cật của chiên đực. Vì có sự tể tự Đức Giê-hô-va ở Bốt-ra, và có sự đánh giết lớn ở đất Ê-đôm. ⁷ Những bò rừng, bò, và bò đực đều ngã xuống; đất chúng nó say vì máu, và bụi chúng nó đượm nhuần vì mỡ. ⁸ Vì Đức Giê-hô-va có ngày báo thù, có năm báo trả vì có Si-ôn. ⁹ Các khe suối Ê-đôm sẽ biến thành nhựa thông, bụi đất nó biến thành lưu hoàng, đất đai nó trở nên nhựa thông đang cháy. ¹⁰ Ngày đêm chẳng tắt, hằng bay lên những luồng khói; đất sẽ hoang vu từ đời nọ qua đời kia, đời đời sẽ chẳng có người đi qua. ¹¹ Bò nông và nhím sẽ chiếm lấy đó, chim cú chim quạ sẽ ở đó. Chúa sẽ giáng trên đó cái dây lộn lạo và thước thẳng bằng trống không. ¹² Chúng nó sẽ gọi các kẻ sang trọng đến ngôi nước mà không có ai; hết thầy các quan trưởng nó đều ra hư không. ¹³ Gai gốc sẽ mọc lên trong lâu đài, chà chuôm cỏ rác mọc lên trong đồn lũy. Aáy sẽ là hang của chó đồng, và chỗ nghỉ của chim đà. ¹⁴ Thú rừng và chó rừng sẽ gặp nhau tại đó; dê đực kêu nhau; yêu quái ban đêm loạn làm chỗ ở, và làm nơi nấu nướng yên ổn. ¹⁵ Rắn roi sẽ làm ổ tại đó,

để trứng, ấp cho nở và nhóm con lại dưới bóng mình; sau nữa, những kên kên cùng nhau nhóm tại đó, trống và mái thành đôi. ¹⁶ Hãy tìm trong sách Đức Giê-hô-va và đọc lấy: trong những thú vật ấy chẳng một con nào thiếu, chẳng một con nào là không đủ đôi. Vì ấy là miệng Đức Giê-hô-va đã truyền, và Thần Ngài đã nhóm chúng nó lại. ¹⁷ Chính Chúa đã bắt thăm cho chúng nó, và tay Ngài dùng dây chia đất này cho. Những thú vật ấy sẽ được đất này làm kỷ vật luôn, và ở đó từ đời nọ qua đời kia.

35

¹ Đồng vắng và đất khô hạn sẽ vui vẻ; nơi sa mạc sẽ mừng rỡ, và trở hoa như bông hường. ² Nó trở hoa nhiều và vui mừng, cất tiếng hát hớn hở. Sự vinh hiển của Li-ban cùng sự tốt đẹp của Cạt-mên và Sa-rôn sẽ được ban cho nó. Chúng sẽ thấy sự vinh hiển Đức Giê-hô-va, và sự tốt đẹp của Đức Chúa Trời chúng ta. ³ Hãy làm cho mạnh những tay yếu đuối, làm cho vững những gối run en! ⁴ Hãy bảo những kẻ có lòng sợ hãi rằng: Khá vững lòng, đừng sợ nữa! Đây này, Đức Chúa Trời các ngươi sẽ lấy sự báo thù mà đến, tức là sự báo trả của Đức Chúa Trời. Chính Ngài sẽ đến và cứu các ngươi! ⁵ Bây giờ, những kẻ mù sẽ mở mắt, những kẻ điếc sẽ rống tai. ⁶ Bây giờ, kẻ què sẽ nhảy như con nai, lưỡi kẻ câm sẽ hát. Vì có những dòng nước trào lên trong đồng vắng, và những suối chảy ra trong nơi sa mạc. ⁷ Cát nóng sẽ biến ra hồ, ruộng khô

sẽ biến thành suối nước. Hang chó đồng đã ở sẽ trở nên vùng sậy và lau. ⁸ Tại đó sẽ có một đường cái, và một lối gọi là đường thánh. Kẻ nào ô uế sẽ không được đi qua; song nó sẽ dành cho những người được chuộc. Ai đi trong đường đó, dầu khờ dại cũng không lầm lạc. ⁹ Trên đường đó không có sư tử, không có một thú dữ nào lên; chẳng ai gặp nó ở đó. Song những kẻ được chuộc sẽ bước đi đường ấy, ¹⁰ những kẻ Đức Giê-hô-va đã chuộc sẽ về, ca hát mà đến Si-ôn; sự vui vẻ vô cùng sẽ ở trên đầu họ. Họ sẽ được sự vui vẻ mừng rỡ, mà sự buồn bực than vãn sẽ trốn đi.

36

¹ Năm thứ mười bốn đời vua Ê-xê-chia, thì San-chê-ríp, vua A-si-ri, đến đánh các thành bền vững của Giu-đa và chiếm lấy. ² Đoạn, vua A-si-ri sai Ráp-sa-kê với đạo binh lớn từ La-ki đến Giê-ru-sa-lem, nghịch cùng vua Ê-xê-chia; Ráp-sa-kê đứng tại cổng ao trên, nơi đường cái ruộng thợ nện. ³ Bấy giờ, Ê-li-a-kim, con trai của Hinh-kia, làm chức cung giám, đi với thơ ký Sép-na, và sử quan Giô-a, con trai của A-sáp, mà đến cùng người. ⁴ Ráp-sa-kê nói với ba người rằng: Hãy tâu cùng vua Ê-xê-chia rằng: Đấng đại vương, tức là vua A-si-ri, phán như vậy: Sự trông cậy mà người nương dựa là gì? ⁵ Ta nói rằng: mưu và sức người dùng mà giao chiến chỉ là lời vô ích mà thôi! Vậy người cậy ai mà dám làm phản ta? ⁶ Nay, người cậy Ê-díp-tô, người lấy cây sậy đã gãy ấy làm gậy, là cây mà ai dựa vào thì nó

đâm phủng tay. Pha-ra-ôn, vua Ê-díp-tô, đối với kẻ trông cậy mình cũng là thế ấy. ⁷ Có lẽ các người bảo ta rằng: Chúng ta cậy Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta; nhưng ấy chẳng phải là Đấng mà Ê-xê-chia đã bỏ các nơi cao và các bàn thờ Ngài, khi truyền cho Giu-đa và Giê-ru-sa-lem rằng: Các người khá thờ lạy trước bàn thờ này hay sao? ⁸ Vậy bây giờ, hãy đưa con tin cho chủ ta, là vua A-si-ri. Nếu người tìm được đủ lính kỵ, thì ta sẽ cấp cho hai ngàn con ngựa. ⁹ Nhưng tài nào người sẽ đuổi được lấy một quan tướng rất kém trong các tôi tớ chủ ta hay sao? Mà người cậy Ê-díp-tô để tìm xe binh và lính kỵ! ¹⁰ Vả lại, há không có mạng của Đức Giê-hô-va mà ta lên đánh xứ này để diệt nó sao? Đức Giê-hô-va đã phán cùng ta rằng: Hãy lên đánh xứ này và diệt đi! ¹¹ Ê-li-a-kim, cùng Sép-na và Giô-a bảo Ráp-sa-kê rằng: Xin nói với tôi tớ ông bằng tiếng A-ram, vì chúng tôi hiểu tiếng ấy. Song đừng lấy tiếng Giu-đa nói cùng chúng tôi, cho dân này đang ở trên tường thành nó nghe. ¹² Ráp-sa-kê nói: Chủ ta sai ta truyền mấy lời đó, nào những cho chủ người và cho người ư? Há chẳng cũng truyền cho những người ngồi trên tường thành, là kẻ sắp phải cùng với các người ăn phân uống tiểu mình ư? ¹³ Đoạn, Ráp-sa-kê đứng dậy, dùng tiếng Giu-đa mà nói to lên rằng: Hãy nghe lời phán của đại vương, là vua A-si-ri. ¹⁴ Vua phán như vầy: Các người chớ để vua Ê-xê-chia lừa dối mình; vì người chẳng có

thể cứu các người. ¹⁵ Cũng chớ để vua Ê-xê-chia khuyên các người trông cậy Đức Giê-hô-va mà rằng: Đức Giê-hô-va chắc sẽ cứu chúng ta, và thành này sẽ chẳng phó vào tay vua A-si-ri đâu! ¹⁶ Chớ nghe vua Ê-xê-chia; vì vua A-si-ri phán như vậy: Hãy hòa với ta, và ra hàng đi, thì các người ai nấy sẽ được ăn trái nho trái vả của mình, uống nước giếng mình, ¹⁷ cho tới chừng ta đến, đặng đem các người vào một xứ như xứ các người, tức là xứ có mạch nha và rượu mới, lúa mì và nho. ¹⁸ Vậy, hãy giữ mình kẻo vua Ê-xê-chia dỗ dành các người mà rằng: Đức Giê-hô-va sẽ giải cứu chúng ta! Vậy chớ các thần của các nước khác đã giải cứu xứ họ khỏi tay vua A-si-ri được chăng? ¹⁹ Nào các thần của Ha-mát và của Aít-bát đâu tá? Nào các thần của Sê-phát-va-im đâu tá? Các thần ấy đã cứu Sa-ma-ri ra khỏi tay ta chưa? ²⁰ Trong những thần của các xứ đó, có thần nào là thần đã cứu xứ mình ra khỏi tay ta? Mà Đức Giê-hô-va có thể cứu Giê-ru-sa-lem khỏi tay ta được! ²¹ Chúng làm thính, chẳng đáp lại một lời, vì vua có truyền lệnh rằng: Các người đừng đáp lại. ²² Ê-li-a-kim, con trai của Hinh-kia, làm chức cung giám, cùng thơ ký Sép-na, sử quan Giô-a, con trai của A-sáp, xé áo mình ra, trở về châu vua Ê-xê-chia, và thuật lại những lời của Ráp-sa-kê.

37

¹ Nghe tin đó, vua Ê-xê-chia liền xé áo mình, quần bao gai, vào đền Đức Giê-hô-va. ² Đoạn, sai

quan cung giám Ê-li-a-kim, thơ ký Sép-na, và các trưởng lão trong hàng thầy tế lễ, đều quần bao gai, đến cùng dâng tiên tri Ê-sai, con trai của A-mốt, ³ nói với người rằng: Vua Ê-xê-chia phán như vậy: Ngày nay là ngày hoạn nạn, quở phạt, và hổ nhục; vì con đã đến kỳ để rồi, nhưng không có sức mà để ra. ⁴ Có lẽ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ nghe những lời của Ráp-sa-kê mà chủ nó là vua A-si-ri đã sai đến để đố thách Đức Chúa Trời hằng sống; và có lẽ Ngài sẽ quở phạt nó theo như những lời mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã nghe: vậy xin hãy vì những người còn lại đây mà cầu nguyện! ⁵ Các tôi tớ của vua Ê-xê-chia bèn đến cùng Ê-sai. ⁶ Ê-sai bảo rằng: Đây là lời các người sẽ tau lại cùng chủ mình: Đức Giê-hô-va có phán như vậy: Chớ sợ về những lời người đã nghe, là lời của tôi tớ vua A-si-ri dùng mà nói phạm ta. ⁷ Đây ta đặt thần linh trong nó, rồi nó sẽ nghe tin mà trở về xứ mình; tại đó, ta sẽ làm cho nó ngã dưới gươm. ⁸ Và, khi Ráp-sa-kê nghe chủ mình là vua A-si-ri đã đi khỏi La-ki, bèn trở về châu người, gặp người đang đánh thành Líp-na. ⁹ Bấy giờ vua A-si-ri có nghe tin báo về Tiệt-ha-ca là vua Ê-thi-ô-bi rằng: Người kéo ra để đánh cùng vua; bèn sai các sứ giả đến cùng Ê-xê-chia, và dặn rằng: ¹⁰ Các người hãy nói cùng Ê-xê-chia, vua Giu-đa, rằng: Vua chớ để cho mình bị lừa bởi Đức Chúa Trời mà mình tin cậy, nói rằng: Giê-ru-sa-lem sẽ chẳng phó vào tay vua A-si-ri đâu.

¹¹ Này, vua hản có nghe những sự các vua A-si-ri đã làm ra ở các nước. Các nước ấy đã bị hủy diệt cả rồi; còn vua, vua sẽ được cứu khỏi u!
¹² Các thần của các nước mà tổ tiên chúng ta đã diệt, tức là các thần của Gô-xan, của Cha-ran, của Rết-sép và của con cái Ê-đen ở Tê-la-sa, có cứu được họ không? ¹³ Chớ nào vua của Ha-mát, vua của Aít-bát, các vua của thành Sê-phạt va-im, thành Hê-ma và thành Y-va ở đâu? ¹⁴ Ê-xê-chia đã nhận thơ tại tay sứ giả và đọc rồi, thì lên nhà Đức Giê-hô-va, mở thơ ra trước mặt Đức Giê-hô-va, ¹⁵ cầu nguyện Đức Giê-hô-va rằng: ¹⁶ Hỡi Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, là Đấng ngự trên các chê-ru-bin, chỉ một mình Ngài là Đức Chúa Trời của mọi nước trên đất, Ngài đã dựng nên trời và đất. ¹⁷ Hỡi Đức Giê-hô-va, xin nghiêng tai mà nghe! Hỡi Đức Giê-hô-va, xin mở mắt mà xem! Xin nghe mọi lời mà San-chê-ríp đã khiến nói cùng tôi để đố thách Đức Chúa Trời hằng sống! ¹⁸ Hỡi Đức Giê-hô-va, thật rằng các vua nước A-si-ri đã hủy diệt các nước và phá hại đất đai, ¹⁹ ném các thần trong lửa. Nhưng ấy chẳng phải là các thần, bèn là việc của tay người ta, bằng gỗ và bằng đá, cho nên họ đã hủy diệt đi được. ²⁰ Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi, vậy, bây giờ, xin Ngài cứu chúng tôi khỏi tay San-chê-ríp, hầu cho mọi nước trên đất đều biết chỉ một mình Ngài là Đức Giê-hô-va! ²¹ Ê-sai, con trai của A-mốt, bèn khiến người tâu cùng vua Ê-xê-chia rằng: Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phán như

vầy: Vì người đã cầu xin ta nghịch cùng San-chê-ríp, vua A-si-ri; ²² này là lời Đức Giê-hô-va đã phán về nó: Gái đồng trinh Si-ôn khinh dể người, nhạo cười người; gái Giê-ru-sa-lem lắc đầu sau người! ²³ Người đã đổ thách và nói phạm đến ai? Người đã cất tiếng lên và ngược mắt lên cao nghịch cùng ai? Ấy là nghịch cùng Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên. ²⁴ Người đã dùng các tội tớ mình mà đổ thách Chúa, nói rằng: Ta đem muôn vàn cỗ xe lên trên chót núi, là nơi xa thẳm của Li-ban; ta sẽ đốn những cây bách rất cao, cây tùng rất xinh; vào đến trên đỉnh rất cao, trong rừng của ruộng tốt. ²⁵ Ta đã đào đất và uống nước; dùng bàn chân làm cho cạn mọi sông Ê-díp-tô. ²⁶ Người há chẳng nghe rằng ta đã làm sự đó từ lâu, đã định từ đời xưa hay sao? Hiện nay ta khiến xảy ra, hầu cho người phá các thành bền vững nên gò đồng đổ nát. ²⁷ Những dân cư các thành ấy đã kém sức, khiếp sợ, xấu hổ, trở nên như rau ngoài đồng và cỏ xanh, như cỏ trên mái nhà, như lúa mì chưa trời đọt mà đã héo. ²⁸ Ta xem thấy người khi ngồi, khi ra, khi vào và khi náo loạn nghịch cùng ta. ²⁹ Vì người náo loạn nghịch cùng ta, lời xác xược của người đã thấu đến tai ta, nên ta tra cái khoen nơi lỗ mũi người, và cái khớp nơi miệng người, khiến người theo con đường mình đã noi đến mà trở về. ³⁰ Hỡi Ê-xê-chia, điều này sẽ là dấu: năm nay sẽ ăn hoa lợi chính ruộng tự sanh ra, sang năm còn ăn lúa tự nhiên mọc lên không gieo giống. Nhưng, đến năm thứ ba, hãy gieo và gặt, hãy trồng vườn

nho và ăn trái. ³¹ Trong nhà Giu-đa kẻ nào tránh khỏi nạn và còn sót lại sẽ chầm rể mới ở dưới và ra trái ở trên. ³² Vì sẽ có dân sót ra từ Giê-ru-sa-lem, và mây kẻ trốn khỏi nạn ra từ núi Si-ôn: lòng sốt sắng của Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ làm điều đó. ³³ Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán về vua A-si-ri như vậy: Nó sẽ không vào thành này, chẳng bắn vào một mũi tên, cũng chẳng dùng một cái thuẫn mà nghịch với, và chẳng đắp lũy mà cự lại. ³⁴ Nó sẽ theo con đường mình đã noi đến mà trở về, không vào thành này đâu, Đức Giê-hô-va phán vậy. ³⁵ Ta sẽ bình vực thành này, để giải cứu nó, vì cơ ta và vì cơ Đa-vít là tôi tớ ta. ³⁶ Bấy giờ, một thiên sứ của Đức Giê-hô-va vào trại quân của người A-si-ri, và giết mười tám vạn năm ngàn người. Sáng hôm sau, người ta dậy sớm, thấy rất những cây chết. ³⁷ San-chê-ríp, vua A-si-ri, bèn đi, trở về ở tại Ni-ni-ve. ³⁸ Một ngày kia người đang quì lạy trong đền Nít-róc, thần của mình, thì con trai người là A-tra-mê-léc và Sa-rết-se lấy gươm giết người. Đoạn, hai người đó trốn trong xứ A-ra-rát. Con trai người là Ê-sạt-ha-đôn trị vì thay người.

38

¹ Trong lúc đó, Ê-xê-chia lâm bệnh hầu chết; đấng tiên tri Ê-sai, con trai A-mốt, đến châu vua, và tâu rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Hãy sắp đặt nhà người, vì người hầu chết, không sống được nữa. ² Ê-xê-chia bèn xây mặt vào tường, cầu nguyện Đức Giê-hô-va rằng: ³ Hỡi

Đức Giê-hô-va, xin nhớ rằng tôi đã lấy lòng chân thật trợn lạnh đi trước mặt Chúa, và đã làm điều lành trước mặt Ngài! Đoạn, Ê-xê-chia khóc dầm dề. ⁴ Bấy giờ, có lời Đức Giê-hô-va phán cho Ê-sai rằng: ⁵ Hãy trở lại nói cùng Ê-xê-chia rằng: Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Đa-vít, tổ ngươi, phán như vậy: Ta đã nghe lời cầu nguyện của ngươi, đã thấy nước mắt ngươi. Nay, ta sẽ thêm cho ngươi mười lăm tuổi. ⁶ Ta sẽ giải cứu ngươi cùng thành này khỏi tay vua A-si-ri, và ta sẽ bình vực thành này. ⁷ Đây là dấu Đức Giê-hô-va ban cho ngươi để nghiệm biết Đức Giê-hô-va sẽ làm hoàn thành lời mình đã phán: ⁸ trên bàn trác ảnh A-cha, ta sẽ làm cho bóng mặt trời đang đi và đã đi quá, lui lại mười độ. Vậy thì trên bàn trác ảnh, bóng mặt trời đã lui lại mười độ mà nó đã đi quá rồi. ⁹ Đây là lời chép của Ê-xê-chia, vua Giu-đa, khi đã lâm bệnh và được lành bệnh: ¹⁰ Tôi từng nói: Vậy thì, đang khi giữa trưa của đời tôi, tôi hầu vào cửa âm phủ, còn mấy năm thừa bị cất mất! ¹¹ Tôi từng nói: Tôi sẽ chẳng thấy Đức Giê-hô-va nữa, là Đức Giê-hô-va ở trên đất người sống. Tôi chẳng còn thấy loài người ở cùng dân cư thế gian. ¹² Nhà của tôi bị triệt đi, dời xa khỏi tôi như cái trại của người chăn chiên. Tôi cuốn đời tôi như thợ dệt cuốn vải nó; Chúa sẽ cất tôi khỏi khung cửi; từ sáng đến tối, Chúa sẽ dứt mạng sống tôi! ¹³ Tôi làm thịnh cho đến sáng mai: như Ngài đã xé cả xương tôi như sự tử vậy. Từ sáng đến tối, Chúa sẽ dứt mạng sống tôi! ¹⁴ Tôi rầm rì như chim hạc chim yến; gù

như chim bò câu; mắt tôi nhìn trên cao nên nỗi moi. Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi đang cơn sầu khổ, xin Ngài bảo lãnh tôi. ¹⁵ Tôi còn nói gì? Ngài đã phán cùng tôi thì Ngài cũng đã làm thành việc này. Trọn đời tôi sẽ ăn ở cách khiêm nhường vì cơ trong lòng cay đắng. ¹⁶ Hỡi Chúa, người ta được sống là nhờ đó; thần linh tôi được sống cũng nhờ đó! Xin Chúa chữa lành tôi, khiến tôi được sống. ¹⁷ Nay, sự rất cay đắng của tôi đã trở nên sự bình an! Chúa đã yêu thương linh hồn tôi, đem nó ra khỏi hầm hư nát; vì Chúa đã ném mọi tội lỗi tôi ra sau lưng Ngài. ¹⁸ Nơi âm phủ chẳng ngợi khen Ngài được, và sự chết chẳng tôn vinh Ngài được; những kẻ đã xuống mồ rồi chẳng còn trông cậy sự thành thật của Ngài nữa. ¹⁹ Duy kẻ sống, kẻ sống mới hay tôn vinh Ngài, như tôi làm ngày nay; kẻ làm cha sẽ cho con cái mình biết sự thành thật của Ngài. ²⁰ Đức Giê-hô-va là Đấng cứu tôi! Trọn đời chúng tôi sẽ đàn và hát trong nhà Đức Giê-hô-va! ²¹ Vả, Ê-sai có nói rằng: Hãy lấy một cái bánh trái vả đắp trên mặt ung độc, vua sẽ được lành. ²² Ê-xê-chia đáp rằng: Có dấu nào cho ta biết rằng ta còn được lên nhà Đức Giê-hô-va nữa chẳng?

39

¹ Trong lúc đó, vua Ba-by-lôn, là Mê-rô-đac-Ba-la-đan, con vua Ba-la-đan, sai đưa thơ và lễ vật dâng Ê-xê-chia; vì nghe người đau và được lành. ² Ê-xê-chia vui mừng vì các sứ thần, thì cho xem trong cung điện, nơi để những của quý,

như bạc vàng, thuốc thơm, dầu báu, cùng kho khí giới, và mọi đồ trong phủ khố mình. Phàm vật chi trong cung và trong cả nước mình, chẳng có tí gì là Ê-xê-chia chẳng cho các sứ thần xem đến. ³ Đấng tiên tri Ê-sai bèn đến châu vua Ê-xê-chia, và hỏi rằng: Các người đó nói chi, và từ đâu đến thăm vua? Ê-xê-chia đáp rằng: Họ đến từ phương xa, tức là từ nước Ba-by-lôn. ⁴ Ê-sai tiếp rằng: Họ đã xem gì trong cung vua? Ê-xê-chia đáp rằng: Họ đã xem hết thấy mọi vật ở trong cung ta; chẳng có vật gì trong phủ khố ta mà ta chẳng chỉ cho họ. ⁵ Ê-sai bèn tâu cùng Ê-xê-chia rằng: Xin nghe lời Đức Giê-hô-va vạn quân phán: ⁶ Nay, ngày đến, là khi mọi vật trong cung ngươi, mọi vật mà tổ tiên ngươi đã chứa trong kho cho đến ngày nay, sẽ dời sang Ba-by-lôn, chẳng còn tí nào hết, Đức Giê-hô-va phán vậy. ⁷ Các con trai ngươi, con cháu ra từ ngươi, sanh bởi ngươi, cũng có kẻ sẽ bị bắt để làm quan hoạn trong cung vua Ba-by-lôn. ⁸ Ê-xê-chia đáp lại cùng Ê-sai rằng: Lời của Đức Giê-hô-va mà ông vừa thuật cho ta nghe đó là tốt lắm! Lại rằng: Vì trong ngày ta còn sống, sẽ được bình yên và lẽ thật.

40

¹ Đức Chúa Trời của các ngươi phán rằng: Hãy yên ủi, hãy yên ủi dân ta. ² Hãy nói cho thấu lòng Giê-ru-sa-lem, và rao rằng sự tranh chiến của nó đã trọn; tội lỗi nó đã được tha; nó đã

chịu gấp hai từ tay Đức Giê-hô-va vì các tội mình. ³ Có tiếng kêu rằng: Hãy mở đường trong đồng vắng cho Đức Giê-hô-va; hãy ban bằng đường cái trong đất hoang cho Đức Chúa Trời chúng ta! ⁴ Mọi nơi sũng thấp sẽ được cao lên; mọi núi mọi gò sẽ bị hạ xuống; các nơi gập ghềnh sẽ làm cho bằng; các nơi dốc hãm sẽ làm thành đồng nội. ⁵ Bấy giờ sự vinh hiển của Đức Giê-hô-va sẽ hiện ra, và mọi xác thịt đều sẽ xem thấy; vì miệng Đức Giê-hô-va đã phán vậy. ⁶ Có tiếng kể rằng: Hãy kêu! Và có đáp rằng: Tôi sẽ kêu thế nào? Mọi xác thịt giống như cỏ, nhan sắc nó như hoa ngoài đồng. ⁷ Cỏ khô, hoa rụng, vì hơi Đức Giê-hô-va thổi qua. Phải, dân này khác nào cỏ ấy: ⁸ cỏ khô, hoa rụng; nhưng lời của Đức Chúa Trời chúng ta còn mãi đời đời! ⁹ Ai rao tin lành cho Si-ôn, hãy lên trên núi cao! Ai rao tin lành cho Giê-ru-sa-lem, hãy ra sức cất tiếng lên! Hãy cất tiếng lên, đừng sợ! Hãy bảo các thành của Giu-đa rằng: Đức Chúa Trời của các ngươi đây! ¹⁰ Nay, Chúa Giê-hô-va sẽ lấy quyền năng mà đến; Ngài dùng cánh tay mình và cai trị. Nay, sự ban thưởng Ngài ở nơi Ngài, sự báo trả Ngài ở trước mặt Ngài. ¹¹ Ngài sẽ chặn bầy mình như người chặn chiên; thâu các con chiên con vào cánh tay mình và ẩm vào lòng; từ từ dặt các chiên cái đang cho bú. ¹² Ai đã lấy lòng bàn tay mà lường biển, lấy gang tay mà đo các tầng trời? Ai đã lấy đấu mà đong bụi đất? Ai đã dùng cân mà cân núi, và dùng thăng bằng mà cân gò? ¹³ Ai lường được Thần của Đức Chúa Trời, và làm

mưu sĩ Ngài, đặng dạy Ngài điều gì? ¹⁴ Nào Ngài đã bàn luận với ai? Ai đã dạy khôn cho Ngài và dạy Ngài đường công nghĩa? Nào ai đã đem sự thông biết dạy Ngài và chỉ cho Ngài lối khôn ngoan? ¹⁵ Kìa, các dân tộc khác nào một giọt nước nhỏ trong thùng, và kể như là một mảy bụi rơi trên cân; này, Ngài giở các cù lao lên như đồi vật nhỏ. ¹⁶ Rừng Li-ban chẳng đủ đốt lửa, những thú vật ở đó chẳng đủ làm của lễ thiêu. ¹⁷ Mọi dân tộc ở trước mặt Đức Giê-hô-va thấy đều như không, Ngài xem như trống không và hư vô vậy. ¹⁸ Vậy thì các người có thể ví Đức Chúa Trời với ai, lấy ảnh tượng nào mà so sánh với Ngài được? ¹⁹ Khi người thợ đúc tượng, thì thợ bạc lấy vàng mà bọc, và đúc cho những cái dây chuyền bằng bạc. ²⁰ Kẻ nghèo không dâng nổi vật đó, thì chọn gỗ không mục được, và tìm thợ khéo đặng trở một tượng không lay đổ. ²¹ Các người không biết sao? Vậy thì các người không nghe sao? Người ta há chưa dạy cho các người từ lúc ban đầu? Các người há chẳng hiểu từ khi dựng nền đất? ²² Ấy là Đấng ngự trên vòng trái đất này, các dân cư trên đất như cào cào vậy. Chính Ngài là Đấng giương các tầng trời ra như cái màn, và giương ra như trại để ở. ²³ Chính Ngài là Đấng làm tiêu diệt các quan trưởng và làm cho các quan xét trên đất ra hư không. ²⁴ Họ mới trồng, mới gieo, cây mới chầm rễ trong đất, hơi Đức Giê-hô-va thổi qua, thì khô héo; này, gió lốc đùa hết đi như rơm rác. ²⁵ Đấng Thánh phán rằng: Vậy thì các người sánh ta cùng ai? Ai sẽ

bằng ta? ²⁶ Hãy ngược mắt lên cao mà xem: Ai đã tạo những vật này? Aáy là Đấng khiến các cơ binh ra theo số nó, và đặt tên hết thủy; chẳng một vật nào thiếu, vì sức mạnh Ngài lớn lắm, và quyền năng Ngài rất cao. ²⁷ Vậy thì, hỡi Gia-cốp, sao người nói, hỡi Y-sơ-ra-ên, sao người nói như vậy: Đường tôi đã khuất khỏi Đức Giê-hô-va, lý đoán tôi qua khỏi Đức Chúa Trời tôi? ²⁸ Người không biết sao, không nghe sao? Đức Chúa Trời hằng sống, là Đức Giê-hô-va, là Đấng đã dựng nên các đầu cùng đất, chẳng mỗi chẳng một; sự khôn ngoan Ngài không thể dò. ²⁹ Ngài ban sức mạnh cho kẻ nhọc nhằn, thêm lực lượng cho kẻ chẳng có sức. ³⁰ Những kẻ trai trẻ cũng phải mòn mỗi mệt nhọc, người trai tráng cũng phải vấp ngã. ³¹ Nhưng ai trông đợi Đức Giê-hô-va thì chắc được sức mới, cất cánh bay cao như chim ưng; chạy mà không mệt nhọc, đi mà không mòn mỏi.

41

¹ Hỡi các cù lao, hãy nín lặng trước mặt ta; các dân tộc hãy lấy sức mới; hãy đến gần, thì mới nói! Chúng ta hãy đến gần nhau để xét đoán! ² Ai đã khiến người kia dấy lên từ phương đông, lấy sự công bình gọi người đến kề chân mình? Ngài phó các dân tộc trước mặt Người, khiến người cai trị các vua, phó họ như bụi cho gươm người, giống như rác rến bị gió thổi cho cung người. ³ Người đuổi theo họ trên con đường chưa hề đặt chân, mà vẫn vô sự lướt dậm. ⁴ Ai

đã làm và thành tựu việc này? Ai đã gọi các dòng dõi từ ban đầu? Aáy là chính ta, Đức Giê-hô-va, là đầu tiên, mà cũng sẽ ở với cuối cùng. ⁵ Các cù lao thấy và thất kinh; các đầu cùng đất đều run rẩy. Chúng nó đều đến gần và nhóm lại, ⁶ ai nấy giúp đỡ kẻ lân cận mình, và bảo anh em mình rằng: Hãy phấn chí! ⁷ Thợ mộc giục lòng thợ vàng; kẻ dùng búa đánh bóng giục lòng kẻ đánh đe; luận về việc hàn rằng: Hàn vẫn tốt; đoạn lấy đinh đóng nó cho khỏi lung lay. ⁸ Nhưng, hỡi Y-sơ-ra-ên, ngươi là tôi tớ ta, còn ngươi, Gia-cốp, là kẻ ta đã chọn, dòng giống của Aùp-ra-ham, bạn ta; ⁹ ta đã cầm lấy ngươi từ đầu cùng đất, gọi ngươi từ các góc đất, mà bảo ngươi rằng: Ngươi là tôi tớ ta; ta đã lựa ngươi, chưa từng bỏ ngươi. ¹⁰ Đừng sợ, vì ta ở với ngươi; chớ kinh khiếp, vì ta là Đức Chúa Trời ngươi! Ta sẽ bổ sức cho ngươi; phải, ta sẽ giúp đỡ ngươi, lấy tay hữu công bình ta mà nâng đỡ ngươi. ¹¹ Nay, những kẻ nổi giận cùng ngươi sẽ hổ thẹn nhuốc nhơ. Những kẻ dấy lên nghịch cùng ngươi sẽ ra hư không và chết mất. ¹² Những kẻ công kích ngươi, ngươi sẽ tìm nó mà chẳng thấy; những kẻ giao chiến cùng ngươi sẽ bị diệt và thành không. ¹³ Vì ta, là Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, sẽ nắm tay hữu ngươi, và phán cùng ngươi rằng: Đừng sợ, ta sẽ giúp đỡ ngươi; ¹⁴ hỡi sâu bọ Gia-cốp, và các người của dân Y-sơ-ra-ên, đừng sợ chi hết, ta sẽ giúp ngươi, Đức Giê-hô-va phán vậy, tức là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, và là Đấng chuộc ngươi.

¹⁵ Này, ta sẽ lấy người làm cái bừa nhọn, thật mới và có răng bén. Người sẽ tán các núi và nghiền nhỏ ra, làm cho các gò nên giống như cám mịn.

¹⁶ Người sẽ dê nó, gió sẽ đùa đi, gió lốc sẽ làm tan lạc; nhưng người sẽ vui mừng trong Đức Giê-hô-va, khoe mình trong Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên.

¹⁷ Những kẻ nghèo nàn thiếu thốn tìm nước mà không được, lưỡi khô vì khát; nhưng ta, Đức Giê-hô-va, sẽ nhậm lời họ; ta, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, sẽ không lìa bỏ họ đâu.

¹⁸ Ta sẽ khiến sông chảy ra trên đỉnh núi trọi, và suối trào lên giữa trũng. Ta sẽ biến sa mạc thành ao, và đất khô thành nguồn nước.

¹⁹ Ta sẽ đặt trong đồng vắng những cây hương bách, cây tạo giáp, cây sim và cây dầu. Ta sẽ trồng chung nơi sa mạc những cây tùng, cây sam, cây hoàng dương,

²⁰ hầu cho mọi người xem thấy và biết, ngẫm nghĩ và cùng nhau hiểu rằng tay Đức Giê-hô-va đã làm sự đó, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên đã dựng nên sự đó.

²¹ Đức Giê-hô-va phán: Hãy trình đơn các người; Vua của Gia-cốp phán: Hãy bày tỏ lẽ mạnh các người.

²² Phải, hãy thuật lại đi! Hãy rao cho chúng ta điều sẽ xảy đến! Hãy tỏ ra những điều đã có lúc trước, cho chúng ta để ý nghiệm sự cuối cùng nó là thế nào, hay là bảo cho chúng ta biết những sự hầu đến.

²³ Hãy rao những việc sẽ xảy đến sau này, cho chúng ta biết các người là thần, cũng hãy xuống phước hoặc xuống họa đi, hầu cho chúng ta cùng nhau xem thấy và lấy làm lạ.

²⁴ Này các người chẳng ra gì, sự các người làm cũng là vô ích; kẻ lựa

chọn các người là đáng gớm ghiếc! ²⁵ Ta đẩy lên một người từ phương bắc, và người đã đến; người kêu cầu danh ta từ phía mặt trời mọc, giẫm lên trên các quan trưởng như giẫm trên đất vôi, khác nào thợ gốm nhồi đất sét. ²⁶ Ai đã tỏ ra điều đó từ lúc ban đầu cho chúng ta biết? Ai đã rao ra từ trước đặng chúng ta nói rằng, người là công bình? Nhưng chẳng ai rao hết, chẳng ai báo hết, chẳng ai từng nghe tiếng các người. ²⁷ Aáy chính ta đã phán trước nhất cùng Si-ôn rằng: Này, chúng nó đây! Ta sẽ sai một kẻ báo tin lành đến Giê-ru-sa-lem. ²⁸ Ta xem rồi, chẳng có ai hết; trong đám họ cũng chẳng có một người mưu sĩ, để mà khi ta hỏi họ, có thể đáp một lời. ²⁹ Thật, họ chỉ là hư vô hết thảy; công việc họ cũng thành không, tượng đúc của họ chẳng qua là gió và sự lộn lạo.

42

¹ Này, đây tớ ta đây, là kẻ ta nâng đỡ; là kẻ ta chọn lựa, là kẻ mà linh hồn ta lấy làm đẹp lòng. Ta đã đặt Thần ta trên người, người sẽ tỏ ra sự công bình cho các dân ngoại. ² Người sẽ chẳng kêu la, chẳng lên tiếng, chẳng để ngoài đường phở nghe tiếng mình. ³ Người sẽ chẳng bẻ cây sậy đã giập, và chẳng dục tim đèn còn hơi cháy. Người sẽ lấy lễ thật mà tỏ ra sự công bình. ⁴ Người chẳng mòn mỏi, chẳng ngã lòng, cho đến chừng nào lập xong sự công bình trên đất; các cù lao sẽ trông đợi luật pháp người. ⁵ Giê-hô-va Đức Chúa Trời, là Đấng đã dựng nên các

từng trời và giương ra, đã trải đất với mọi sự ra bởi nó, đã ban hơi sống cho dân ở trên nó, và thần linh cho mọi loài đi trên nó, có phán như vậy: ⁶ Ta, Đức Giê-hô-va, đã kêu gọi người trong sự công bình; ta sẽ nắm tay người và giữ lấy người. Ta sẽ phó người làm giao ước của dân này, làm sự sáng cho các dân ngoại, ⁷ để mở mắt kẻ mù, làm cho kẻ tù ra khỏi khám, kẻ ngồi trong tối tăm ra khỏi ngục. ⁸ Ta là Đức Giê-hô-va; ấy là danh ta. Ta chẳng nhường sự vinh hiển ta cho một đấng nào khác, cũng không nhường sự tôn trọng ta cho những tượng chạm! ⁹ Nay, những sự đầu tiên đã ứng nghiệm rồi, nay ta lại rao cho các người sự mới; ta làm cho các người biết trước khi nó nổ ra. ¹⁰ Các người là kẻ đi biển cùng mọi vật ở trong biển, các cù lao cùng dân cư nó, hãy hát bài ca tụng mới cho Đức Giê-hô-va, hãy từ nơi đầu cùng đất ngợi khen Ngài! ¹¹ Đồng vắng cùng các thành nó hãy cất tiếng lên; các làng Kê-đa ở cũng vậy; dân cư Sê-la hãy hát, hãy kêu lên từ trên chót núi! ¹² Hãy dâng vinh hiển cho Đức Giê-hô-va, và rao sự ngợi khen Chúa trong các cù lao! ¹³ Đức Giê-hô-va sẽ ra như người mạnh dạn; giục lòng sốt sắng như người lính chiến; kêu la quát tháo; ra sức cự lại kẻ thù nghịch mình. ¹⁴ Ta làm thình đã lâu; ta đã nín lặng, ta đã cầm mình. Nhưng bây giờ, ta rên la, thở hổn hển, như đàn bà sanh đẻ. ¹⁵ Ta sắp phá hoang núi và đồi, làm cho cỏ cây khô héo; biến sông thành cù lao, làm cho hồ ao cạn tắt. ¹⁶ Ta sẽ khiến kẻ mù đi trên con đường mình

không thuộc, dắt họ bởi các nẻo chẳng quen; ta sẽ đổi bóng tối trước mặt họ ra ánh sáng, nơi cong queo ra ngay thẳng. Thật, ta sẽ làm các sự đó, và không lìa bỏ chúng nó đâu. ¹⁷ Song những kẻ cậy các tượng chạm, xưng các tượng đúc rằng: Các ngài là thần chúng tôi, thì sẽ đều giựt lùi và mang xấu hổ! ¹⁸ Hỡi những kẻ điếc, hãy nghe; còn các người là kẻ mù, hãy mở mắt và thấy! ¹⁹ Ai là mù, há chẳng phải đẩy tớ ta sao? Ai là điếc như sứ giả mà ta đã sai đi? Ai là mù như kẻ đã hòa thuận cùng ta! Ai là mù như đẩy tớ của Đức Giê-hô-va? ²⁰ Người thấy nhiều sự, mà không giữ chi hết; người vận có lỗ tai ngổ, mà không nghe chi hết. ²¹ Đức Giê-hô-va vui lòng vì sự công bình mình, làm cho luật pháp cả sáng và tôn trọng. ²² Nhưng ấy là một dân bị cướp bị giựt: hết thấy đều bị mắc lưới trong hang và giam trong ngục; chúng nó làm của cướp mà chẳng ai giải cứu; làm mồi mà chẳng ai nói rằng: Hãy trả lại! ²³ Trong vòng các người ai là kẻ lắng tai nghe điều này, ai để ý đến và nghe sự xảy có về sau? ²⁴ Ai đã phó Gia-cốp cho sự cướp bóc, và Y-sơ-ra-ên cho quân trộm cướp? Há chẳng phải Đức Giê-hô-va, là Đấng mà chúng ta phạm tội nghịch cùng, đường lối Ngài chúng nó chẳng noi theo, luật pháp Ngài chúng nó chẳng vâng giữ? ²⁵ Cho nên Chúa đã trút cơn thịnh nộ và sự chiến tranh dữ dội trên nó; lửa đốt tứ bề mà nó không biết; lửa thiêu cháy nó, mà cũng chẳng lấy làm lo.

43

¹ Bây giờ, hỡi Gia-cốp! Đức Giê-hô-va là Đấng đã dựng nên ngươi, hỡi Y-sơ-ra-ên! Ngài là Đấng đã tạo thành ngươi, phán như vậy: Đừng sợ, vì ta đã chuộc ngươi. Ta đã lấy tên ngươi gọi ngươi; ngươi thuộc về ta. ² Khi ngươi vượt qua các dòng nước, ta sẽ ở cùng; khi ngươi lội qua sông, sẽ chẳng che lấp. Khi ngươi bước qua lửa, sẽ chẳng bị cháy, ngọn lửa chẳng đốt ngươi. ³ Vì ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, Cứu Chúa ngươi. Ta ban Ê-díp-tô làm giá chuộc ngươi, Ê-thi-ô-bi và Sê-ba làm của thay ngươi. ⁴ Vì ta đã coi ngươi là quý báu, đáng chuộc, và ta đã yêu ngươi, nên ta sẽ ban những người thế ngươi, và các dân tộc thay mạng sống ngươi. ⁵ Đừng sợ, vì ta ở cùng ngươi: ta sẽ khiến dòng dõi ngươi đến từ phương đông, và nhóm họp ngươi từ phương tây. ⁶ Ta sẽ bảo phương bắc rằng: Hãy buông ra! và bảo phương nam rằng: Chớ cầm lại làm chi! Hãy đem các con trai ta về từ nơi xa, đem các con gái ta về từ nơi đầu cùng đất, ⁷ tức là những kẻ xưng bằng tên ta, ta đã dựng nên họ vì vinh quang ta; ta đã tạo thành và đã làm nên họ. ⁸ Hãy đem dân này ra, là dân có mắt mà đui, và những kẻ có tai mà điếc! ⁹ Các nước hãy nhóm lại, các dân tộc hãy hiệp lại! Trong vòng họ, ai có thể rao truyền sự này, và tỏ cho chúng ta những sự từ trước? Họ hãy dẫn người làm chứng, hầu cho mình được xưng công bình, và cho người ta nghe mà nói rằng: Aáy là thật! ¹⁰ Đức Giê-hô-va phán: Các

người là kẻ làm chứng ta, và là đầy tớ ta đã chọn, hầu cho các người được biết và tin ta, và hiểu rằng ta là Chúa! Chẳng có Đức Chúa Trời nào tạo thành trước ta, và cũng chẳng có sau ta nữa. ¹¹ Aáy chính ta, chính ta là Đức Giê-hô-va, ngoài ta không có cứu chúa nào khác. ¹² Aáy chính ta là Đấng đã rao truyền, đã giải cứu, và đã chỉ bảo, chẳng có thần nào lạ giữa các người. Đức Giê-hô-va phán: Các người đều là người làm chứng, và ta là Đức Chúa Trời! ¹³ Thật, từ khi có ngày ta đã là Đức Chúa Trời, chẳng ai có thể giải cứu khỏi tay ta. Ta làm ra, ai ngăn cấm ta được? ¹⁴ Đức Giê-hô-va, Đấng Cứu chuộc các người, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Vì có các người, ta đã sai đến Ba-by-lôn, khiến chúng nó, tức là người Canh-đê, như là người chạy trốn, xuống các tàu mình đã lấy làm vui mừng. ¹⁵ Ta, Đức Giê-hô-va, là Đấng Thánh của các người, Đấng tạo thành Y-sơ-ra-ên, tức Vua các người. ¹⁶ Đức Giê-hô-va, là Đấng đã mở lối trong biển và đường vượt qua dòng nước mạnh, ¹⁷ khiến xe, ngựa, cơ binh và lính mạnh nhóm lại, thấy đều nằm cả tại đó, sẽ không dậy nữa, bị ngột và tắt đi như tim đèn, phán như vậy: ¹⁸ Đừng nhớ lại sự đã qua, và chớ nghĩ đến sự đời trước. ¹⁹ Nay, ta sắp làm một việc mới, việc này sẽ hiện ra ngay; các người há chẳng biết sao? Aáy là ta sẽ vạch một con đường trong đồng vắng, và khiến những sông chảy trong nơi sa mạc. ²⁰ Những thú đồng, với muông rừng và chim đà, sẽ tôn vinh ta; vì ta đặt các dòng nước trong đồng vắng và

các sông trong sa mạc, dâng cho dân ta đã chọn được uống. ²¹ Ta đã làm nên dân này cho ta, nó sẽ hát khen ngợi ta. ²² Song, hỡi Gia-cốp, người chẳng từng kêu cầu ta! Hỡi Y-sơ-ra-ên, người đã chán ta! ²³ Người chẳng dùng chiên làm của lễ thiêu dâng cho ta, chẳng dùng hi sinh tôn kính ta. Ta chẳng làm phiền người mà khiến dâng lễ vật, cũng chẳng làm nhọc người mà khiến đốt hương. ²⁴ Người chẳng lấy tiền mua xương bồ cho ta, và chẳng lấy mỡ của hi sinh làm cho ta no; nhưng lại lấy tội lỗi mình làm cho ta phiền, lấy sự gian ác làm cho ta nhọc. ²⁵ Aáy chính ta, là Đấng vì mình ta mà xóa sự phạm tội người; ta sẽ không nhớ đến tội lỗi người nữa. ²⁶ Hãy nhắc lại cho ta nhớ; chúng ta hãy bình luận cùng nhau; hãy luận lẽ đi, hầu cho người được xưng công bình. ²⁷ Thử tố người đã phạm tội, các thầy giáo người lại phạm phép nghịch cùng ta. ²⁸ Vậy nên ta làm nhọc các quan trưởng của nơi thánh; ta sẽ bắt Gia-cốp làm sự rửa sả, và Y-sơ-ra-ên làm sự gièm chê.

44

¹ Bây giờ, hỡi Gia-cốp, tôi tố ta, hỡi Y-sơ-ra-ên mà ta đã chọn, hãy nghe! ² Đức Giê-hô-va, là Đấng đã làm nên người, đã gây nên người từ trong lòng mẹ, và sẽ giúp đỡ người, phán như vậy: Hỡi Gia-cốp, tôi tố ta, và Giê-su-run mà ta đã chọn, đừng sợ chi; ³ vì ta sẽ rót nước trên kẻ khát, cho suối chảy nơi đất khô. Ta sẽ đổ Thần ta trên dòng dõi người, và phước lành ta trên

những kẻ ra từ người. ⁴ Chúng nó sẽ nẩy nở giữa đám cỏ, như cây liễu dựa dòng nước. Người này sẽ nói rằng: Ta thuộc về Đức Giê-hô-va; người kia xưng ⁵ mình bằng danh của Gia-cốp, kẻ khác nữa lấy tay mình viết rằng: Ta thuộc về Đức Giê-hô-va, và xưng mình bằng danh Y-sơ-ra-ên. ⁶ Đức Giê-hô-va, là Vua và Đấng Cứu chuộc của Y-sơ-ra-ên, là Đức Giê-hô-va vạn quân, phán như vậy: Ta là đầu tiên và cuối cùng; ngoài ta không có Đức Chúa Trời nào khác. ⁷ Ai là kẻ kêu gọi như ta, rao bảo và phán truyền điều đó từ khi ta đã lập dân tộc xưa này? thì hãy rao truyền sự mai sau và điều chi sẽ xảy đến! ⁸ Chớ kinh hãi và cũng đừng bối rối. Từ thuở đó ta há chẳng từng rao ra cho các người biết sao? Các người làm chứng cho ta. Ngoài ta có Đức Chúa Trời nào khác không? Thật, chẳng có Vàng Đá nào khác; ta không biết đến! ⁹ Những thợ chạm tượng đều là hư vô, việc họ rất ưa thích chẳng có ích gì. Những kẻ làm chứng của họ không thấy và không biết, để họ mang xấu hổ. ¹⁰ Ai là kẻ tạo một vì thần, đúc một tượng, mà không có ích chi? ¹¹ Nay, mọi kẻ làm bạn về việc đó sẽ bị nhục, những thợ đó chẳng qua là loài người! Họ hãy nhóm lại hết thảy và đứng lên! Chắc sẽ cùng nhau bị kinh hãi và xấu hổ. ¹² Thợ rèn lấy một thổi sắt nung trên than lửa; dùng búa mà đập, dùng cánh tay mạnh mà làm; mặc dầu đói và kém sức; không uống nước và kiệt cả người. ¹³ Thợ mộc giăng dây; dùng phấn mà gạch; đẽo bằng cái chày, đo bằng cái nhíp; làm

nên tượng người, giống hình người tốt đẹp, để ở trong một cái nhà. ¹⁴ Lại đi đốn cây bách; lấy cây lật, cây dẻ, mà mình đã chọn trong các thứ cây trên rừng; trồng cây thông, mưa xuống làm cho lớn lên. ¹⁵ Gỗ ấy người ta sẽ dùng mà chụm, lấy về mà sưởi. Cùng dùng để đun lửa hấp bánh; lại cũng lấy mà làm một vị thần, rồi thờ lạy nó, làm nó nên một tượng chạm mà quì lạy trước mặt nó. ¹⁶ Họ chụm đi phân nửa trong lửa, còn phân nửa thì dùng mà nướng thịt, ăn cho no; hoặc sưởi cho ấm, và nói rằng: Hà! này ta sưởi đây; ta thấy ngọn lửa! ¹⁷ Đoạn, gỗ còn thừa lại, làm một vị thần, tức là tượng chạm mình; cúi mình trước mặt nó mà thờ lạy, cầu nguyện nó mà rằng: Xin giải cứu tôi, vì ngài là thần của tôi!... ¹⁸ Những người ấy không biết và không suy xét; vì mắt họ nhắm lại để đừng thấy, lòng họ lấp đi để đừng hiểu. ¹⁹ Trong bọn họ chẳng ai suy đi nghĩ lại, chẳng ai có sự thông biết khôn sáng mà nói rằng: Ta đã lấy phân nửa mà chụm; đã hấp bánh trên lửa than; đã quay thịt và ăn rồi; còn thừa lại, ta dùng làm một vật góm ghiếc sao? Ta lại đi cúi mình lạy một gốc cây sao? ²⁰ Người đó ăn tro, lòng mê muội đã làm cho lia bỏ đường, chẳng có thể tự cứu linh hồn mình, hay là nói rằng: Trong tay hữu ta há chẳng phải là đồ giả dối sao? ²¹ Hỡi Gia-cốp, hỡi Y-sơ-ra-ên, hãy nhớ các điều này! Vì người là tôi tớ ta. Ta đã gây nên người; hỡi Y-sơ-ra-ên, người là tôi tớ ta, ta sẽ không quên người! ²² Ta đã xóa sự phạm tội người như mây đậm, và tội lỗi người như đám

mây. Hãy trở lại cùng ta, vì ta đã chuộc người.
²³ Hỡi các tầng trời, hãy hát vui mừng vì Đức Giê-hô-va đã làm hoàn thành! Hỡi các nơi sâu dưới đất, hãy reo la! Hỡi các núi, rừng cũng mọi cây cối trên rừng, hãy cất tiếng mà hát! vì Đức Giê-hô-va đã chuộc Gia-cốp, và sẽ tỏ sự vinh hiển Ngài ra trong Y-sơ-ra-ên. ²⁴ Đức Giê-hô-va, là Đấng Cứu chuộc người, đã gây nên người từ trong lòng mẹ, phán như vậy: Ta là Đức Giê-hô-va, đã làm nên mọi vật, một mình ta đã giương các tầng trời và trải đất, ai ở cùng ta? ²⁵ Aáy chính ta làm trật các điềm của kẻ nói dối, khiến thầy bói nên ngu muội, làm cho kẻ trí tháo lui, biến sự khôn ngoan nó ra dại khờ; ²⁶ Chúa làm ứng nghiệm lời của tôi tớ Ngài; thiết hành mưu của sứ giả Ngài; phán về thành Giê-ru-sa-lem rằng: Nó sẽ có người ở; và về các thành của Giu-đa rằng: Nó sẽ được lập lại, ta sẽ dựng lại các nơi hoang vu của nó; ²⁷ phán cùng vực sâu rằng: Hãy khô đi, ta sẽ làm cạn các sông; ²⁸ phán về Si-ru rằng: Nó là người chẵn chiên của ta; nó sẽ làm nên mọi sự ta đẹp lòng; lại cũng phán về Giê-ru-sa-lem rằng: Nó sẽ được lập lại, và phán về đền thờ rằng: Nền người sẽ lại lập.

45

¹ Đức Giê-hô-va phán thế này cùng Si-ru, là người xúc dầu của Ngài, ta đã cầm lấy tay hữu người, đặt hàng phục các nước trước mặt người, và ta sẽ tháo dây lưng các vua; đặt mở các cửa thành trước mặt người, cấm không được đóng lại: ² Ta sẽ đi trước mặt người, ban

bằng các đường gập ghềnh; phá vỡ các cửa bằng đồng, bẻ gãy then gài bằng sắt; ³ ta sẽ ban vật báu chứa trong nơi tối, của cái chứa trong nơi kín cho người, để người biết rằng chính ta, là Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, đã lấy tên người gọi người. ⁴ Vì cố Gia-cốp, tôi tớ ta, và Y-sơ-ra-ên, kẻ lựa chọn của ta, nên ta đã lấy tên người gọi người, và đặt tên thêm cho người đầu người không biết ta. ⁵ Ta là Đức Giê-hô-va, không có Đấng nào khác, ngoài ta không có Đức Chúa Trời nào khác nữa. Dầu người không biết ta, ta sẽ thất lạng người, ⁶ hầu cho từ phía mặt trời mọc đến phía mặt trời lặn họ được biết rằng không có Đức Chúa Trời nào khác ngoài ta. Ta là Đức Giê-hô-va, không có đấng nào khác. ⁷ Aáy chính ta là Đấng gây nên sự sáng và dựng nên sự tối tăm, làm ra sự bình an và dựng nên sự tai vạ; chính ta, là Đức Giê-hô-va, là mọi sự đó. ⁸ Hỡi các tầng trời, hãy sa móc xuống từ trên cao, vòng khung hãy đổ sự công bình xuống! Đất hãy tự nẻ ra, đặng sanh sự cứu rỗi, sự công bình mọc lên cả một lần! Ta, là Đức Giê-hô-va, đã dựng nên sự đó. ⁹ Khốn thay cho kẻ cãi lại với Đấng tạo nên mình! một bình trong các bình bằng đất! Đất sét há dễ nói cùng thợ gốm là người nhồi mình rằng: Người làm chi? hoặc việc người làm ra há nói rằng: Nó không có tay? ¹⁰ Khốn thay cho kẻ nói cùng cha mình rằng: Cha sinh ra gì? và cùng đàn bà rằng: Người đẻ gì? ¹¹ Đức Giê-hô-va, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, tức là Đấng đã làm ra Y-sơ-ra-ên, phán như

vầy: Các người hãy hỏi ta về những sự sẽ đến; hãy bảo ta về sự các con trai ta, và về việc làm bởi tay ta. ¹² Ấy chính ta đã làm ra đất, dựng nên loài người ở trên đất; chính ta, tức là tay ta, đã giương ra các tầng trời, và đã truyền bảo các cơ binh nó. ¹³ Ấy chính ta đã dậy người lên trong sự công bình, và sẽ ban bằng mọi đường lối người. Người sẽ lập lại thành ta, và thả kẻ bị đầy của ta, không cần giá chuộc, cũng không cần phần thưởng, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. ¹⁴ Đức Giê-hô-va phán như vầy: Lời lã nước Ê-díp-tô, của cải nước Ê-thi-ô-bi, cùng người Sa-bê, người vóc dạng cao lớn, đều sẽ qua cùng người và thuộc về người. Họ sẽ bước theo người; mang xiềng mà đến, quỳ lạy trước mặt người và nài xin rằng: Thật Đức Chúa Trời ở giữa người; ngoài Ngài chẳng có ai khác, không có Đức Chúa Trời nào nữa. ¹⁵ Hỡi Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, là Cứu Chúa, Ngài thật là Đức Chúa Trời ẩn mình! ¹⁶ Hết thảy chúng nó đều bị xấu hổ nhục nhơ; những thợ làm hình tượng cùng nhau trở về, rất là mắc cỡ. ¹⁷ Duy Y-sơ-ra-ên đã được Đức Giê-hô-va cứu cho, được sự cứu đời đời, đến đời đời vô cùng các người không còn mang hổ mang nhơ! ¹⁸ Vì Đức Giê-hô-va, là Đấng đã dựng nên các tầng trời, tức là Đức Chúa Trời đã tạo thành đất và làm ra nó, đã lập nó cho bền vững, chẳng phải dựng nên là trống không, bèn đã làm nên để dân ở, phán như vầy: Ta là Đức Giê-hô-va, không có Đấng nào khác! ¹⁹ Ta chẳng hề nói cách kín giấu, chẳng nói trong nơi của đất tối

tầm. Ta chẳng từng phán cùng dòng dõi Gia-cốp rằng: Các người tìm ta là vô ích. Ta, là Đức Giê-hô-va, phán sự công bình, truyền điều chân thật. ²⁰ Hỡi dân thoát nạn của các nước, hãy nhóm lại và đến, thấy cùng nhau lại gần! Những kẻ khiên gổ của tượng chạm mình, cầu nguyện với thần không cứu được, thật là đồ vô thức. ²¹ Vậy hãy truyền rao; hãy bảo chúng nó đến gần, và nghị luận cùng nhau! Từ đời xưa ai đã rao ra sự này? ai đã tỏ ra từ lúc thượng cổ? Há chẳng phải ta, là Đức Giê-hô-va, sao? Ngoài ta chẳng có Đức Chúa Trời nào khác! chẳng có Đức Chúa Trời nào khác là công bình và là Cứu Chúa ngoài ta. ²² Hỡi các người hết thảy ở các nơi đầu cùng đất, hãy nhìn xem ta và được cứu! Vì ta là Đức Chúa Trời, chẳng có Chúa nào khác. ²³ Ta đã chỉ mình mà thề, lời công bình ra từ miệng ta sẽ chẳng hề trở lại: mọi đầu gối sẽ quì trước mặt ta, mọi lưỡi sẽ chỉ ta mà thề. ²⁴ Người ta sẽ luận về ta rằng: sự công bình và sức mạnh chỉ ở trong Đức Giê-hô-va, người ta sẽ đến cùng Ngài. Mọi kẻ giận Ngài sẽ bị hổ thẹn. ²⁵ Cả dòng dõi Y-sơ-ra-ên sẽ được xưng công bình trong Đức Giê-hô-va, và nhờ Ngài mà được vinh hiển.

46

¹ Bên cúi xuống; Nê-bô-khom mình; tượng nó chở trên loài thú, trên súc vật. Những vật mà các người vốn thường khiêng, đè nặng quá, làm cho súc vật mệt nhọc. ² Chúng nó cúi xuống, cùng nhau khom mình; đã chẳng cứu được gánh

nặng của mình, và chính mình lại bị bắt làm phu tù. ³ Hỡi nhà Gia-cốp, và hết thảy các người là dân sót của nhà Y-sơ-ra-ên, hãy nghe ta, ta đã gánh vác các người từ lúc mới sanh, bông-ấm các người từ trong lòng mẹ. ⁴ Cho đến chừng các người già cả, đầu râu tóc bạc, ta cũng sẽ bông-ấm các người. Ta đã làm ra, thì sẽ còn gánh vác các người nữa. Ta sẽ bông ấm và giải cứu các người. ⁵ Các người so sánh ta cùng ai, và coi ta bằng ai? Các người lấy ai đọ với ta, đặng chúng ta được giống nhau? ⁶ Kìa, họ móc vàng trong túi ra, và lấy cân mà cân bạc, thuê thợ vàng dùng mà đúc một thần, rồi cúi mình thờ lạy. ⁷ Họ vác tượng ấy trên vai, đem đi, đặt vào chỗ nó: thần cứ đứng đó mà không dời khỏi chỗ nó nữa. Nếu có ai kêu cầu, thì thần chẳng trả lời, và không cứu khỏi nạn được. ⁸ Hãy nhớ mọi sự đó, hãy rõ ra là đáng trượng phu! Hỡi kẻ phạm tội, hãy nghĩ lại! ⁹ Hãy nhớ lại những sự ngày xưa; vì ta là Đức Chúa Trời, và chẳng có Chúa nào khác; ta là Đức Chúa Trời, chẳng có ai giống như ta. ¹⁰ Ta đã rao sự cuối cùng từ buổi đầu tiên, và đã nói từ thuở xưa những sự chưa làm nên. Ta phán rằng: Mưa của ta sẽ lập, và ta sẽ làm ra mọi sự ta đẹp ý. ¹¹ Ta gọi chim ó đến từ phương đông, và gọi người làm mưa ta đến từ xứ xa. Điều ta đã rao ra, ta sẽ làm hoàn thành, điều ta đã định, ta cũng sẽ làm. ¹² Hỡi những người cứng lòng, xa cách sự công bình, hãy nghe ta phán. ¹³ Ta làm cho sự công bình ta đến gần, nó chẳng xa chi, và sự cứu rỗi của ta sẽ chẳng chậm trễ. Ta

sẽ đặt sự cứu rỗi trong Si-ôn cho Y-sơ-ra-ên, là sự vinh hiển ta.

47

¹ Hỡi con gái đồng trinh của Ba-by-lôn, hãy xuống ngồi trong bụi đất! Hỡi con gái người Canh-đê, hãy ngồi dưới đất, người chẳng có ngôi nữa! Vì từ nay về sau, người sẽ không được xưng là dịu dàng yếu điệu nữa đâu. ² Hãy lấy cối xay và đi xay bột; hãy bỏ lúp, vén vạt áo đi, để trần chân, đặng lội qua sông. ³ Sự lừa lồ của người phải tỏ ra, sự sỉ nhục người sẽ bị thấy! Ta sẽ làm sự báo thù, không chừa ai hết. ⁴ Đấng Cứu chuộc của chúng ta, danh Ngài là Đức Giê-hô-va vạn quân, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên. ⁵ Hỡi con gái của người Canh-đê, hãy ngồi làm thình, trốn trong nơi tối tăm! Vì từ nay về sau, người sẽ không được gọi là chủ mẫu của các nước nữa. ⁶ Ta đã nổi giận nghịch cùng dân ta, làm ô uế sản nghiệp ta, và phó hết chúng nó trong tay người. Nhưng người chẳng từng dùng sự thương xót đối với chúng nó; đã tra ách nặng trên người già cả. ⁷ Người nói rằng: Ta sẽ làm chủ mẫu luôn. Người chẳng để những sự ấy vào lòng, và chẳng nghĩ đến cuối cùng sự đó. ⁸ Hỡi người sung sướng ở yên ổn, bụng bảo dạ rằng: Ta đây, ngoài ta chẳng còn ai! Ta sẽ chẳng góa bụa, chẳng biết mất con cái là gì; này, bây giờ hãy nghe đây. ⁹ Cùng trong một giây phút trong một ngày, hai nạn ấy, là sự mất con cái và sự góa bụa, sẽ xảy đến cho người. Hai nạn ấy sẽ đến

đầy đủ trên người, khi người làm tà thuật rất nhiều, và có lắm quyền của phù chú! ¹⁰ Người cậy sự gian ác của mình và nói rằng: Chẳng ai thấy ta. Sự khôn ngoan thông biết của người đã phỉnh dối người, và người tự nói trong lòng rằng: Ta đây, ngoài ta chẳng còn ai! ¹¹ Vậy nên tai vạ sẽ lâm trên người, mà chẳng biết từ đâu; hoạn nạn sẽ đến cho người, mà chẳng trừ được; sự hủy diệt xảy ra thình lình, người không thể liệu trước. ¹² Vậy người hãy đứng lên, dùng những tà thuật với vô số phù chú mà người đã tập từ khi thơ ấu! Có lẽ người sẽ được lợi ích; và có lẽ nhân đó người sẽ nên đáng sợ chẳng? ¹³ Người đã nhọc sức vì có nhiều mưu chước. Vậy những kẻ hỏi trời, xem sao, xem trăng mới mà đoán việc ngày sau, bây giờ hãy đứng lên và cứu người cho khỏi những sự xảy đến trên người. ¹⁴ Kìa, họ sẽ trở nên như rơm rạ, bị lửa thiêu đốt; họ sẽ chẳng cứu mình được khỏi quyền ngọn lửa; lửa ấy chẳng phải lửa than để sưởi, hay là lửa để ngồi kê một bên. ¹⁵ Kìa, những sự mà người đã làm khó nhọc thì đã trở nên như vậy: những kẻ buôn bán với người từ thuở nhỏ, ai về chỗ nấy, chẳng ai đến cứu người hết!

48

¹ Hỡi nhà Gia-cốp, là những người được xưng bằng danh Y-sơ-ra-ên, ra từ nguồn Giu-đa, hãy nghe đây; các người chỉ danh Đức Giê-hô-va mà thề, kêu cầu Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, nhưng chẳng lấy lòng chân thật và công bình.

² Vì họ lấy thành thánh làm danh mình, và cậy Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên; danh Ngài là Đức Giê-hô-va vạn quân. ³ Ta đã phán từ xưa về những sự qua rồi; những sự ấy ra từ miệng ta, và ta đã rao ra: ta đã làm thành linh, và những sự đó đã xảy đến. ⁴ Hỡi Y-sơ-ra-ên, vì ta biết người cứng cổ, gáy người là gân sắt, trán người là đồng, ⁵ nên ta đã phán những sự đó từ xưa, đã dạy người về những sự đó trước khi chưa đến, kéo người nói rằng: Aáy là thần tượng ta đã làm nên, tượng chạm hoặc đúc của ta đã dạy biểu mọi điều đó. ⁶ Người đã nghe rồi, hãy thấy mọi điều đó, sao các người không nói phô đi? Từ nay về sau, ta tỏ ra những sự mới, là sự kín nhiệm người chưa biết. ⁷ Bây giờ những sự đó mới dựng nên, không phải ngày xưa đã có; trước ngày này người chưa nghe chi hết, kéo người nói rằng: Này, ta biết sự đó rồi! ⁸ Không, thật người chưa từng nghe, chưa từng biết, tai người chưa mở ra; vì ta biết rằng người làm gian dối luôn, từ trong lòng mẹ đã được gọi là bội nghịch. ⁹ Ta vì danh mình mà tạm nhịn giận ta; vì sự vinh hiển mình mà nhịn nhục đối với người, đặng không hủy diệt người. ¹⁰ Này, ta luyện người, nhưng không phải như luyện bạc; ta đã thử người trong lò hoạn nạn. ¹¹ Aáy là vì ta, vì một mình ta, mà ta sẽ làm điều đó; vì ta há để nhục danh ta sao? Ta sẽ chẳng nhường sự vinh hiển ta cho thần nào khác. ¹² Hỡi Gia-cốp, và người, Y-sơ-ra-ên ta đã gọi, hãy nghe lời ta: Ta là Đấng đó; ta là đầu tiên và cũng là cuối cùng. ¹³ Tay ta đã lập nền đất,

tay hữu ta đã giương các từng trời; ta gọi đến, trời đất đều đứng lên. ¹⁴ Các người hãy nhóm lại hết thảy, và hãy nghe: Trong vòng họ có ai đã rao ra những sự này không? Người mà Đức Giê-hô-va yêu, sẽ làm điều đẹp ý Ngài nghịch cùng Ba-by-lôn, và cánh tay người sẽ giá lên nghịch cùng người Canh-đê. ¹⁵ Ta, chính ta đã phán, và đã gọi người; ta đã khiến người đến, người sẽ làm thành vương đường lối mình. ¹⁶ Các người hãy đến gần ta, và nghe điều này: Từ lúc ban đầu ta chưa từng nói cách kín giấu. Vừa lúc có sự ấy, ta đã ở đó rồi. Vả, bây giờ, Chúa Giê-hô-va, và Thần của Ngài, sai ta đến. ¹⁷ Đức Giê-hô-va, Đấng Cứu chuộc người, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Ta là Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời người, là Đấng dạy cho người được ích, và dắt người trong con đường người phải đi. ¹⁸ Than ôi! ước gì người đã để ý đến các điều răn ta! thì sự bình an người như sông, và sự công bình người như sóng biển, ¹⁹ dòng dõi người như cát, hoa trái của ruột già người như sạn, danh người chẳng bị diệt bị xóa trước mặt ta. ²⁰ Hãy ra khỏi Ba-by-lôn! Hãy tránh xa người Canh-đê! Hãy cất tiếng reo vui mà rao tin này, tuyên bố và truyền ra cho đến nơi cuối cùng đất! Hãy rằng: Đức Giê-hô-va đã chuộc Gia-cốp, là tôi tớ Ngài. ²¹ Khi Ngài dẫn họ đi ngang qua sa mạc thì họ không khát, vì Ngài đã khiến nước từ vàng đá chảy ra cho họ; đập bể vàng đá, thì nước văng ra. ²² Những người ác chẳng hưởng sự bình an bao giờ, Đức Giê-hô-va phán vậy.

49

¹ Hỡi các cù lao, hãy nghe ta! Hỡi các dân xa lạ, hãy ghé tai! Đức Giê-hô-va đã gọi ta từ trong bụng mẹ, đã nói đến danh ta từ lòng dạ mẹ ta. ² Ngài đã khiến miệng ta giống như gươm bén; lấy bóng tay Ngài mà che ta; làm cho ta như tên nhọn, và giấu ta trong bao tên. ³ Ngài phán cùng ta rằng: Hỡi Y-sơ-ra-ên, ngươi là tôi tớ ta, ta sẽ được sáng danh bởi ngươi. ⁴ Ta có nói rằng: Ta đã làm việc luống công, đã hao sức vô ích và không kết quả. Song lẽ ngay thẳng của ta ở nơi Đức Giê-hô-va, sự ban thưởng cho ta ở nơi Đức Chúa Trời ta. ⁵ Bây giờ, Đức Giê-hô-va là Đấng đã lập ta làm tôi tớ Ngài từ trong bụng mẹ, có khiến ta dẫn Gia-cốp đến cùng Ngài, và nhóm Y-sơ-ra-ên về cùng Ngài; vì ta được tôn trọng trước mắt Đức Giê-hô-va, và Đức Chúa Trời ta là sức mạnh ta. ⁶ Ngài có phán cùng ta rằng: Ngươi làm tôi tớ ta dựng lập lại các chi phái Gia-cốp, và làm cho những kẻ được gìn giữ của Y-sơ-ra-ên lại được trở về, còn là việc nhỏ; ta sẽ khiến ngươi làm sự sáng cho các dân ngoại, hầu cho ngươi làm sự cứu rỗi của ta đến nơi đâu cùng đất. ⁷ Đức Giê-hô-va, Đấng Cứu chuộc Y-sơ-ra-ên, và Đấng Thánh của Ngài, phán cùng người bị loài người khinh dễ, bị dân này gớm ghiếc, là người làm tôi tớ có quyền thế, như vậy: Các vua sẽ thấy và đứng dậy; các quan trưởng sẽ quì lạy, vì có Đức Giê-hô-va là Đấng thành tín, tức là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, là Đấng đã chọn ngươi. ⁸ Đức Giê-hô-va phán như vậy: Ta đã nhậm lời

người trong kỳ thuận tiện, đã vùa giúp người trong ngày cứu rỗi. Ta sẽ gìn giữ người, phó người làm giao ước của dân, dựng lập lại xứ này và chia đất hoang vu làm sản nghiệp cho; ⁹ dựng bảo kê bị trói rằng: Hãy ra, và bảo kê ở trong nơi tối tăm rằng: Hãy tỏ mình! Họ sẽ chặn thả trên đường, và đồng cỏ họ sẽ ở trên các núi trọi. ¹⁰ Họ sẽ không đói không khát, hơi nắng chẳng đốt đến, khí nóng mặt trời chẳng phạm đến nữa; vì Đấng thương xót họ sẽ dắt dẫn, đem họ đến gần suối nước. ¹¹ Ta sẽ làm cho mọi núi ta nên đường phẳng, và các đường cái ta sẽ được sửa sang. ¹² Nay, những kẻ này sẽ đến từ nơi xa; kia, những kẻ kia sẽ đến từ phương bắc, những kẻ nọ từ phương tây, và những kẻ khác từ xứ Si-ni. ¹³ Hỡi trời, hãy hát! Hỡi đất, hãy vui mừng! Hỡi các núi, hãy lên tiếng hát xướng! Vì Đức Giê-hô-va đã yên ủi dân Ngài, cũng thương xót kẻ khốn khó. ¹⁴ Si-ôn từng nói rằng: Đức Giê-hô-va đã lìa bỏ ta; Chúa đã quên ta. ¹⁵ Đàn bà há dễ quên con mình cho bú, không thương đến con trai ruột mình sao? Dầu đàn bà quên con mình, ta cũng chẳng quên người. ¹⁶ Nay ta đã chạm người trong lòng bàn tay ta; các tường thành người thường ở trước mặt ta luôn. ¹⁷ Con cái người chóng vè; kẻ phá hại hủy diệt người sẽ ra khỏi giữa người. ¹⁸ Hãy liếc mắt xem xung quanh người: những kẻ này đều nhóm lại và đến cùng người! Đức Giê-hô-va phán: Thật như ta hằng sống, người sẽ mặc lấy những kẻ này như đồ trang sức, và dùng mà thắt đai như nàng dâu

mới! ¹⁹ Thật, các nơi đổ nát, hoang vu, xứ bị phá hại của người, nay có đông người ở thành ra chật hẹp quá. Những kẻ nuốt người sẽ lánh xa người. ²⁰ Con cái mà người sẽ có, sau khi bị mất những đứa khác, sẽ nói vào tai người rằng: Đất đai chật hẹp quá cho tôi; hãy sắm chỗ cho tôi, đừng tôi ở đây. ²¹ Chắc người sẽ tự nói trong lòng rằng: Ai đã sanh sản cho ta những đứa này? Ta đã mất hết con cái; ta đã son sẻ, bị đầy và lưu lạc? Vậy thì ai đã nuôi những đứa này? Này, ta đã ở một mình, những đứa này có bởi đâu? ²² Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta sẽ giá tay trên các nước, dựng cờ ta trong các dân. Bấy giờ chúng sẽ bông các con trai người, vác các con gái người trên vai mà đến. ²³ Các vua sẽ làm cha nuôi người, các hoàng hậu sẽ làm mẹ vú người; họ sẽ cúi mặt sát đất ở trước mặt người; liếm bụi dưới chân người; người sẽ biết rằng ta là Đức Giê-hô-va, và những kẻ trông cậy ta sẽ chẳng hổ thẹn. ²⁴ Vậy của cải bị người mạnh bạo cướp lấy, há ai giựt lại được sao? Người công bình bị bắt làm phu tù, há ai giải cứu được sao? ²⁵ Song Đức Giê-hô-va phán như vậy: Thật, những kẻ bị người mạnh bạo bắt lấy, sẽ được cứu thoát, mồi của người đáng sợ sẽ bị giựt lại. Vì ta sẽ chống cự kẻ đối địch người, và chính ta sẽ giải cứu con cái người. ²⁶ Ta sẽ làm cho kẻ hiệp đáp người tự ăn thịt mình, say vì máu mình, như vì rượu mới; cả loài xác thịt sẽ biết ta, Đức Giê-hô-va, là Đấng Cứu người, Đấng Chuộc người, tức là Đấng Toàn năng của Gia-cốp!

50

¹ Đức Giê-hô-va phán như vầy: Chớ nào tờ để mà ta đã để mẹ các người ra ở đâu? Ai là người chủ nợ mà ta đã bán các người cho? Nay, các người bị bán, là tại tội lỗi mình; mẹ các người bị bỏ, là tại sự bội nghịch các người. ² Có sao khi ta đến, chẳng thấy có người nào? Có sao khi ta gọi, chẳng có ai thưa lại? Tay ta há ngần quá không chuộc được sao? hay là sức ta không đủ mà cứu được sao? Nay, ta chỉ nạt một cái thì biển liền cạn. Ta biến sông thành đồng vắng; cá dưới sông vì khan nước phải chết khát, hóa ra hôi thối. ³ Ta lấy sự tối tăm mặc cho các tầng trời, và khoác cho một cái bao gai. ⁴ Chúa Giê-hô-va đã ban cho ta cái lưỡi của người được dạy dỗ, hầu cho ta biết dùng lời nói nâng đỡ kẻ mệt mỏi. Ngài đánh thức ta mỗi buổi sớm mai, đánh thức tai ta để nghe lời Ngài dạy, như học trò vậy. ⁵ Thật, Chúa Giê-hô-va đã mở tai ta, ta không trái nghịch, cũng không giựt lùi. ⁶ Ta đã đưa lưng cho kẻ đánh ta, và đưa má cho kẻ nhổ râu ta; ai mắng hoặc giở trên ta, ta chẳng hề che mặt. ⁷ Chúa Giê-hô-va sẽ giúp ta, nên ta chẳng bị mắc cỡ; vậy ta làm cho mặt ta cứng như đá; vì biết mình sẽ chẳng có điều chi xấu hổ. ⁸ Đáng xưng ta công bình đã đến gần; ai dám kiện với ta? Hãy cùng ta đều đứng lên! Ai là kẻ đối địch ta? Hãy lại gần ta! ⁹ Thật, Chúa Giê-hô-va sẽ đến giúp ta: Ai định tội lỗi ta được? Nay, hết thầy chúng nó sẽ cũ đi như áo, bị sâu cắn rách. ¹⁰ Trong vòng các người nào có ai kính sợ Đức Giê-hô-va, và

nghe tiếng của tôi tớ Ngài? Kẻ nào đi trong tối tăm và không có sự sáng thì hãy trông cậy danh Đức Giê-hô-va, hãy nương nhờ Đức Chúa Trời mình. ¹¹ Kìa, hết thấy các người là kẻ thấp lửa và đốt đuốc vây lấy mình, thì hãy đi giữa ngọn lửa mình và giữa những đuốc mình đã đốt! Ấy là sự tay ta đã làm cho các người, các người sẽ nằm trong sự buồn bực!

51

¹ Các người là kẻ theo sự công bình, là kẻ tìm Đức Giê-hô-va, hãy nghe ta! Khá nhìn xem vầng đá mà các người đã được đục ra, và cái lỗ của hang mà các người đã được đào lên! ² Hãy nghĩ đến tổ người là Aùp-ra-ham, cùng Sa-ra, là người đã sanh sản các người; ta đã gọi Aùp-ra-ham khi người chỉ có một mình; ta đã ban phước cho người nên nhiều. ³ Vì Đức Giê-hô-va đã yên ủi Si-ôn; Ngài đã yên ủi mọi nơi đổ nát của nó. Ngài đã khiến đồng vắng nên như vườn Ê-đen, nơi sa mạc nên như vườn Đức Giê-hô-va; giữa vườn ấy sẽ có sự vui vẻ, mừng rỡ, tạ ơn, và tiếng ca hát. ⁴ Hỡi dân ta, hãy chăm chỉ mà nghe ta; hỡi nước ta, hãy lắng tai cho ta! Vì sẽ có luật pháp ra từ ta, và ta sẽ lập sự công bình làm sự sáng cho các dân. ⁵ Sự công bình của ta đã gần; sự cứu rỗi của ta đã ra, cánh tay ta sẽ xét đoán các dân. Các cù lao sẽ trông đợi ta, và chúng nó sẽ nhờ cậy cánh tay ta. ⁶ Hãy ngược mắt lên các tầng trời và cúi xem dưới đất; vì các tầng trời sẽ tan ra như khói, đất sẽ cũ như áo, dân cư trên

đất sẽ chết như ruồi: nhưng sự cứu rỗi của ta còn đời đời, sự công bình của ta chẳng hề bị bỏ đi. ⁷ Hỡi dân biết điều công nghĩa, ghi luật pháp ta trong lòng, hãy nghe ta! Chớ e người ta chê bai, đừng sợ họ nhieéc móc. ⁸ Vì sâu sẽ cắn nuốt họ như cắn áo, mọt sẽ ăn họ như ăn lông chiên; nhưng sự công bình của ta sẽ còn mãi, sự cứu rỗi của ta còn đến muôn đời. ⁹ Hỡi cánh tay Đức Giê-hô-va, hãy thức dậy, thức dậy! Hãy mặc lấy sức mạnh đi! Hãy thức dậy như ngày xưa, như các đời thượng cổ! Há chẳng phải Ngài là Đấng đã phân thân Ra-háp và đâm con quái vật lớn sao? ¹⁰ Há chẳng phải Ngài là Đấng đã làm cạn biển, tắt nước vực lớn, làm cho biển sâu ra một con đường, hầu cho dân đã được chuộc đi qua sao? ¹¹ Dân mà Đức Giê-hô-va đã chuộc sẽ trở về, sẽ hát mà đến Si-ôn. Sự hỉ lạc vô cùng sẽ dội trên đầu họ, họ sẽ được vui vẻ mừng rỡ; sự buồn bực than vãn sẽ tránh đi. ¹² Ta, chính ta, là Đấng yên ủi các người. Người là ai, mà sợ loài người hay chết, sợ con trai loài người là kẻ sẽ trở nên như cỏ? ¹³ mà lại quên Đức Giê-hô-va, Đấng tạo người, đã giương các tầng trời và lập nền đất, và trọn ngày cứ run sợ về cơn giận của kẻ ức hiếp khi nó toan hủy diệt người? Vậy thì bây giờ chớ nào cơn giận của kẻ ức hiếp ấy ở đâu? ¹⁴ Kẻ bị bắt đem đi sẽ chóng được tha ra; sẽ chẳng chết trong hầm, và cũng không thiếu lương thực. ¹⁵ Vì ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, tức là Đấng làm cho biển động, sóng簸 ầm ầm. Đức Giê-hô-va vạn quân là danh Ngài.

¹⁶ Ta đã để lời nói ta trong miệng ngươi, và cho ngươi núp dưới bóng bàn tay ta, dựng dựng các tầng trời và lập nên đất, cùng nói với Si-ôn rằng: Ngươi là dân ta! ¹⁷ Hỡi Giê-ru-sa-lem, hãy thức dậy, thức dậy, và đứng lên! Ngươi đã uống chén thịnh nộ từ tay Đức Giê-hô-va; đã uống cạn chén xoàng-ba, uống cho tới cạn. ¹⁸ Trong vòng các con trai mà Giê-ru-sa-lem đã sanh ra, chẳng một đứa nào để dắt nó; trong vòng các con trai nó đã nuôi, chẳng một đứa nào đến cầm lấy tay. ¹⁹ Hai sự này, tức là diệt vong và hủy phá, đói kém và gươm đao, đã đến cho ngươi, mà ai là kẻ sâu nảo vì ngươi? Ta sẽ lấy gì yên ủi ngươi? ²⁰ Các con trai ngươi đều hao mòn, nằm ngổn ngang nơi ngã ba đường phố, như con nai mắc trong lưới, dây cơ giận của Đức Giê-hô-va và sự quở trách của Đức Chúa Trời ngươi! ²¹ Vậy, bây giờ, hỡi ngươi là kẻ khốn nạn, là kẻ say nhưng không vì rượu, hãy nghe điều này. ²² Chúa Giê-hô-va ngươi, Đức Chúa Trời ngươi, là Đấng binh vực dân mình, phán như vậy: Này, ta đã lấy lại chén xoàng ba từ tay ngươi, tức là cạn của chén thịnh nộ ta, rày về sau ngươi sẽ không uống nó nữa. ²³ Ta sẽ để chén ấy trong tay các kẻ hà hiếp ngươi, tức là các kẻ bảo ngươi rằng: Hãy cúi xuống, đừng chúng ta bước ngang qua! Rồi ngươi cong lưng sát đất, như con đường cho người ta qua lại.

52

¹ Hỡi Si-ôn, hãy thức dậy, thức dậy, mặc lấy

sức mạnh người! Hỡi Giê-ru-sa-lem, là thành thánh, hãy mặc lấy áo đẹp! Vì rày về sau kẻ không chịu phép cắt bì và kẻ ô uế sẽ không vào nơi người nữa. ² Hỡi Giê-ru-sa-lem, hãy chỗi dậy, dù bụi bặm đi, và ngồi lên; hỡi con gái Si-ôn, là kẻ phu tù, hãy cởi trói nơi cổ người. ³ Vì Đức Giê-hô-va phán như vậy: Các người đã bị bán nhưng không; cũng sẽ được chuộc lại chẳng bằng tiền bạc. ⁴ Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Xưa kia dân ta xuống Ê-díp-tô đặng trú ngụ; song người A-si-ri vô-cớ mà hà hiếp nó. ⁵ Đức Giê-hô-va phán: Bây giờ, ta làm gì đây? Vì dân ta đã vô cớ bị đày đi. Đức Giê-hô-va phán: Những kẻ cai trị nó cất tiếng van la cả ngày, nói phạm đến danh ta không thôi. ⁶ Vậy nên dân ta sẽ biết danh ta; thật, trong ngày đó, nó sẽ biết rằng chính ta là Đấng phán rằng: Này, ta đây! ⁷ Những kẻ đem tin tốt, rao sự bình an, đem tin tốt về phước lành, rao sự cứu chuộc, bảo Si-ôn rằng: Đức Chúa Trời người trị vì, chân của những kẻ ấy trên các núi xinh đẹp là dường nào! ⁸ Tiếng những kẻ canh cửa người! họ cất tiếng, cùng nhau hát xướng; vì họ sẽ thấy mắt đối mắt khi Đức Giê-hô-va trở về Si-ôn. ⁹ Hỡi những nơi hoang vu của Giê-ru-sa-lem, hãy trở giọng hát mừng chung rập. Vì Đức Giê-hô-va đã yên ủi dân Ngài, đã chuộc lại Giê-ru-sa-lem. ¹⁰ Đức Giê-hô-va đã tỏ trần cánh tay thánh Ngài trước mắt mọi nước; mọi đầu cùng đất đã thấy sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời chúng ta! ¹¹ Các người hãy đi, hãy đi, đi ra khỏi đó! Đừng động đến đồ ô uế, hãy

ra khỏi giữa nó. Các người là kẻ mang khí dụng Đức Giê-hô-va, hãy làm cho sạch mình! ¹² Vả, các người đi ra không cần phải vội vàng, cũng không cần phải trốn tránh; vì Đức Giê-hô-va sẽ đi trước mặt các người, và Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên đi sau gìn giữ người. ¹³ Nay, tôi tớ ta sẽ làm cách khôn ngoan; sẽ được tôn lên, dấy lên, và rất cao trọng. ¹⁴ Như nhiều kẻ thấy người mà lấy làm lạ (mặt mày người xài-xể lắm hơn kẻ nào khác, hình dung xài-xể hơn con trai loài người), ¹⁵ thì cũng vậy người sẽ vẫy rửa nhiều dân, và các vua ngậm miệng lại vì người; vì họ sẽ thấy điều chưa ai nói cho mình, và sẽ hiểu biết điều mình chưa hề nghe.

53

¹ Ai tin điều đã rao truyền cho chúng ta, và cánh tay Đức Giê-hô-va đã được tỏ ra cho ai?
² Người đã lớn lên trước mặt Ngài như một cái chồi, như cái rễ ra từ đất khô. Người chẳng có hình dung, chẳng có sự đẹp đẽ; khi chúng ta thấy người, không có sự tốt đẹp cho chúng ta ưa thích được. ³ Người đã bị người ta khinh dể và chán bỏ, từng trải sự buồn bực, biết sự đau ốm, bị khinh như kẻ mà người ta che mặt chẳng thèm xem; chúng ta cũng chẳng coi người ra gì.
⁴ Thật người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn bực của chúng ta; mà chúng ta lại tưởng rằng người đã bị Đức Chúa Trời đánh và đập, và làm cho khốn khổ. ⁵ Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta

mà bị thương. Bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh. ⁶ Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của hết thầy chúng ta đều chất trên người. ⁷ Người bị hiếp đáp, nhưng khi chịu sự khốn khổ chẳng hề mở miệng. Như chiên con bị dắt đến hàng làm thịt, như chiên câm ở trước mặt kẻ hót lông, người chẳng từng mở miệng. ⁸ Bởi sự ức hiếp, và xử đoán, nên người đã bị cất lấy; trong những kẻ đồng thời với người có ai suy xét rằng người đã bị dứt khỏi đất người sống, là vì có tội lỗi dân ta đáng chịu đánh phạt? ⁹ Người ta đã đặt mồ người với những kẻ ác, nhưng khi chết, người được chôn với kẻ giàu; dầu người chẳng hề làm điều hung dữ và chẳng có sự dối trá trong miệng. ¹⁰ Đức Giê-hô-va lấy làm vừa ý mà làm tổn thương người, và khiến gặp sự đau ốm. Sau khi đã dâng mạng sống người làm tế chuộc tội, người sẽ thấy dòng dõi mình; những ngày người sẽ thêm dài ra, và ý chỉ Đức Giê-hô-va nhờ tay người được thành vượng. ¹¹ Người sẽ thấy kết quả của sự khốn khổ linh hồn mình, và lấy làm thỏa mãn. Tội tớ công bình của ta sẽ lấy sự thông biết về mình làm cho nhiều người được xưng công bình; và người sẽ gánh lấy tội lỗi họ. ¹² Vậy nên ta sẽ chia phần cho người đồng với người lớn. Người sẽ chia của bắt với những kẻ mạnh, vì người đã đổ mạng sống mình cho đến chết, đã bị kể vào hàng kẻ dữ, đã mang lấy tội

lỗi nhiều người, và cầu thay cho những kẻ phạm tội.

54

¹ Hỡi kẻ son sè, không sanh đẻ kia, hãy ca hát. Hỡi người là kẻ chưa biết sự đau đớn sanh nở, hãy hát xướng reo mừng, vì con cái của vợ bị bỏ sẽ đông hơn con cái của đàn bà có chồng, Đức Giê-hô-va phán vậy. ² Hãy mở rộng nơi trại người, giương màn chỗ người ở. Chớ để chật hẹp; hãy giăng dây cho dài, đóng cọc cho chắc! ³ Vì người sẽ lan rộng ra bên hữu và bên tả; dòng dõi người sẽ được các nước làm cơ nghiệp, và sẽ làm cho các thành hoang vu đông dân cư. ⁴ Đừng sợ chi; vì người sẽ chẳng bị hổ thẹn. Chớ mắc cỡ; vì người chẳng còn xấu hổ nữa. Người sẽ quên điều sỉ nhục lúc còn thơ ấu, và đừng nhớ lại sự nhơ nhuốc trong khi mình đang góa bụa. ⁵ Vì chồng người tức là Đấng đã tạo thành người; danh Ngài là Đức Giê-hô-va vạn quân. Đấng chuộc người tức là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, sẽ được xưng là Đức Chúa Trời của cả đất. ⁶ Đức Giê-hô-va đã gọi người, như gọi vợ đã bị bỏ và phiền rầu trong lòng, như vợ cưới lúc còn trẻ và đã bị để, Đức Chúa Trời người phán vậy. ⁷ Ta đã bỏ người trong một lát; nhưng ta sẽ lấy lòng thương xót cả thể mà thân người lại. ⁸ Trong cơn nóng giận, ta ẩn mặt với người một lúc, nhưng vì lòng nhân từ vô cùng, ta sẽ thương đến người, Đấng Cứu chuộc người là Đức Giê-hô-va phán vậy. ⁹ Điều đó cũng như nước lụt

về đòi Nô-ê, như khi ta thề rằng nước lụt của Nô-ê sẽ không tràn ra trên đất nữa; thì ta cũng thề rằng ta sẽ không giận người nữa, và cũng không trách phạt người. ¹⁰ Dầu núi dời, dầu đổi chuyển, nhưng lòng nhân từ ta đối với người chẳng dời khỏi người, lời giao ước bình an của ta chẳng chuyển, Đức Giê-hô-va, là Đấng thương xót người, phán vậy. ¹¹ Hỡi người đang cùng khốn, bị bão lung lay, mất sự yên ủi, này, ta sẽ lấy đơn sa lát đá người, sẽ lập nền người bằng thanh ngọc. ¹² Ta sẽ lấy hồng ngọc làm tường xếp người, lấy san hô làm các cửa người, và cả bờ cõi người đều làm bằng đá quý. ¹³ Hết thầy con cái người sẽ được Đức Giê-hô-va dạy dỗ, và sự bình an của con cái người sẽ lớn. ¹⁴ Người sẽ được đứng vững trong sự công bình, tránh khỏi sự hiếp đáp, vì chẳng sợ chi hết. Người sẽ xa sự kinh hãi, vì nó chẳng hề đến gần người. ¹⁵ Này, nếu người ta lập mưu hại người, ấy chẳng phải bởi ta. Kẻ nào lập mưu hại người sẽ vì cố người mà sa ngã. ¹⁶ Này, chính ta đã tạo thành người thợ rèn thổi lửa than, chế ra khí dụng để dùng; và cũng chính ta đã tạo thành kẻ phá diệt đặng làm sự phá diệt. ¹⁷ Phàm binh khí chế ra nghịch cùng người sẽ chẳng thành lợi, và người sẽ định tội mọi lưỡi dấy lên để xét đoán người. Đức Giê-hô-va phán: Ấy là phần cơ nghiệp của các tội tở Đức Giê-hô-va, và sự công bình bởi ta ban cho họ.

55

¹ Hỡi những kẻ nào khát, hãy đến suối nước! Và người nào không có tiền bạc, hãy đến, mua mà ăn! Hãy đến, mua rượu và sữa mà không cần tiền, không đòi giá. ² Sao các người trả tiền để mua đồ không phải là bánh? Sao các người đem công lao mình đổi lấy vật chẳng làm cho no? Hãy chăm chỉ nghe ta, hãy ăn của ngon, và cho linh hồn các người vui thích trong của béo. ³ Hãy nghiêng tai, và đến cùng ta; hãy nghe ta, thì linh hồn các người được sống. Ta sẽ lập với các người một giao ước đời đời, tức là sự nhân từ chắc thật đã hứa cùng Đa-vít. ⁴ Nay, ta đã lập người lên làm chứng kiến cho các nước, làm quan trưởng và quan tướng cho muôn dân. ⁵ Nay, người sẽ kêu gọi nước mà người chưa hề biết, và nước chưa hề biết người sẽ chạy đến cùng người, vì có Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, là Đấng đã làm vinh hiển người. ⁶ Hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va đang khi mình gặp được; hãy kêu cầu đang khi Ngài ở gần! ⁷ Kẻ ác khá bỏ đường mình, người bất nghĩa khá bỏ các ý tưởng; hãy trở lại cùng Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ thương xót cho, hãy đến cùng Đức Chúa Trời chúng ta, vì Ngài tha thứ dồi dào. ⁸ Đức Giê-hô-va phán: tởm lòng ta chẳng pha, òi yì tởm lòng các người, đởm lòng lòi các người chẳng pha, òi đởm lòng lòi ta. ⁹ Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu. ¹⁰ Và, như

mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đơm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ giao, có bánh cho kẻ ăn, ¹¹ thì lời nói của ta cũng vậy, đã ra từ miệng ta, thì chẳng trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều ta muốn, thuận lợi công việc ta đã sai khiến nó. ¹² Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trở tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. ¹³ Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai góc; điều đó sẽ làm cho biết danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tiệt diệt.

56

¹ Đức Giê-hô-va phán như vậy: Hãy giữ điều chánh trực, và làm sự công bình; vì sự cứu rỗi của ta gần đến, sự công bình của ta sắp được bày tỏ. ² Phước thay cho người làm điều đó, và con người cầm vững sự đó, giữ ngày Sa-bát đặng đừng làm ô ướ, cầm tay mình không làm một điều ác nào! ³ Người dân ngoại liên hiệp cùng Đức Giê-hô-va chớ nên nói rằng: Đức Giê-hô-va chắc sẽ biệt ta ra khỏi dân Ngài. Kẻ hoạn cũng chớ nên nói rằng: Này, ta là cây khô. ⁴ Vì Đức Giê-hô-va phán như vậy: Những kẻ hoạn hay giữ các ngày Sa-bát ta, lựa điều đẹp lòng ta, cầm vững lời giao ước ta, ⁵ thì ta sẽ ban cho họ tại trong nhà ta và trong tường ta một chỗ, và một danh tốt hơn danh của con trai con gái;

ta lại sẽ ban cho họ một danh đòi đòi chẳng hề dứt đi. ⁶ Các người dân ngoại về cùng Đức Giê-hô-va, đặng hầu việc Ngài, đặng yêu mến danh Đức Giê-hô-va, đặng làm tôi tớ Ngài; tức là hết thảy những kẻ giữ ngày Sa-bát cho khỏi làm ô uế, và cầm vững lời giao ước ta, ⁷ thì ta sẽ đem họ lên trên núi thánh ta, làm cho họ vui mừng trong nhà cầu nguyện ta. Cửa lễ thiêu và hi sinh họ dâng trên bàn thờ ta, sẽ được nhận lấy; vì nhà ta sẽ gọi là nhà cầu nguyện cho mọi dân tộc. ⁸ Chúa Giê-hô-va, Đấng nhóm dân tan lạc của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Dân nó đã được nhóm lại rồi, ta sẽ còn nhóm các dân khác lại về cùng nó. ⁹ Hỡi loài thú đồng, loài thú rừng, hết thảy hãy đến mà cắn-nuốt. ¹⁰ Những kẻ canh giữ của Y-sơ-ra-ên đều là đui mù, không biết chi hết. Chúng nó thấy đều là chó câm, chẳng biết sữa, đều chiêm bao, nằm sóng sượt, và ham ngủ; ¹¹ lại là chó mê ăn, không biết no. Ấy là những kẻ chần chiên chẳng khôn sáng; mọi người theo đường riêng mình, mỗi người tìm tư lợi mình, người nào cũng vậy. ¹² Nó nói rằng: Hãy đến, ta sẽ lấy rượu, chúng ta say vì rượu mạnh; ngày mai sẽ cũng như ngày nay, trọng thể quá bội.

57

¹ Người công bình chết, chẳng ai để ý đến; người nhân đức bị cất đi, chẳng ai suy nghĩ rằng người công bình bị cất đi khỏi tai vạ hầu đến. ² Người vào trong sự bình an. Mỗi người đi trong đường ngay thẳng, thì được an nghỉ nơi

giường mình. ³ Nhưng các người, là con trai của bà bóng, dòng dõi của kẻ gian dâm và người đi thõa kia, hãy lại gần đây! ⁴ Các người nhạo cười ai? Các người há miệng rộng và le lưỡi nghịch cùng ai? Các người há chẳng phải con cái bội nghịch, dòng dõi nói dối sao? ⁵ Các người hành dâm với nhau trong cây dẽ, dưới cây rậm, giết con cái nơi trũng, dưới lỗ nẻ vàng đá! ⁶ Những đá bóng láng nơi khe suối, tức là phần riêng người; thật, đó là phần người; nên người làm lễ quán và dâng của lễ chay cho những đá đó! Ta há chẳng giận về những sự đó sao? ⁷ Người đặt giường trên núi rất cao, và lên đó dựng dăng của lễ. ⁸ Người đặt dấu ghi đằng sau cửa và sau các trụ cửa; vì người đã trăn mình cho kẻ khác và leo lên; người đã làm rộng giường mình và lập giao ước với chúng nó. Người lại ngó xem giường chúng nó và ưa thích! ⁹ Người đã đem dầu và gia thêm hương liệu dân cho vua kia; đã sai sứ giả mình đi phương xa; đã hạ mình xuống đến âm phủ! ¹⁰ Người đã mệt nhọc vì đường dài; mà chưa từng nói rằng: Aáy là vô ích! Người đã thấy sức lực mình được phần chấn, cho nên người chẳng mòn mỏi. ¹¹ Vậy thì người kiêng ai? người sợ ai, nên mới nói dối, nên nói không nhớ đến ta, và không lo đến sự đó? Có phải tại lâu nay ta làm thịnh mãi, nên người không kính sợ ta chẳng? ¹² Nay, chính ta sẽ rao sự công bình người, mọi việc người làm đều là không ích cho người. ¹³ Khi người sẽ kêu, hết thấy các thần mà người đã nhóm họp hãy

giải cứu người! Gió sẽ đùa các thần ấy đi, một cái thờ là làm mất hết thảy. Nhưng kẻ nào ẩn náu nơi ta, sẽ hưởng đất này, và được hòn núi thánh của ta làm cơ nghiệp. ¹⁴ Người sẽ nói rằng: Hãy đắp đường, hãy đắp đường! hãy ban cho bằng! hãy cất lấy sự ngăn trở khỏi đường dân ta! ¹⁵ Đấng cao cả, ở nơi đòi đòi vô cùng, danh Ngài là Thánh, có phán như vầy: Ta ngự trong nơi cao và thánh, với người có lòng ăn năn đau đớn và khiêm nhường, đặng làm tươi tỉnh thần linh của những kẻ khiêm nhường, và làm tươi tỉnh lòng người ăn năn đau đớn. ¹⁶ Ta chẳng muốn cãi lẽ đòi đòi, cũng chẳng tức giận mãi mãi; vì thần linh sẽ mòn mỏi trước mặt ta, và các linh hồn mà ta đã dựng nên cũng vậy. ¹⁷ Ấy là vì tội tham lam của nó mà ta giận, và đánh nó. Trong cơn giận, ta đã ẩn mặt ta với nó; nhưng nó cứ trở lui đi, theo con đường của lòng mình. ¹⁸ Ta đã xem thấy đường lối nó, ta sẽ chữa lành cho; sẽ dắt đưa và thưởng cho nó sự yên ủi, cùng cho những kẻ lo buồn với nó. ¹⁹ Đức Giê-hô-va phán rằng: Ta dựng nên trái của môi miệng: bình an, bình an cho kẻ ở xa cùng cho kẻ ở gần; ta sẽ chữa lành kẻ ấy. ²⁰ Song những kẻ ác giống như biển đang động, không yên lặng được, thì nước nó chảy ra bùn lầy. ²¹ Đức Chúa Trời ta đã phán: Những kẻ gian ác chẳng hưởng sự bình an.

58

¹ Hãy kêu to lên, đừng dứt; hãy cất tiếng lên như cái loa; rao bảo tội lỗi dân ta cho nó, và rao

bảo sự gian ác nhà Gia-cốp cho nhà ấy! ² Ngày ngày họ tìm kiếm ta và muốn biết đường lối ta; như dân đã theo sự công bình và chưa từng bỏ luật pháp của Đức Chúa Trời mình! Họ cầu hỏi ta sự đoán xét công bình; và vui lòng gần gũi Đức Chúa Trời, ³ mà rằng: Sao chúng tôi kiêng ăn mà Chúa chẳng đoái xem? sao chúng tôi chịu dẫn lòng mà Chúa chẳng biết đến? Này, trong ngày các người kiêng ăn, cũng cứ tìm sự đẹp ý mình, và làm khổ cho kẻ làm thuê. ⁴ Thật, các người kiêng ăn để tìm sự cãi cọ tranh cạnh, đến nỗi nắm tay đánh nhau cộc cằn; các người kiêng ăn trong ngày như vậy, thì tiếng các người chẳng được nghe thấu nơi cao. ⁵ Đó há phải là sự kiêng ăn mà ta chọn lựa, há phải là ngày người ta dẫn lòng mình đâu? Cúi đầu như cây sậy, nằm trên bao gai và trên tro, đó há phải điều người gọi là kiêng ăn, là ngày đẹp lòng Đức Giê-hô-va sao? ⁶ Sự kiêng ăn mà ta chọn lựa, há chẳng phải là bẻ những xiềng hung ác, mở những trói của ách, thả cho kẻ bị ức hiếp được tự do, bẻ gãy mọi ách, hay sao? ⁷ Há chẳng phải là chia bánh cho kẻ đói, đem những kẻ nghèo khổ đã bị đuổi đi về nhà mình, khi thấy kẻ trần truồng thì mặc cho, và chớ hề trở trính những kẻ cốt nhục mình, hay sao? ⁸ Bấy giờ sự sáng người sẽ hừng lên như sự sáng ban mai, người sẽ được chữa lành lập tức; sự công bình người đi trước mặt người, sự vinh hiển của Đức Giê-hô-va sẽ gìn giữ sau người. ⁹ Bấy giờ người cầu, Đức Giê-hô-va sẽ ứng; người kêu, Ngài sẽ phán rằng: Có ta đây! Nếu người

cất-bỏ cái ách khỏi giữa người, không chỉ tay và không nói bậy; ¹⁰ nếu người mở lòng cho kẻ đói, và làm no kẻ khốn khổ, thì sự sáng người sẽ sáng ra trong tối tăm, và sự tối tăm người sẽ như ban trưa. ¹¹ Đức Giê-hô-va sẽ cứ dắt đưa người; làm cho người no lòng giữa nơi khô hạn lớn; làm cho cứng mạnh các xương người, người sẽ như vườn năng tươi, như nước suối chẳng hề khô vậy. ¹² Những kẻ ra từ người sẽ dựng lại nơi đổ nát ngày xưa; người sẽ lập lại các nền của nhiều đời trước. Người ta sẽ xưng người là Kẻ tu bổ sự hư hoại, và là Kẻ sửa đường lại cho người ở. ¹³ Nếu người ngừa giữ chân mình trong ngày Sa-bát, không làm vừa ý mình trong ngày thánh của ta; nếu người xưng ngày Sa-bát là ngày vui thích, coi ngày thánh của Đức Giê-hô-va là đáng kính; nếu người tôn trọng ngày đó, không đi đường riêng mình, không theo ý riêng mình, và không nói lời riêng mình, ¹⁴ bấy giờ người sẽ lấy Đức Giê-hô-va làm vui thích, ta sẽ làm cho người cõi lên các nơi cao trên đất, và lấy sản nghiệp của Gia-cốp, tổ phụ người, mà nuôi người; vì miệng Đức Giê-hô-va đã phán vậy.

59

¹ Này, tay Đức Giê-hô-va chẳng trở nên ngắn mà không cứu được; tai Ngài cũng chẳng nặng nề mà không nghe được đâu. ² Nhưng ấy là sự gian ác các người làm xa cách mình với Đức Chúa Trời; và tội lỗi các người đã che khuất mặt Ngài khỏi các người, đến nỗi Ngài không

nghe các người nữa. ³ Vì tay các người đã ô uế bởi máu, ngón tay các người đã ô uế bởi tội ác; môi các người nói dối, lưỡi các người làm bầm sự xấu xa. ⁴ Trong các người chẳng có ai lấy lẽ công bình mà kêu rêu; chẳng có ai lấy điều chân thật mà đối nại. Hết thấy đều cậy sự hư không, nói lời dối trá, cứ mang điều ác và để ra tội trọng. ⁵ Họ ấp trứng hổ mang và dệt màng nhện; ai ăn những trứng đó sẽ chết và nếu một cái trứng giập ra, sẽ nở thành rắn lục. ⁶ Những màng họ không dùng làm áo được, không thể mặc được hàng họ đã dệt ra; công việc họ là công việc đáng tội, tay họ làm những việc hung tàn. ⁷ Chân họ chạy đến điều ác, nôn nả làm đổ máu vô tội; tư tưởng họ là tư tưởng gian tà, sự phá hại diệt vong là ở trên đường lối họ. ⁸ Họ không biết đường bình an, trong đường họ đi không có sự công nghĩa. Họ tự làm những lối quanh queo: ai đi trong đó thì chẳng biết sự bình an! ⁹ Vậy nên sự công bình đã cách xa chúng ta, sự nhân nghĩa cũng không theo kịp chúng ta. Chúng ta trông mong sự sáng, mà sự tối tăm đây này, trông mong sự sáng láng, mà đi trong u ám. ¹⁰ Chúng ta đi dọc theo tường như người mù; rờ rẫm như người không có mắt; đứng trưa mà vấp chân như chạng vạng; giữa những kẻ mạnh mẽ mà mình như người chết. ¹¹ Chúng ta cứ rên siết như con gấu, và rầm rì như chim bò câu; trông sự công bình, mà nó không đến, đợi sự cứu rỗi, mà nó cách xa! ¹² Phải, sự phạm phép chúng tôi đã thêm nhiều trước mặt Ngài,

tội lỗi chúng tôi làm chứng nghịch cùng chúng tôi. Vì sự phạm phép chúng tôi ở cùng chúng tôi, và chúng tôi biết sự gian ác mình. ¹³ Chúng tôi đã bặt nghịch, chối Đức Giê-hô-va, và trở lòng chẳng theo Đức Chúa Trời mình. Chúng tôi nói sự bạo ngược và phản loạn, cướp mang những lời giả dối trong lòng và nói ra! ¹⁴ Cho nên sự công bình trở lui lại, sự nhân nghĩa đứng xa; vì lẽ thật vấp ngã giữa đường phố, và sự ngay thẳng chẳng được vào. ¹⁵ Lẽ thật đã không còn, ai lánh điều dữ thì phải cướp bắt. Đức Giê-hô-va thấy không có sự công bình thì chẳng đẹp lòng, ¹⁶ thấy không có người, chẳng ai cầu thay, thì lấy làm lạ lùng. Ngài bèn dùng chính cánh tay mình đem sự cứu rỗi đến; lấy sự công bình mình mà nâng đỡ. ¹⁷ Ngài mặc sự công bình làm giáp, đội sự cứu rỗi trên đầu làm mũ trụ; lấy sự báo thù làm áo mà bện, lấy sự sốt sắng làm áo tơ mà choàng mình. ¹⁸ Ngài báo trả cho người ta tùy việc họ làm: sự thanh nộ cho kẻ đối địch Ngài, sự báo oán cho kẻ thù nghịch; Ngài sẽ báo trả các cù lao. ¹⁹ Người ta sẽ kính sợ danh Đức Giê-hô-va từ phương tây, và sự vinh hiển Ngài từ phương mặt trời mọc lên; vì Ngài sẽ đến như sông tràn đầy bởi hơi Đức Giê-hô-va thổi giục. ²⁰ Đấng Cứu chuộc sẽ đến Si-ôn, đến cùng những kẻ thuộc về Gia-cốp, là kẻ bỏ tội lỗi, Đức Giê-hô-va phán vậy. ²¹ Đức Giê-hô-va phán: Về phần ta, này là giao ước ta đã lập với họ. Thần ta ở trên người, cả đến những lời ta đã đặt nơi miệng người, sẽ chẳng lìa khỏi miệng người, miệng dòng dõi người, và

miệng dòng dõi của dòng dõi người, từ bây giờ cho đến đời đời! Đức Giê-hô-va phán vậy.

60

¹ Hãy dậy lên, và sáng lòe ra! Vì sự sáng người đã đến, và vinh quang Đức Giê-hô-va đã mọc lên trên người. ² Đây, sự tối tăm vây phủ đất, sự u ám bao bọc các dân; song Đức Giê-hô-va dậy lên trên người, vinh quang Ngài tỏ rạng trên người. ³ Các dân tộc sẽ đến nơi sự sáng người, các vua sẽ đến nơi sự chói sáng đã mọc lên trên người. ⁴ Hãy ngược mắt lên xung quanh người, và nhìn xem: họ nhóm lại hết thảy, và đến cùng người. Con trai người đến từ xa, con gái người sẽ được bông ảm trong cánh tay. ⁵ Bây giờ người sẽ thấy và được chói sáng, lòng người vừa rung động vừa nở nang; vì sự dư dật dưới biển sẽ trở đến cùng người, sự giàu có các nước sẽ đến với người. ⁶ Muôn vàn lạc đà sẽ che khắp xứ người, cả đến lạc đà một gu ở Ma-đi-an và Ê-pha cũng vậy. Đây, hết thảy những người Sê-ba đem vàng và nhũ hương đến, và rao truyền lời ngợi khen Đức Giê-hô-va. ⁷ Hết thảy bày súc vật của Kê-đa sẽ nhóm lại nơi người, những chiên đực xứ Nê-ba-giốt sẽ làm của người dùng, dâng lên bàn thờ ta làm một của lễ đẹp ý, nên ta sẽ làm sáng nhà của sự vinh hiển ta. ⁸ Những kẻ bay như mây, giống chim bò câu về cửa sổ mình, đó là ai? ⁹ Các cù lao chắc sẽ trông đợi ta, các tàu bè của Ta-rê-si trước nhất đem con trai người từ xa

về, cùng với bạc vàng của họ, vì danh của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và vì Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, bởi Ngài đã làm vinh hiển người. ¹⁰ Các người dân ngoại sẽ sửa xây thành người, các vua họ sẽ hầu việc người; vì khi ta giận, có đánh người, nhưng nay ta ra ơn thương xót người. ¹¹ Các cửa người sẽ mở luôn, ngày đêm đều không đóng, hầu cho người ta đem của báu các nước đến cho người, và dẫn các vua đến làm phu tù. ¹² Vì dân và nước nào chẳng thần phục người thì sẽ bị diệt vong. Những nước đó sẽ bị hoang vu cả. ¹³ Những cây tùng, cây sam, cây hoàng dương vốn là sự vinh hiển của Li-ban, sẽ cùng nhau bị đem đến cho người để trang hoàng nơi thánh ta. Ta sẽ làm cho chỗ ta đặt chân được vinh hiển. ¹⁴ Các con trai của những kẻ ức hiếp người sẽ cúi đầu đến cùng người; mọi kẻ vốn khinh dể người sẽ quì lạy nơi bàn chân người. Người sẽ được xưng là Thành của Đức Giê-hô-va, là Si-ôn của Đấng Thánh Y-sơ-ra-ên. ¹⁵ Xưa kia người đã bị bỏ, bị ghét, đến nỗi không ai đi qua giữa người, ta sẽ làm cho người nên cao trọng đời đời, nên sự vui mừng của nhiều đời. ¹⁶ Người sẽ hút sữa của các nước; bú vú của các vua; người sẽ biết ta, Đức Giê-hô-va, là Đấng Cứu người, Đấng Chuộc người, và là Đấng Toàn năng của Gia-cốp. ¹⁷ Ta sẽ ban vàng thay cho đồng, ban bạc thay cho sắt, ban đồng thay cho gỗ, ban sắt thay cho đá. Ta sẽ khiến sự bình an làm quan cai trị người, và sự công bình làm quan xử đoán người. ¹⁸ Trong xứ người sẽ chẳng nghe nói về

sự hung dữ nữa, trong bờ cõi người cũng không có sự hoang vu và phá hủy nữa; nhưng người sẽ gọi tường mình là “Cứu-rỗi,” cửa mình là “Ngợi khen.”¹⁹ Người sẽ chẳng nhờ mặt trời soi sáng ban ngày nữa, và cũng chẳng còn nhờ mặt trăng chiếu sáng ban đêm; nhưng Đức Giê-hô-va sẽ làm sự sáng đòi đòi cho người, Đức Chúa Trời người sẽ làm vinh quang cho người.²⁰ Mặt trời của người không lặn nữa; mặt trăng chẳng còn khuyết, vì Đức Giê-hô-va sẽ là sự sáng đòi đòi cho người, những ngày sâu thẳm của người đã hết rồi.²¹ Còn dân người, hết thảy sẽ là công bình. Họ sẽ hưởng được xứ này đòi đòi; ấy là nhánh ta đã trồng, việc tay ta làm để ta được vinh hiển.²² Kẻ rất nhỏ trong vòng họ sẽ nên một ngàn, còn kẻ rất hèn yếu sẽ trở nên một dân mạnh. Ta, Đức Giê-hô-va, sẽ nôn nả làm điều ấy trong kỳ nó!

61

¹ Thần của Chúa Giê-hô-va ngự trên ta; vì Đức Giê-hô-va đã xúc dầu cho ta, đặt giăng tin lành cho kẻ khiêm nhường. Ngài đã sai ta đến đặt rịt những kẻ vỡ lòng, đặt rao cho kẻ phu tù được tự do, kẻ bị cầm tù được ra khỏi ngục;
² đặt rao năm ban ơn của Đức Giê-hô-va, và ngày báo thù của Đức Chúa Trời chúng ta; đặt yên ủi mọi kẻ buồn rầu; ³ đặt ban máo hoa cho kẻ buồn rầu ở Si-ôn thay vì tro bụi, ban dầu vui mừng thay vì tang chế, ban áo ngợi khen thay vì lòng nặng nề; hầu cho những kẻ ấy được xưng

là cây của sự công bình, là cây Đức Giê-hô-va đã trồng để được vinh hiển. ⁴ Họ sẽ xây lại các nơi hoang vu ngày xưa, dựng lại các nơi hủy hoại lúc trước, lập lại thành bị hủy phá, là những nơi đổ nát lâu đời. ⁵ Những người khách lạ sẽ đứng đặng chặn bầy chiên các người, những người ngoại quốc sẽ làm kẻ cày ruộng và trồng nho của các người; ⁶ nhưng các người thì sẽ được gọi là thầy tế lễ của Đức Giê-hô-va; sẽ được xưng là chức dịch của Đức Chúa Trời chúng ta; sẽ ăn của báu các nước, và lấy sự vinh hoa của họ mà khoe mình. ⁷ Các người sẽ được gấp hai để thay vì sự xấu hổ; chúng nó sẽ vui vẻ về phận mình để thay sự nhục nhơ. Vậy nên chúng nó sẽ có sản nghiệp bội phần trong xứ mình, và được sự vui mừng đời đời. ⁸ Vì ta, Đức Giê-hô-va, ưa sự chánh trực, ghét sự trộm cướp và sự bất nghĩa. Ta sẽ lấy điều thành tín báo trả lại, và lập giao ước với chúng nó đời đời. ⁹ Dòng-dõi chúng nó sẽ nổi tiếng trong các nước, con cháu sẽ nổi tiếng trong các dân; phàm ai thấy sẽ nhận là một dòng dõi mà Đức Giê-hô-va đã ban phước. ¹⁰ Ta sẽ rất vui vẻ trong Đức Giê-hô-va, linh hồn ta mừng rỡ trong Đức Chúa Trời ta; vì Ngài đã mặc áo cứu rỗi cho ta; khoác áo choàng công bình cho ta, như chàng rể mới diện mào hoa trên đầu mình, như cô dâu mới dồi mình bằng châu báu. ¹¹ Và, như đất làm cho cây mọc lên, vườn làm cho hạt giống nứt lên thể nào, thì Chúa Giê-hô-va cũng sẽ làm cho sự công bình và sự khen ngợi nứt ra trước mặt mọi dân tộc thể ấy.

62

¹ Ta vì cố Si-ôn sẽ chẳng làm thinh, vì cố Giê-ru-sa-lem sẽ chẳng an nghỉ, cho đến chừng nào sự công bình nó rục rờ như sự sáng, và sự cứu rỗi nó chói lòa như ngọn đèn. ² Bây giờ các nước sẽ thấy sự công bình người, các vua sẽ thấy sự vinh hiển người, người sẽ được xưng bằng tên mới mà miệng Đức Giê-hô-va đặt cho. ³ Người sẽ làm mào triều thiên đẹp đẽ trong tay Đức Giê-hô-va, làm mào miện vua trong tay Đức Chúa Trời người. ⁴ Người ta sẽ chẳng gọi người là Kẻ bị bỏ nữa, chẳng gọi đất người là Đất hoang vu nữa; nhưng sẽ gọi người là Kẻ mà ta ưa thích; và đất người sẽ được xưng là Kẻ có chồng; vì Đức Giê-hô-va sẽ ưa thích người, và đất người sẽ có chồng. ⁵ Như người trai tráng cưới người nữ đồng trinh, thì các con trai người cũng sẽ cưới người; chàng rể mới vui mừng vì vợ mới mình, Đức Chúa Trời người cũng vui mừng vì người. ⁶ Hỡi Giê-ru-sa-lem, ta đã đặt các vọng canh trên thành người; cả ngày và đêm chúng nó chẳng hề im lặng. Hỡi các người là kẻ nhắc nhở Đức Giê-hô-va, chớ có nghỉ ngơi chút nào. ⁷ Đừng để Ngài an nghỉ cho đến chừng nào đã lập lại Giê-ru-sa-lem và dùng nó làm sự ngợi khen trong cả đất! ⁸ Đức Giê-hô-va đã chỉ tay hữu mình và cánh tay quyền năng mình mà thề rằng: Ta chắc sẽ chẳng ban lúa mì người cho kẻ thù người ăn nữa, những người dân ngoại sẽ chẳng còn uống rượu nho mới người mà người đã khó nhọc làm ra. ⁹ Song những kẻ có gặt sẽ ăn hoa lợi mình,

và khen ngợi Đức Giê-hô-va; những kẻ có hái nho sẽ uống rượu mình trong hành lang của nơi thánh ta. ¹⁰ Hãy đi qua, bởi cửa thành đi qua; hãy ban bằng đường của dân; hãy đắp đường, hãy đắp đường cái; bỏ hết đá; dựng một cờ xí cho các dân tộc. ¹¹ Nay, Đức Giê-hô-va đã rao truyền ra đến đầu cùng đất rằng: Hãy bảo con gái Si-ôn rằng: Nay, sự cứu rỗi ngươi đến! Phần thưởng đi theo Ngài, và sự thưởng đi trước Ngài. ¹² Người ta sẽ gọi chúng nó là Dân thánh, tức những Kẻ được chuộc của Đức Giê-hô-va; còn ngươi, sẽ được xưng là Thành hay tìm đến, tức Thành không bị bỏ.

63

¹ Đấng từ Ê-đôm đến, từ Bốt-ra tới, mặc áo nhuộm, bận đồ hoa mỹ, cậy sức mạnh cả thể, kéo bộ cách oai nghiêm, là ai? Aáy, chính ta, là Đấng dùng sự công bình mà nói, và có quyền lớn để cứu rỗi! ² Àuò ngươi có màu đỏ, áo xống của ngươi như của người đập bàn ép rượu là vì sao? ³ Chỉ một mình ta đập bàn ép rượu, trong vòng các dân chẳng từng có ai với ta. Trong cơn giận ta đã đập lên; đang khi thanh nộ ta đã nghiền nát ra: máu tươi họ đã vẩy ra trên áo ta, áo xống ta đã vấy hết. ⁴ Vì ta đã định ngày báo thù trong lòng ta, và năm cứu chuộc của ta đã đến. ⁵ Ta đã xem, chẳng có ai đến giúp ta; ta lấy làm lạ vì chẳng có ai nâng đỡ ta! Cánh tay ta bèn cứu ta, sự thanh nộ ta bèn nâng đỡ ta. ⁶ Ta đã giày đập các dân trong cơn giận; đã khiến chúng nó say

vì sự thanh nộ ta, và đã đổ máu tươi chúng nó ra trên đất. ⁷ Ta sẽ nói đến những sự nhân từ của Đức Giê-hô-va, và sự ngợi khen Đức Giê-hô-va, y theo mọi sự Đức Giê-hô-va đã ban cho chúng ta, và thuật lại phước lớn Ngài đã ban cho nhà Y-sơ-ra-ên, y theo những sự thương xót và sự nhân từ vô số của Ngài. ⁸ Vì Ngài có phán: Thật, chúng nó là dân ta, tức con cái sẽ chẳng làm dối; vậy Ngài đã làm Đấng Cứu họ. ⁹ Hễ khi dân Ngài bị khốn khổ, chính Ngài cũng khốn khổ, và thiên sứ trước mặt Ngài đã cứu họ rồi. Chính Ngài đã lấy lòng yêu đang thương xót mà chuộc họ. Ngài đã ẵm bông, và mang họ trong các ngày thuở xưa. ¹⁰ Song họ đã bội nghịch, đã làm cho Thần thánh Ngài buồn rầu, Ngài bèn trở làm cừ thù với họ, và chính mình Ngài chinh chiến cùng họ. ¹¹ Bấy giờ dân nhớ lại ngày xưa, về Mô-i-se và dân sự người, mà nói rằng: Nào Đấng đã làm cho dân và người chăn bầy vật mình ra khỏi biển ở đâu? Nào Đấng đã đặt Thần thánh mình giữa dân sự ở đâu? ¹² là Đấng lấy cánh tay vinh hiển đi bên tay hữu Mô-i-se; là Đấng đã rẽ nước ra trước mặt họ, đặt rạng danh vô cùng; ¹³ là Đấng đã dắt dân qua trên sóng đào, như ngựa chạy đồng bằng, và không sẩy bước. ¹⁴ Thần của Đức Giê-hô-va đã khiến dân sự yên nghỉ, như bầy vật xuống nơi trũng. Cũng vậy, Ngài đã dắt dân mình đi đường, để cho rạng danh vinh hiển mình. ¹⁵ Xin Chúa từ trên trời ngó xuống, từ chỗ ở thánh và vinh hiển của Ngài mà nhìn xem! Chớ nào lòng nóng nảy và công việc lớn Ngài ở đâu? Lòng ước

ao sốt sáng và sự thương xót của Ngài bị ngăn trở đến cùng tôi. ¹⁶ Thật Ngài là Cha chúng tôi, đầu Aùp-ra-ham chẳng biết chúng tôi, Y-sơ-ra-ên cũng chẳng nhận chúng tôi; hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài là Cha chúng tôi, danh Ngài là Đấng Cứu chuộc chúng tôi từ trước đời đời. ¹⁷ Hỡi Đức Giê-hô-va, sao để chúng tôi lầm lạc xa đường Ngài? sao để lòng chúng tôi cứng cõi đến nỗi chẳng kính sợ Ngài? Xin hãy vì cơ các tôi tở Ngài và các chi phái của cơ nghiệp Ngài mà trở lại! ¹⁸ Dân thánh của Ngài được xứ này làm kỷ vật chưa bao lâu; mà kẻ thù chúng tôi đã giày đạp nơi thánh của Ngài. ¹⁹ Từ lâu nay chúng tôi đã như một dân không hề được Ngài cai trị, và không còn đội danh Ngài nữa.

64

¹ ôi! ước gì Ngài xé rách các tầng trời, Ngài ngự xuống và làm rung động các núi trước mặt Ngài, ² như lửa đốt củi khô, như lửa làm sôi nước, hầu cho kẻ thù nghịch biết danh Ngài, các dân tộc run rẩy trước mặt Ngài. ³ Khi Ngài đã làm những sự đáng sợ mà chúng tôi không trông mong, thì Ngài ngự xuống, và các núi đều rung động trước mặt Ngài. ⁴ Từ xưa người ta chưa hề biết, tai chưa hề nghe, mắt chưa hề thấy ngoài Ngài có Đức Chúa Trời nào khác, hay vì kẻ trông đợi mình mà làm những sự thể ấy. ⁵ Ngài đã đón rước kẻ vui lòng làm sự công bình, kẻ đi trong đường lối Ngài và nhớ đến Ngài. Nay, Ngài đã nổi giận vì chúng tôi phạm tội; đã lâu như vậy,

thì còn được cứu sao? ⁶ Chúng tôi hết thảy đã trở nên như vật ô uest, mọi việc công bình của chúng tôi như áo nhớp; chúng tôi thấy đều héo như lá, và tội ác chúng tôi như gió đùa mình đi. ⁷ Chẳng có ai kêu cầu danh Ngài, hay là gắng sức đặng cầm lấy Ngài; vì Ngài đã ẩn mặt khỏi chúng tôi, để chúng tôi bị tiêu mất bởi tội ác mình. ⁸ Hỡi Đức Giê-hô-va, dầu vậy, bây giờ Ngài là Cha chúng tôi! Chúng tôi là đất sét, Ngài là thợ gốm chúng tôi; chúng tôi thấy là việc của tay Ngài. ⁹ Hỡi Đức Giê-hô-va, xin Ngài chớ quá giận, đừng luôn luôn nhớ đến tội ác chúng tôi! Nay, chúng tôi xin Ngài hãy đoái xem, chúng tôi đều là dân Ngài! ¹⁰ Các thành thánh của Ngài đã nên đồng vắng; Si-ôn đã trở nên đồng vắng, Giê-ru-sa-lem đã trở nên hoang vu. ¹¹ Nhà thánh và đẹp đẽ của chúng tôi, tức là nơi tổ phụ chúng tôi ngợi khen Ngài, thì đã bị lửa đốt cháy ròi; mọi nơi vui vẻ của chúng tôi đều đã bị hủy hoại. ¹² Hỡi Đức Giê-hô-va, đã đến nỗi này, Ngài còn nín nhịn được sao? Có lẽ nào Ngài cứ làm thinh, khiến chúng tôi chịu khổ không ngần.

65

¹ Những kẻ vốn chẳng cầu hỏi ta thì đã hỏi thăm ta; những kẻ vốn chẳng tìm ta thì đã gặp được ta. Ta đã phán cùng một dân chưa kêu cầu danh ta, mà rằng: Ta đây, ta đây! ² Ta đã giang tay ra trọn ngày hướng về một dân bội nghịch, là những kẻ đi trong đường không tốt, theo ý riêng mình, ³ là một dân kia hằng chọc

giận ta trước mặt ta, tế trong vườn, đốt hương trên đồng gạch, ⁴ ngồi trong mồ mả, trọ trong nơi kín, ăn thịt heo, đựng nước của vật gốm ghiếc trong khí mạnh nó, ⁵ và dám nói rằng: Hãy đứng riêng ra, đừng lại gần ta, vì ta thánh sạch hơn người! Bọn đó là khói nơi lỗ mũi ta, như lửa cháy cả ngày. ⁶ Nay, đã ghi chép trước mặt ta rằng ta sẽ không làm thình đâu, song ta sẽ báo trả, thật ta sẽ báo trả vào ngực nó, ⁷ tức là tội ác các người, luôn với tội ác tổ phụ các người, là những kẻ đã đốt hương trên các núi, và nói phạm đến ta trên các gò: nên ta sẽ đo lường việc trước chúng nó vào ngực chúng nó. Đức Giê-hô-va phán vậy. ⁸ Đức Giê-hô-va phán như vầy: Khi người ta thấy rượu mới trong chum nho, thì rằng: Đừng làm hư đi, vì trong trái đó có phước lành; ta cũng sẽ làm như vậy vì cơ các tội tớ ta, hầu cho ta không hủy diệt cả. ⁹ Ta sẽ khiến một dòng dãi ra từ Gia-cốp, và một kẻ kế tự các núi ta ra từ Giu-đa; những kẻ lựa chọn của ta sẽ được xứ này làm kỷ vật, tội tớ ta sẽ ở đó. ¹⁰ Trong dân ta, những kẻ nào đã tìm kiếm ta, sẽ được đồng Sa-rôn dùng làm chỗ chăn chiên, nơi trũng A-cô dùng làm đồng cỏ thả bò. ¹¹ Còn như các người, là kẻ đã bỏ Đức Giê-hô-va, đã quên núi thánh ta, đã đặt một bàn cho Gát, và rót chén đầy kính Mê-ni, ¹² nên ta định cho các người phải gươm dao, các người thấy đều cúi xuống và bị giết; vì ta đã kêu, các người không đáp lại; ta đã nói, các người không lắng nghe, nhưng các người đã làm điều ta ghét, và đã chọn điều ta chẳng đẹp

lòng. ¹³ Vậy nên Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Đây, các tôi tớ ta sẽ ăn, còn các người thì đói; đây, tôi tớ ta sẽ uống, còn các người thì khát; đây, tôi tớ ta sẽ được vui vẻ, còn các người thì bị nhuốc nhơ; ¹⁴ đây, tôi tớ ta sẽ hát mừng vì lòng đầy vui vẻ, còn các người thì khóc lóc vì lòng buồn bực, kêu than vì tâm thần phiến não. ¹⁵ Danh các người sẽ còn lại làm tiếng rửa sả cho những kẻ lựa chọn của ta; Chúa Giê-hô-va sẽ giết người; nhưng Ngài sẽ lấy danh khác đặt cho các tôi tớ mình. ¹⁶ Vì vậy, phàm ai ở trên đất chúc phước cho mình thì sẽ cầu phước lành nơi danh Đức Chúa Trời chân thật; còn ai ở trên đất mà thề nguyện, thì sẽ chỉ Đức Chúa Trời chân thật mà thề nguyện; vì những sự khốn nạn trước đã quên hết, và đã khuất khỏi mặt ta. ¹⁷ Ta sẽ dựng trời mới đất mới; những việc trước sẽ chẳng nhớ nữa, chẳng còn nhắc đến nữa. ¹⁸ Thà các người hãy mừng rỡ và vui vẻ đời đời trong sự ta dựng nên. Thật, ta dựng nên Giê-ru-sa-lem cho sự vui, và dân nó cho sự mừng rỡ. ¹⁹ Ta sẽ vui vì Giê-ru-sa-lem, ta sẽ mừng vì dân ta; tại đó sẽ chẳng còn nghe tiếng khóc lóc kêu la nữa. ²⁰ Tại đó sẽ không có trẻ con chết non, cũng chẳng có ông già nào chẳng trọn đời mình; vì chết lúc trăm tuổi, còn là chết trẻ, và kẻ có tội lúc trăm tuổi, ấy là bị rửa sả. ²¹ Dân ta sẽ xây nhà và ở, trồng vườn nho và ăn trái. ²² Họ chẳng xây nhà cho người khác ở, chẳng trồng vườn nho cho người khác ăn; vì tuổi dân ta sẽ như tuổi cây, những kẻ lựa chọn của ta sẽ hằng hưởng công việc tay

mình làm. ²³ Họ sẽ không nhọc mình vô ích nữa, không kẻ con ra để gặp sự họa, vì họ là dòng dõi của kẻ được ban phước bởi Đức Giê-hô-va, con cháu họ cùng với họ nữa. ²⁴ Ta sẽ nhậm lời họ trước khi kêu cầu ta; họ còn nói, ta đã nghe rồi. ²⁵ Muông sói với chiên con sẽ ăn chung, sư tử ăn rơm như bò, rắn ăn bụi đất. Sẽ chẳng có ai làm tổn hại hay là hủy phá trong khắp núi thánh ta, Đức Giê-hô-va đã phán vậy.

66

¹ Đức Giê-hô-va phán như vầy: Trời là ngai ta, đất là bệ chân ta. Các người sẽ xây nhà thể nào cho ta? Các người sẽ lấy nơi nào làm chỗ nghỉ ngơi cho ta? ² Đức Giê-hô-va phán: Mọi sự này đều bởi tay ta làm ra, và có như vậy. Đây là kẻ mà ta đoái đến: tức là kẻ nghèo khó, có lòng ăn năn đau đớn, nghe lời nói ta mà run. ³ Làm thịt một con bò, cũng như giết một người; tế bằng một con chiên con, cũng như bẻ cổ một con chó; dâng của lễ chay, cũng như chọc huyết heo; đốt hương cũng như ngợi khen thần tượng. Vì những kẻ ấy đã chọn đường mình, lòng ưa thích những việc gớm ghiếc, ⁴ thì ta cũng kén chọn những sự phỉnh dối, lấy những điều họ sợ mà giáng cho. Vì ta đã gọi mà chẳng ai thưa, ta đã phán mà họ không nghe, lại làm điều ác trước mắt ta, chọn điều ta không vừa ý. ⁵ Hỡi các người là kẻ nghe lời phán Đức Giê-hô-va mà run, hãy nghe lời Ngài: Anh em các người ghét các người, vì có danh ta bỏ các người, từng nói

rằng: Xin Đức Giê-hô-va được vinh hiển, đừng chúng ta thấy sự vui mừng các người; nhưng chính họ sẽ bị hổ thẹn. ⁶ Có tiếng om sòm nổi lên từ trong thành; có tiếng la lối vang ra từ đền thờ; là tiếng của Đức Giê-hô-va, Ngài báo trả cho kẻ thù nghịch mình. ⁷ Nó chưa ở cũ, đã sanh nở; chưa chịu đau đớn, đã đẻ một trai. ⁸ Ai đã hề nghe một sự thể này? Ai đã hề thấy sự gì giống như vậy? Nước há dễ sanh ra trong một ngày, dân tộc há dễ sanh ra trong một chập? Mà Si-ôn mới vừa nằm nơi, đã sanh con cái. ⁹ Đức Giê-hô-va phán: Ta là Đấng đã mở lòng mẹ ra, há chẳng sẵn sóc sự sanh đẻ hay sao? Đức Chúa Trời người phán: Ta là Đấng đã khiến sanh đẻ, há lại làm cho son sẻ hay sao? ¹⁰ Các người là kẻ yêu Giê-ru-sa-lem, hãy vui với nó, hãy mừng vì nó! Các người là kẻ đã khóc vì Giê-ru-sa-lem, hãy cùng nó hớn hở vui cười; ¹¹ hầu cho các người sẽ được bú và no bởi vú của sự yên ủi nó; được vắt sữa và lấy làm vui sướng bởi sự dư dật của vinh quang nó. ¹² Vì Đức Giê-hô-va phán như vậy: Nay, ta sẽ làm cho sự bình an chảy đến nó như một con sông, và sự vinh hiển của các dân như nước vỡ bờ; các người sẽ được bú, được bông trên hông, và môn trốn trên đầu gối. ¹³ Ta sẽ yên ủi các người như mẹ yên ủi con, và ấy là tại trong Giê-ru-sa-lem mà các người sẽ được yên ủi. ¹⁴ Các người sẽ thấy mọi điều đó, thì trong lòng được sự vui vẻ, và xương cốt các người sẽ nảy nở như cỏ non; tay Đức Giê-hô-va sẽ tỏ ra cùng tôi tớ Ngài, và Ngài sẽ giận nghịch cùng kẻ cừ địch.

¹⁵ Đây, Đức Giê-hô-va sẽ đến với lửa, và xe cộ Ngài giống như gió lốc, hầu cho cơn giận của Ngài thêm nóng nảy, và sự quở trách của Ngài biến thành ngọn lửa hùng. ¹⁶ Đức Giê-hô-va sẽ lấy lửa và gươm làm sự xét đoán Ngài trên mọi xác thịt, và số những kẻ phải chết bởi Đức Giê-hô-va là nhiều lắm. ¹⁷ Những kẻ biệt mình riêng ra và tự làm sạch mình để đến các vườn, ở đằng sau một cái cây giữa đó, ăn thịt heo, thịt chuột, và những đồ ăn gớm ghiếc, thì sẽ chết với nhau, Đức Giê-hô-va phán vậy. ¹⁸ Về phần ta, ta biết việc làm và ý tưởng chúng nó; kỳ đến mà ta sẽ nhóm các nước và các thứ tiếng; chúng nó sẽ đến và thấy sự vinh hiển ta. ¹⁹ Ta sẽ đặt một dấu hiệu giữa họ; những kẻ trong vòng họ đã tránh khỏi nạn, thì ta sẽ sai đến khắp các nước, tức là đến Ta-rê-si, Phun, Lút là dân có tài bắn cung, Tu-banh và Gia-van, cho đến trong các cù lao xa, là nơi chưa hề nghe danh tiếng ta, và chưa từng thấy sự vinh hiển ta. Bấy giờ chúng sẽ rao truyền sự vinh hiển ta ra trong các nước. ²⁰ Đức Giê-hô-va phán: Các dân ngoại sẽ đem hết thảy anh em các người cỡi ngựa, xe, kiệu, la, lạc đà một gu, từ các nước mà đem đến núi thánh ta, là Giê-ru-sa-lem, dâng dâng họ cho Đức Giê-hô-va làm của lễ, cũng như con cái Y-sơ-ra-ên đem của lễ trong đồ-đựng sạch sẽ mà vào đền thờ Đức Giê-hô-va vậy. ²¹ Đức Giê-hô-va phán: Ta lại từ trong đám họ lựa kẻ làm thầy tế lễ và làm người Lê-vi. ²² Đức Giê-hô-va phán: Vì như trời mới đất mới mà ta hầu dựng, sẽ cứ còn trước

mặt ta thể nào, thì dòng giống và danh hiệu các người cũng sẽ cứ còn thể ấy. ²³ Đức Giê-hô-va phán: Từ ngày trăng mới này đến ngày trăng mới khác, từ ngày Sa-bát nọ đến ngày Sa-bát kia, mọi xác thịt sẽ đến thờ lạy trước mặt ta. ²⁴ Khi dân sự ra ngoài, sẽ thấy thân của những người đã bội nghịch cùng ta; vì sâu chúng nó chẳng hề chết, lửa chúng nó chẳng hề tắt; chúng nó sẽ làm sự gớm ghiếc cho mọi xác thịt.

Kinh Thánh
The Holy Bible in the Vietnamese language (1923)

Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament entered the Public Domain on January 1, 2021. It was probably already in the Public Domain due to failure to comply with formalities earlier.

2022-06-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e